

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Preceptorium diuine legis venerabilis fratris Joha[n]nis
Nider de ordine predicatorum**

Nider, Johannes

Nurnberge, 28.VII. 1496

Capitula tertii p[re]cepti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31252

extra naturā stracta pmissionis vel ob
ligationis pot est in honesta/dupliciter.
qr qnō ē in honesta et illicita, nō soluz
fin se h̄ etia in habitudine ad illud qd
pmittit. Verbi grā. Si aliquid dicat sic.
Promitto deo q si possum perpetrare
homicidium, ego in gratiūactionē duci
faciat missam solennē. Quicq̄ do est in
honestā in se. Et nō i habitudine ad p
missum. Verbi grā. Si qd dicat sic.
Promitto q si pingat me peccare ie
lunabo ut dimittat mihi pcam cōmis
sum. Si pmo mō ē in honesta, votus
nō est obligatorius. qr est ē naturā pro
missionis vel cōtractus, et q p̄s tollit
obligationē. Et tale votū nō pot im
pleri sine detramento salutis. qr illud
qd pmmissus est redditus illicitus ex circu
stantia iformata in votū edo et soluēdo
qr si aliquid soluat ut obligat⁹ ex p̄ditio
ne et cōditio nō iformata sic illico ope
retur soluat ex motu illicito. ut patz
in titulo qd ē pcam. Si scđo mō vide
līcer q p̄ditio in honesta nō sit ē natu
rā cōtractus, tūc extante cōditione vo
tu ē obligatorius. Rich. tenet etiā in ij.
mēbro. qr nō licet ut votū se teiuna
tur si occidat inimicū suū. Dubi
tatur. x. verū si qd votū fecit d̄ carnib⁹
nō comedēdis et infirmari. Ita qr a me
dicis d̄ qr ē in piculo nisi carnib⁹ ve
scatur. et qr aliquid nō pot enadere infirm
itate. An. Hugl. xxxij. q. finali. Nō so
lum talis de pcepto maioris etiā sine
pcepto pot carnes comedē. qr ē causa
necessitatis. et in hmoi voto cōditio ta
cita fuisse videt. nisi necessitas cogere
ret et pceptum maioris ad esset. Dubi
tatur. xi. qbus tenet abstinere qui
vouit v̄l cui insūcta ē teiunare i pane
et aqua. An. Pe. pa. in. iiiij. dñs. liij. Ab oī
bus isti tenet abstinere v̄l delz. brodib
exp̄so d̄ carnib⁹ v̄l p̄scib⁹. qnō sunt nō
mis p̄densata. v̄l p̄tissana. vel burrea
ex suba pisoꝝ extracta. qr hec p̄yde

tur vere aqua. Dubitatur. xii. an sacer
dos q tenet ex voto vel obediētia vel
penitentia teiunare vno die in pane et
et aqua. an eadē die celebrans debeat so
mēre vni p̄fusione post sumptionē d̄
calice ipsius eucharistie. An. Pe. pa.
in. iiiij. dñs. xij. q d̄ sumere vni p̄fusio
ne qnō nō ē alla missaz celebratur ipso
die. ut d̄ de p̄se. eadē pte. qr nec votus
nec penitentia nec obediētia d̄ muta
re ritum ecclie ordinatioē cōciliorū
Plura alia dubia vide in summis.
Quo ad tertium notandum fin Tho. X
et oīs. q in voto pot fieri irritatio di
spēsatio et cōmutatio. Hō qr votū nō
est vinculum iniqtatis nec impedimentū
melioris boni. qr p charitate iſtitutū
est. Et sepe cōtingit q qd malū votū et
et nūc est irritū. Aliqñ qd voulit min
bonū. et tūc ē in meliorē cōmutātū. Sunt
autē tres dispēsatores votos. Papa et
suns vicari⁹. Ehs et suns penitentiarū
Prelat⁹ religios⁹ et cui cōmittit. Pa
pa solus pot dispēsare in voto religio
nis si ē dispēsabile. in voto dīmēre in
voto crucis v̄l terre sc̄re. et sibi retinet
votū ad limina Petri et Pauli. et ad
sanctū Jacobū. Ehs autē in alijs. Et
nota q nūc sine aliquo p̄fatoꝝ auto
ritate qd debe. votū infringere nisi ne
cessitas vrgeat. et supioꝝ h̄i non possit
ratio est. qr nullus debet esse iudex
in propria causa.

Sequit̄ hec p̄tū tertium. Capitulū. I.

Receptum
tertium sic ponit. Exo.
xx. Memēto ut dīm
sabbati sc̄fices. Et
diebus operari. et fa
cles oīa opa thau. Se
p̄timo autē die sabbatū dñi dei tuī est.
nō facies in eo om̄e opus. Obi tria
tangunt de qbus p̄ncipaliter agen
dūm est. Primo p̄hibent opa. Qdā q

Preceptum III

que festū frangit pōt. ibi. Nō facies in eo omne opus. Scō iubemur sanctificare festū ibi. Nemēro ut die sabbati sanctifices. Tertio mandat ut laboremus certis dīeb⁹ et certo festinem⁹. ibi. Sex dīeb⁹ opab̄ta. septimo autē die sabbati dīi ē. Pro quoꝝ declara tione notādū pmo q̄ in veteri testamēto duplicita festa fuerūt. videlicet sabbati q̄b institutū fuit originaliter tripli de cā. Primo in grāmactionem. et ad deovacandū. Vn Exo. xx. Sex dīeb⁹ fecit dīe celum et terrā. et septimo die regeuit. id est. cessavit a nouis creaturis cōclēdīs. Vn fm Tho. scđa. ii. .q. cxvij. sabbati preceptū erat morale parit. et p̄tīm ceremoniale. Morale q̄ lex nature dicit deo oīm rex p̄ncipio aliquo tpevacandū pot⁹ q̄ creature. Ceremoniale autē fuit quo ad diē septimū. Iō fuit figura requieei xp̄i in sepulcro q̄ futura erat i sabbato. vt dicit Aug⁹. li. iii. sup Gen. ad līaz. Secūdo in auaricie restrictione. Nisi em̄ deus dīe sabbati feriandū mandasset auaricia p̄ acq̄redīs t̄pali⁹ nīmū cre uisset. Tertio ut labores famulū ser ui licite in corper aia recreareb̄. quos immisericōdes nimis als grauasset. Vtrūq̄ tangit Exo. xx. vbi inter p̄ceptū illud dicit. Nō facies i eo omne opus tuu. Ecce restricō auaricie in dīis. Et fil⁹ tu⁹ et filia tua seruus tu⁹ et ancilla tua. sumētu⁹ tuu. et dīuenia q̄ est intra portas tuas. Ecce tertiu. Alii habuerūt i veteri testamēto festa p̄ter sabbati. ob specialia bñficia eis collata. sic p̄ liberatōe p̄ Judith facta. Itē p̄ Hester et illia. Sic et in novo testamēto duplicita h̄z eccl̄ia festa. Primo dīem dīnicū loco sabbati. Scō festa xp̄i et sanctor̄ in memorā specia liū bñficiōꝝ eccl̄ie p̄sttor̄. Fuit autē sabbati in diē dīnicū quintuplici de causa rōmabiliter trāslatū. Nuoyi cessan-

Cap. I

te figura sabbato pasce q̄b xp̄s regule sit in sepulcro cessaret et sabbati presente veritate immediate transferret in diē sequentē. Omnis enī decursus t̄p̄s a creatione vel lapsu hoīsvsq̄ ad dīcīe resurrectōis diē quedā nox fuit. Scō ob memorā creatōis totū mūdi. Hac enī die ad līam deus in p̄ncipio fecit celū et terrazz lucē. Tertio in memorā bñficij secūde recreatiōis q̄ per passionē ad gloriosam xp̄s p̄uenit resurrectionē. T̄p̄s enī dīnicū die solū consecrari debet. vt habeat. lxxv. dī. c. ordinariōes ep̄orum. Et maiora que xp̄s feci q̄dammiō illa die fecit. mundū creare inchoauit et lucē. de qua postea sol factus est. Vn et p̄p̄le dicit dies solis. xp̄s resurrexit. sp̄m sanctus mīlit. et natuſ ē in mundū. Ecce Inno cētū dicit. quilibet dīica dies ē imago dīice resurrectōis. Ob q̄s etiā causas maiorē dīi fluxus in eccl̄ia expectari p̄t q̄ also die simplici. sicut de loco cōsecratio credit. q̄ in eo citi⁹ hō exaudīt orando ceteris parib⁹. Quarto ne iudaiзare videamur cōe festū cū iudeis tenendo. id etiā feriare sabbato dīe suspectū eēt de iudaiзimo. Quinto in figurā et memorā future resurrectōis nīre in corper aia. Scō notādū q̄ t̄p̄s non licet feriare sabbato nisi q̄s vellat iudaiзare sicut et antīxp̄s ordīnabit. vt dicit Gregor̄. de cōse. dī. iiij. p̄uenit. Tū sabbati beatissime Virginis in speciale honore est p̄ clerū deputatum tripli de causa. Primo q̄ i sola dei mīre lumē fidel sabbato obūbratū p̄mansit. apl̄ist alijs de xp̄o tribūtibus. Scō. q̄ sic a letūlo feriē sexte fit trāslitus p̄ sabbati ad solēnitatem diē dīisce. sic etiā a miseria p̄sentis vt te fit trāslitus p̄ beatā virginē ad statu⁹ glorie. Tertio q̄ sabbato sepe legitur beatavirgo Maria peccatorib⁹ miraculaz bñficij p̄sticisse. Vn legimus.

In hystorijis. qd olim in grecia a nona die sexte ferie velum intra qd imago virginis erat. diuina virtute se agiebat. et sic permanens ad nonam sabbati. qm iterum divinitus se retraxit. cui ex cibo latini sabbati etiam in laude virginis cose crauerunt.

Et tertio notandum qd triplicia sunt festa ecclie. Quedam sunt et dicuntur principia et maiora festa ecclie. et sunt dies dominicales. xpi festa. bte virgis et apostolorum. Illa sunt festa ecclie satis communia per orbem. Illa sunt qd episcopis specialiter in suis dyocesis instituerunt.

Fourto notandum qd prius multum peccant qd hoc preceptum transgreduntur. Propter qd in veteri testamento pena mortis plexa est. Unde Numeri. xv. dicit de quodam qui colligebat ligna in sabbato. quem Moyses etaron recluserunt in carcere et querentes qd ei facere deberet. Avidit deus. Morte moriatur homo iste. ob matrem eius lapidibus ois turba extra castra. Nostice at ligna die pentebito colligit qd materia ignis infernalis colligit. Tali lapidibus. id est. duris obituratioibus. puncius edens est. qui in festis transgredi non omissit. Secundo in novo testamento est grauiter punitur est. Hefestus enim Gregorius. dñalo. qd quodam iuxta marito invigilata dedicatiois sancti Sebastiani victa concupiscetia a viro suo se non abstinuit. in crastino autem cum remorsu conscientie verecundia victa a pcessione se non subiraxit. unde in eadem a demone publice vexari cepit. quam cum sacerdos palla altari iuuare vellet. enim etiam demon inuasit confudit. Hac igit amici per incitatores iuuare curauerunt. sed in his contumacibus legio de monte in eam intravit. et tot vocibus clamare cepit. quot demonibus arreptar erat. quam tamen demum sanctus episcopus Fortunatus per plures dies et noctes oratione liberauit. Tertio. qd magne ingratis dis vici qui incurrit cum sex dies sibi cum

magni conatu expedit. tamen diez non in dei honorem propria aie salute consuemat. et cu[m] tot dei beneficia meditari negligit. Quarto qd quodammodo in tres personas dominas peccat. In patrem cui potestia mundu creavit. In filium cui sapientia mundu redemit. In spiritum qd tali die in mundu venit. Et in christi humanitate qd nata tali observabilitate primo apparuit. Quinto qd multum cece peccant. Festis enim peccates faciunt sic ille qd loco sacro peccaret. qd vires turpissimae est qd non in sacro peccare. Epus autem a deo sacratu est. Inter dedicationem christi in dedicatore demodis vertitur. Item per totam hebdomadam p[ro]pterea labores mundi sunt in alia. et dominico die turpes sunt in alia licet mundi in vestimentis. Quinto notandum qd in genere. xii. sunt per qd festa violari possunt. Non peccando mortali quocumque genere peccati. Unde Tho. ubi p[ro]p[ter]a et Alex. de hal. i suo. lxx. dis. xviii. Lenitus. enim. xxviii. dicit. Domine opus seruile non faciens in eo. scilicet sabbato. Servit autem homo p[ro]p[ter]a. Unde Job. viii. Qui facit peccatum seruus est peccati. Unde glo. Amb. Luc. xiiii. dicit. Lex in sabbato nullia opera facere. id est. peccatis aggrauari prohibet. Non est. qd peccata mortalia corrariantur obseruantie festorum in quantum impeditur applicatione hominis ad deum qd est finis festi. Et qd ut dicit Tho. magis impedit homo a reb[us] divinis per op[er]um peccati qd per opus licitum. quoniam sit corpore. Non magis contra hoc preceptum agit qd peccat in die festo p[ro]p[ter]a mortali. qd per opus corporeale alia licita facit. Non tamen p[ro]veniale p[ro]p[ter]am survolatio illius precepit. Unde Aug[ustinus]. li. de decem chordinis dicit. Melius. id est. minor male facheret quod in agro suo aliquod vtile. qd in theatro seditionis existaret. Et melius facheret feminine lanam earum in die sabbati. qd tota die in inconuenientibus suis ipudice saltaret. Et dicit Alex. de ha[bitu] Iesu. s. p[ro]p[ter] qd peccatum mortale in

Preceptum III

Capi.

I

die festo pmitit. duplificat peccat mortaliter. et incurrit reatu duorum peccatorum mortaliuum. eo quod exempli gratia fornicator agit per duo peccata. scilicet non mechaberis. et sabbata sacrificies. et sic de plurimo et homicidio et ceteris. Unde sequitur videlicet quod sic peccatas fornicatio sufficiet si vult postferre duas quod dicatur in confessione. fornicatio sive et in die festo feci. Sic in simili furatur in loco sacro teneat circumstantiam loci experiri. quod tales circumstantiae aggrauant in infinitum. Secundum infringi potest sabbatum faciendo opus fulle. quod Levit. xxiiij. dicitur. De opus fulle non facietis in eo. scilicet sabbato. **A** Pro eiusdem intellectu notandum est in Thos. iiij. q. cxxij. quod propter servitutem peccati adhuc quintuplicem est servitus. Unde quod sit peccado mortaliter. de quod dictum est. Illa est quod sit per opus latrare. quod videlicet pertinet ad dei cultum. Et per talem fulle opus quod mereatur in festo. nec prohibetur hic. quod quis plus ad quietem sabbatis disponit. Unde etiam in veteri testamento licent sabbato circumcidere. hostias mactare et offerre. arcam circumferre hiericho. et similia. Et hodie licet docere vobis et scripto. Unde Job. viij. Circumcisio accipit hoc in sabbato ut non soluat lex moysi. Et Matth. xij. Sacerdotes in sabbato sabbatum violant. scilicet corporaliter operantur in sabbato. Et Numeri. xxiiij. dicit glosa. Fabri et homines artifices oculantur in die sabbati. Lector autem dominice legis vel doctor ab opere suo non desinit. Nec tamen statim in sabbato. sicut nec sacerdotes in templo violant et sine crimine sunt. **A**llia est servitus quod hoc servit altari vel subipsi. Et talia opera sua sunt duplicita. Quedam sunt spiritualia. ut mentis exercitatio. et talia hic non dicuntur nullum. quod conveniunt homini secundum quoniam est hoc seruus dei et non hominis. Unde enim hoc non est seruus et proprius alterius secundum mentem est in corpore. At talibus servis non oportet abstinere in festo quod ad illa quod sunt de-

se lscita honesta et recta. Ex quo proutque quod non tenet in die festo abstinenza ab ipsis operibus spiritualibus quod etiam ab ipso operante ordinantur ad tempore lucrum. aut ad aliud hominem tale bonum. ut si aduocatus in die festo studet in his quod die crastina vult apponere propter tempore lucrum. Et rusticus cogitet de aratione terre sue quam crastina die vult arare. Talia enim secundum predictum etiam similiter sciuntur. non sunt servilia saltem materialiter. cum sint spiritualia et interiora. **D**e istis videtur in libro. in. iij. diss. xxxvij. quod hoc per executionem hominis actionum interiorum et exercitio. non incurrit peccatum morale. nisi propter exercitium excludatur illa vacatio. quam tamen debet cultus dominii ex necessitate. **A**llia sunt opera hominis corporalia. et sunt duplicita. Quedam servit opera propria. ut pote ad quodlibet non tenetur. sed ad quod tenentur servi dominis. ut sunt arare. cibos coquere. mettere et actus mechanici et hominis. Non enim tenet quilibet sibi aut alteri ad talia extra necessitatem. sed servit tenentur ad talia dominis suis quorum sunt proprii. Et opera talia prohibebantur in veteri legi per hoc mandatum. eo quod contrariabantur observatione sabbatis. quod prohibent applicationem hominis ad dominum. Nunc vero in noua lege non est tantum stricta prohibito in die dominico sic fuit in die sabbati. Quedam enim opera secundum hunc in die dominico quod in sabbato prohibebantur. sicut ciborum decoctione et alia huiusmodi. quod licet necessaria fuerint poterant tamen preueniri. Unde etiam in quibusdam operibus prohibitis facilius dispensari in noua lege propter necessitatem. quod in veteri lege. Et ratio est. quia observatio sabbati fuit figuralis. Figura autem pertinet ad prestationem veritatis quam veritate nec in modo preterire oportet. et ideo fuit sabbatum tam stricte obseruandum ut figura correspondet ipsi rei. Observatio vero dominice non est figuralis cum non

significet futurū. H̄ est cōmemoratio
preterite resurrectionis xp̄i et rep̄sen-
tatio p̄tis quietis animarū quā nūc
habent p̄ xp̄i mortē. **A**lia r̄d ē. q; olim
fīm Tho. in veteri lege obseruātia sab-
bati fuit moralis et ceremonialis seu si-
guralis. Et obſtantia talis sabbati mu-
tata est in dominicū dīe ordinatione
ecclie. tō hodie obligamur ad obſtan-
tiam dñice nō ex b̄ tertio p̄cepto. H̄ iñ
ecclie mādato. **A**lia v̄o sunt opa hois
corporalia cōmūnia seruū et liberis. ad
que quilibz hō applicat corporalit. q̄
de sui natura aut intentione agētis or-
dinant ad lucrū temporale. aut ad alt
quod bonū corporale tanq̄ ad finem
app̄ium et immediatū. vt sunt omnes
actus mechanici. cultura agrorū. vi-
nearum. et similia. mercatura. placita-
tio. iudicia p̄tiosa. et similia. Ista ecclie
determinauit esse servilia. et statuit
ea in diebus dñicis. et in alijs festiuita-
tibus ab vniuersali ecclie institut̄ nō
cē exercēda. nisi vrgeat necessitas aut
suadeat p̄etas. vt p̄iz de pse. dīs. iij. ro-
gationes. **E**t xv. q. liij. et extra d̄ ferijs
.c.o.es. **T**ertio iñfringit festū p̄ hoc
q̄ aliq̄ nō legitime p̄pediit negligunt
audire missam. Quilibet em̄ xp̄ian⁹
ex p̄cepto p̄mo tenet ad dēū actualit̄
diligendū. Et videt Scoto in. iij. dīs.
xxvij. q̄ hoc sit diebus festiuitis. ita q̄
om̄i die festino. et porissime dieb⁹ do-
minicis et principalib⁹ festis teneat
se homo recolligeret deum sup̄ om̄ia
actualiter diligere. Et forte hoc deter-
minat diuinū mandatum illud. Sab-
bata sacrificies. vt vniusq; maneat
apud se colligendo se et ascendendo in
dēū sibi. Et ecclia specificat b̄ quātū
ad missam anq; dā die dñico. de pse.
dīs. l. missas. **Q**uarto iñfringit festū
q̄ eos q̄ nimis tarde in vigilia festi lo-
rari opa prohibita. et qui in die festo n̄
mis cito laborant. non sc̄ terminato-

festō. **Q**uādo aut̄ quis teneat festum
inchoare vel terminare. **H**ī. **K**ay. q̄
regulariter a vespera in vesperā. extra
e. omnes. **F**estō p̄ initū et finis in
eoz qualitatē et iuxta diversas regio-
nū p̄suetudines p̄siderari debet. **E**t si
cut magnitudo dierū exigit celebrari
sic p̄ns incipere et tardius debere ter-
minari vera rōnevidetur. extra. e. qm̄.
Quinto offendit p̄dicationē in festo
nō audiētes. vel irridētes eos qui au-
diunt. vel altos de fīmone trahentes.
et in sermone dormientes. **M**agna em̄
est negligētia cibū corporis p̄ sex dies
querere. et aie cibū q̄ vñā horā fastidi-
re. **N**ullus em̄ p̄t p̄cepta intelligere
nisi discat. p̄dicator aut̄ est doctor des-
p̄cepto. **S**exto offendit sup̄bi vesti-
tu sup̄fluo p̄pōso. hastiludys. et sil-
bus. **S**eptimo vendētes anare et emē-
tes mercatores et institores. **O**ctavo
luxuriosi cultu vestiū fertis. tactibus
cantib⁹ et verbis. potissime choreis in-
sistendo. vt cōplet luxuriosam volu-
ptatem. **N**ono gulosi p̄tationib⁹ vel
cōmessationib⁹ se ingurgitātes. et fer-
cula nimis lanta p̄curātes. **D**ecimo
iracundi. litigiosi et lusores. **O**ndeci-
mo iudicis p̄sidentes sine cā velpie-
tate. **D**uodecimo accidiosi q̄ diuinū
cultum ad quem tenētur. puta fīmo-
nes. missaz. et similia fastidūs et triste-
audiunt. **E**t sic paret de prohibitis in
tertio mandato.

Capitulum. ii.
Ecundo videndum erit de isto
q̄ mandatur affirmatiue vnde
llet. **N**emēto vt dēm sabba-
ti sanctifices. **N**ō em̄ sufficit a sensib⁹
lib⁹ abstinere. **H**oporet cultui diuino-
se applicare. **N**bi notandum festiuitas
scificat nouē modis. **P**rio iñ audiēdo
missaz et dīna officia devote. **Q**ui em̄
vt **R**icb. dīc. omittit audire missā pec-
cat. grauit, nisi sunt ex aliq̄ rōnabili cā

Preceptum III

legitime excusati. **D**ñi dñ de cōse. diss.
1. Missas die dñico secularib⁹ a for-
tiori clericis dicit Archidiacon⁹ totas
audire spāli ordine p̄cipim⁹. ita ut aī
būdictiones sacerdotis egredi ppl⁹ nō
p̄sumat. qđ si fecerint ab ep̄o publice
p̄fundant. id ē. quiter corriplant v̄sq;
ad ruborēvel excōcēnt. Apparat⁹ ibi
dīc h̄ sup missas p̄ceptū cē. **D**ñ q̄ die
b⁹ dñicis missas n̄ audiūt. **H** p̄ceptū
faciūt. qz deū n̄ sup oia diligūt in festis
uitatib⁹ dñicis et filiib⁹. n̄i excusent
vt. **S**. dīcūz ē p̄cepto p̄mo. c. v. **G**. Et

H dīt ibi deū sup oia diligere. **S**cōo
sanctificat⁹ festū p̄ audiētiā lectionēz
et collationē verbi diuinī in sermone.
Tertio audiēdo vel ab audiētib⁹ q̄rē-
do q̄s excōcēt q̄ festa et q̄ ieiunia sint
necessario p̄ hebdomadā celebrāda et
tenēda. Quarto cōsciam emūdando.
R̄imari em̄ tūc attēti⁹ deberet xp̄ian⁹
qualis deū offendērit p̄ hebdomadaz
et cōteri. satisfactionē. p̄ p̄tis exēq; et fa-
cere bona filia. **D**ñ Grego. i registro.
Dñico die a labore terreno cessandū
est. atq; oīno oīonib⁹ insistēdū. vt siqd
negligētie p̄ sex dies agit. die resurre-
ctiōis dhice expie. Quarto attēte me-
ditari dñ bō diuia būficia sibi singula-
riter et alijs cōter misericordissime col-
lata. q̄ sunt tā innumerabiliter mul-
ta. et tāne stimabiliſt magnavt ingentē
flāmā charitatis accēdere habeant in
corde meditantis. et sic gr̄as agere dñ
p̄ talib⁹ et p̄ h̄ritib⁹ si q̄s fecit. **N**edi-
te gaudia p̄ule. penas inferni. et mise-
rias mūdi. vt sic suspirer ad etnā. Exē-
plo illi⁹ q̄ legit p̄ totuz tēp⁹ vite sue in
trib⁹ libris. quoꝝ p̄minus erat rube⁹ in
q̄ legit charitatēt passionē xp̄i et sc̄to-
rū. **S**cōus erat niger in q̄ legebat pe-
nas inferni. Terti⁹ aure⁹ in q̄ legit gau-
dia celic̄. **E**xto debem⁹ orare deuz.
beatā viginē et sc̄tos. ab eis velut pau-
peres suffragia mēdicādo. **H** vulnera

Cap. II

ae. et h̄ hostē corporis tāte. **S**ept̄o pro
indulgētijs debem⁹ abulare si deuoti
oni p̄gruit. v̄l q̄ete i uno loco p̄ chari-
tati angmeto p̄seuerare. **O**ctauo op̄a
mīscōle corporalia implere. in leproso-
riis. in hospitalib⁹. apud ēt allos pau-
peres. nō min⁹ q̄ xp̄im visitādo. q̄ alt.
Qdv̄i ex minūmis meis fecistiſt mi-
hi fecistiſt. **N**ono op̄a mīscōle spūalſa
cōplere. in formādo de audit⁹ v̄l lectis
in scriptura. in morib⁹ ancillās. famu-
los. in colas dom⁹. maritū et pueros q̄
talia l̄grāt. q̄ in defectu talū maḡ cecl̄
tas i eccl̄ia cāt. **S**cōo nōndū q̄ ser-
vile op̄ faciū i festo excusare p̄nt tria.
aliquisi à rōto. aliqui a tāto. p̄mo nc̄citas
sc̄o pietas et tertio op̄is guitas. **P**ri-
mo excusat necessitas. q̄ legē nō h̄z. et
fit multipl̄r. **D**ñ excusat q̄i inūinet
plēnūvite p̄ incurſu hostiū. tūc līcītū
est pugnare p̄ sua aut cōitatis necel-
saria defensio. **S**iē fecit **M**achabe⁹
i. **M**ach. ii. **S**ic in bello lustro licet fa-
cere fossata. et muros repare. **S**cōo si
hō eēt in tali necessitate p̄stitut⁹ q̄ xp̄
defectū necessarioz corporis eēt in p̄ciū
lo amissiōls vite. nec poss̄ aliiude suo
defectū succurrere tali esset līcītū qđ
cūq; op̄ seruile exercere. p̄ v̄lta p̄p̄ia
cōseruāda aut alteri⁹. **J**o **M**atth. xij.
xp̄s excusabat discipulos q̄ xp̄f neces-
sitatē p̄fīcībat spicas mansib⁹ i sabb̄o
Tertō si imineret hoī nc̄citas egr̄i
tudinis corporalis. p̄t i festo op̄ari līci-
te op̄ corpale p̄tīnēs ad salutē corporis
xp̄ij v̄l alieni p̄curādā. lō medici p̄nt
medicare. et infirmi medicamē recipere.
Dñ xp̄s **J**oh. vij. arguēdo iudeos di-
cit. **I**h̄i indignam⁹ q̄ torū hoiez sal-
uum fecit i sabbato. **S**iē em̄ bibim⁹
et comedim⁹ i festo p̄pter salutē. sic et
medicamē apponi p̄t. **D**ñ Grego. ad ciues romanos et pons de p̄se. diss.
.iij. puenit. **A**d me plati⁹ ē. a pueris
hoībus yobis p̄dicatū ee. vt die dñisco

nullus debeat lauari. Et si quis idem p luxuria et p voluptate q̄s lauari appetit. hoc fieri nec reliquo qlibz die cocedidim⁹. si aut p necessitate corporis h̄ nec die dñico phibem⁹. Et Archidi. dicit. sūg p nc̄itate. Ergo nō licet lauari in festi⁹ dieb⁹ nisi nc̄titatis cā.

Eto si imineat nc̄titas vitādi⁹ rei exte rioris dannū. vt si facētib⁹ segetib⁹ in agro. aut feno in pratis. et imineat tē pestas q̄ talia corrupat. aut multū de terforet. aut forte abducat a sole sepa ta. n̄ sūt phibēdi dñi rex tollere i festi ⁊ idēntrati sue p̄canere. Dl adhuc stā tib⁹ vni in vltib⁹ et supueniat frig⁹ de struēs. aut si ē verisili⁹ timor de incur si hostiū. q̄ alto die hmōi res destrue rēt v̄l auſſerēt aut ēt hoies circa colle ctionē tallū rex caperēt vel occiderēt. tūc l̄z op̄ari. dlc Hosti. ne in modico momēto pereat cōmoditas celesti p uissiōe cōcessa. Patēt illa p Christum Matth. xij. dicenrē. Quts ex vob hō q̄ habuerit ouē. et ceciderit fabbato in fouēa. nōne tenebitr leuabit ea? In si mill. n. casti lictū est ex indulto ecclie dñicis⁹ festi⁹ dieb⁹ p̄ter c̄ in sumis ⁊ malorib⁹ festi⁹ statib⁹ allecia p̄scari ceruissiā in uasarizc̄. ex. de ferijs. c. līc̄.

FQuito excusant̄ serui ⁊ rustici q̄ in sto meru xpelliūt cogūt a dñis ad la boradū festis dieb⁹. Nā si sine xpulsiōne p labore impetrūt. nō dñt dñis obedire. q̄ nō ē lictū nec honestuz. dñs tū q̄uis peccat. Sill̄ q̄ adducūt i festis cēsus dñls sine xpulsiōne v̄l nc̄itta te aliq̄ pretacta sup̄lus. ad finē istum videlzvt alijs dieb⁹ xp̄ijs ⁊ p̄uetis la borib⁹ vacēt. nō oīnoexcusant̄. n̄ si ar ta nc̄titas cōpellat. Sill̄ regulares ⁊ sacerdotes qui dominicū dieb⁹ absq̄

necessitate quadrigant. aut huīsmo di alia faciunt. quia altos corrūpunt exemplo. ⁊ similia alijs faciendi occa sionez vānt. Similiter excusantur ve crores merciū ad nundinas remotas vel ad loca remota. aut altarū rerum si sine gratiā incōmodo nō p̄sit dieb⁹ festi⁹ vacare ab eūdo aut quadrigā do. Idē v̄detur de cursoribus qui ex causa rōnabilit̄ nc̄titate dieb⁹ festi⁹ ad loca remota ambulāt ⁊ sine ḡi in cōmodo suo aut alloꝝ vacare nō pos sent. **G**Exerto excusari possunt muni to rest vectores p̄galino p̄t sufferrato res equoꝝ. q̄ talia faciūt in festi. si hec principalis faciūt p̄t nc̄titatez eorū p quib⁹ faciūt talia. ⁊ tūc ēt līc̄ recipiunt salariū p laborib⁹ suis. Si v̄o faciunt talia in festo p̄ncipaliter p̄t que stum. aut ppter improbabā cupiditatē lucrādi. nō v̄def quō debeat excusari h̄ illi q̄ eos de talib⁹ requirūt excusant̄ si rōnabile h̄nt cām ⁊ nc̄titariaz als sibi nō poterāt p̄uidere. Hec oīaz illa in quinto mēbro dicta sunt sententia liter Quib⁹. in glo. Ray. Septio qui vadūt ad mercata q̄ sūt dñicis dieb⁹ ⁊ alijs festis. marie p̄cipiūt. si q̄s faci at h̄ nō cōsuētudinarē h̄ aliquāt p alīqua nc̄titate. nō credo dicit idē q̄ pec cet moralē. Si āt h̄ ducat i p̄uetudinēr faciat ex cupiditate lucrādi. sic sa cīt mercatores q̄ ppter frequētanda mercata aut nūdinas vix aur nūq̄ in trāt ecclias suas. credo q̄ peccet mor talē. Mercata tñ q̄ sūt ex victuāib⁹ nc̄carīs ad quēcūs diē festū de pane vino carnib⁹ ⁊ hmōi n̄ credo illicta ee aut defacili phibēda dñ tñ se p̄t h̄ nō s̄trahāt a dñvio fuitio. h̄ Quib⁹ ibidē. **H**ed cū dicū sit q̄ possit indul geri hoib⁹ vt dieb⁹ festis laboret cū ne cessitate artāt. Quereres q̄s dabit li cētiā istā. A n. fm Quib⁹. q̄ ehs loci si p̄mode adūt possit als suffic simplicē

Preceptum III

sacerdotis dispensatio. discreti tñ. Posset etiā eē tāta necessitatis tamnotoila q̄ anctioritate p̄pila possent facere. S̄z pro quāta necessitate ll̄ ceat opari in festis hoc pot̄ ad arbitriū boni discreti viri lūmitādū ē. q̄ p̄ aliquā docimā generalē determinādū. Secdo excusat in servilibus opibus in festis pie tas opis multiplūciter. Primo arare agros pauperū aut eis quadrigare. vñ eis alio mō laborare. Si em̄ dicit idē tñdez in dieb̄ vñnicis aut alijs maiori bus solēnitatis sc̄ festis xp̄i. b̄tē virginit̄. et in diebus ap̄loꝝ talla faciant. nō videſ licitū. h̄ ceteris festiuitatibus licet sequi cōsuētudinē regiōis quam scit eph̄ loci nō reprobat. Si aut dubitatur an sciat eph̄ loci et sustineat. recurrere debet sacerdos ad eph̄ ut sup hoc ab eo certificet. q̄d hoc autem talia licite sustineant. aut licite fiat oportet q̄ p̄ hmōi laborem nō reuocent labores a diuinis audiēdis q̄ tenent audire. et q̄ talia p̄ncipaliter fiat. ppter deū. et nō ppter affectū carnalem. aut spe remuneratiōis terrene. In pastu et hoīum et aīalitū laborantiū. et q̄ neces sitas paupratis illi⁹ cni talia fiat hoc videat exigere. Sic etiā exceptis p̄cipuis festiuitatibus. credo q̄ nisi fit. p̄hibitū aut cōsuētudinē contrariū liceat aliqd opari circa edificationē ecclesiā rum et sacrop̄ locorū. et ad opus ministroꝝ ecclie paup̄. p̄sertim eorū q̄n redditus nō habet. ita tñ q̄ labor non perueniat ad multā fatigationē et rediū ex diuturnitate labores. q̄ nō credo q̄ debeant in eis laborare p̄ totam diē. nec ad multā fatigationē. nec debent ppter hmōi labores omittere auditouē misse in tali festo. Non em̄ debent dimittere id ad q̄b tenent ppter aliud ad q̄b nō tenent. hec de Guib.

Recertio excusat interduz fertilitate opis modicitas. H̄n dicit idē. q̄ licet

Cap. II

non sit licitū scribere aliquā grande in die festo. vt de sextero ad sexternū sicut nec licet alia opa servilia opari. Scholares tñ lectiones suas q̄s non possunt sine scripto memorie cōmem dare. S̄i sermones q̄s stilo aut plūbo notauerūt scribere p̄nvt credo. puto etiā q̄ studendo q̄s in aliquo libro possit corrigere si aliqd corrigēdū sit. Locare aut opas suas. aut alienas cōducere diebus festiuitatibus ppter corrigen dos libros non est licitū. Et sicut dicitur de correctiōe libri. sic pot̄ de laboribus alijs intelligi. Ut siq̄s nō intētione opandi sed als. vt forte deambu lando trāsiret in die festo p̄ vineā suaz aut agrū. et transēudo purget modicū q̄d p̄ incuria manserat purgandū. aut reparat modicuz de sepe q̄ in allq̄ p̄te rupta aut inclinata fuit. aut iuxta v̄tes erigat vñi palū vel duos inclina tos. aut aliud parvū faciat q̄d sic trāscendō occurrat faciendū. b. Guib.

Certio queret q̄s. vñ xp̄ianus tota die festiū obligat⁹ sit habere animū recollectū et se exercere in supranotat̄ novē exercitijs. H̄n. q̄ h̄ illud eēt bo num. non tñ est hō ad h̄ obligat⁹ virtute illi⁹ p̄cepti. imo in multis casib⁹ pot̄ se occupare exercitio operū exteri orū cū a talib⁹ distractabētū. vt cū neces sitas vrget. aut pictas suadet. imo dicunt aliq̄ doctores vñ Cācellarius modern⁹. q̄ in die festo pot̄ hō assumere sibi aliquā recreationē spaciū vel solitū. dūmodo hoc sit sibi honestū. et taliter fiat vt nō cōmitant illa p̄cīa p̄ q̄ offendit de⁹. et potissime mortalia. vt sunt ebrierates. giuria. rixæ. desideria carnalia. vñba. opa. aut carmina luxuriante. et cetera similia q̄ in dieb̄ festis sūt duplicita p̄cīa. Idē de choreis. Ille hō auctoritates crōꝝ q̄ sōnt. q̄ in dieb̄ festiuitatibus nisi oīoni aut deo aut hmōi vacandū sit. vt diē illlex. de hal. in suo

lij intelligēde sunt q̄ n̄sh̄l contrariū
vacatiōi diuinop. aut q̄ hm̄ivacati-
onē imp̄ediat agendū est. vi sunt ope-
seruilia prohibita. vbi nō necessitas vrg-
et nec suadet vslitas. **Vñ** Tho. dicit
in. liij. dis. xxij. q̄ licet nō teneat ho-
mo toro die festo orare. t̄ oībus horis
teneat tamē se toto die conseruare ido-
neū ad orandū. Et addit ibidē. q̄ acī⁹
matrimonialis h̄ careat culpa. tamē
quia rōnem deprimit ppter carnales
delectationē t̄ homē ad spūialib⁹ vacandū
nō sinit. ideo in oīeb⁹ festis t̄ alijs
in q̄bus ē precipue spūialib⁹ vacandū
nō licet petere piugale debitu. Exem-
plum vide paulo supra Greg. dialo-
go p̄ p̄nti p̄ceptio. c. i. F.

Capitulum. liij.

Certio ad hoc mandatuz. **M**e-
m̄eto ut diem sabbati sanctifi-
ces. reducet reverēta t̄ sanctifi-
catione septē sacramentoꝝ noui testa-
menti. Sicut em̄ sanctificant tēpus t̄
locus. ita sanctificari dñt septē saēmē-
ta. de q̄bus in sequentib⁹ diceat latius
q̄tū ad ea que sunt necessaria. **Vñ** p̄
primo nota dñt q̄ fm̄ Hug. de san-
ctovictore. t̄ magistr̄ dis. i. quarti. Sa-
cramēta sunt instituta ppter vulnera
peccatoꝝ sananda. Est em̄ eccl̄ia velut
apothece vel domus prudētissimi me-
dici cōtra omnes infirmitates antido-
ta sufficientia continēs. vbi infirmus
est peccator. medicus est Chryſt⁹. mi-
nister medici est sacerdos. antidotum
est virtus sacramentoꝝ. sed vasa anti-
doti sunt sensibiles forme septē sacra-
mentorū. **S**cđo notandū q̄ tm̄ se-
ptem sunt sacramenta noue legi. q̄
fm̄ Tho. septem sunt vulnera quibus
grauier hic infirmamur. tria sunt pec-
cata. quattuor sunt penose occasioes
peccatorū t̄ sequele. **P**rimū malū est
peccatum originale. cōtra qđ est baptis-
mus. **S**ecundū est veniale p̄ctū. p̄tra

quod est appropriate institutū oleum
extremeunctionis. **T**ertiū est mortale
p̄ctū. p̄tra qđ est penitētia. **Q**uartū
est infirmitas ad bonū. p̄tra qđ est cō-
firmatio. **Q**uintū ē ignorātia veroru. cōtra
qđ est oīdo. q̄z ordinat⁹ debz esse
doctus vt possit docere. **S**extū est con-
cupiscētia effrenis. cōtra qđ ē m̄fimo
niū. **S**eptimū est affectio ad terrena t̄
caduca cū teþo revolto p̄tore inordia-
to. cōtra qđ est eucharistia. vbi visibilē
ter deū vidēdo ad inuisibilia rapt⁹ t̄ ac-
cēdi invitamur. **T**ertio nōndū q̄ se
ep̄tem sacramēta eoz efficaciāt̄ vñitez
h̄nt s̄ dñversis diuersimode. **P**rimo a
deo p̄ncipaliter. q̄z de⁹ solus grām cre-
at̄ peccatum dñmisit. **S**cđo a passiōe
xpi tāq̄ a causa meritoria. **N**ā xps in
p̄imo instanti sue cōceptiōis se patri
obtulit p̄ redēptiōe generis h̄uani. q̄
oblatio consumata fuit in cruce. q̄ ob-
latio quia ex summa charitate p̄cessit. t̄
a summo nobillissimo filio dei. lō ace-
ptissima patri fuit. **E**rad illud loquunt
beat⁹ Aug⁹. xxij. de ciui. dei. circa p̄n-
cipium. vbi dicit de xpi laterē fluxisse
septē sacramēta. **H**ui⁹ aut̄ passionis
meritū hōde est in acceptiōe patris
t̄ cōscie volēti sacramētu aliquo recipere.
Lex em̄ diuinitatis ē fm̄ An̄hel. **C**ur deus hō. q̄ p̄ nullo p̄ctō cum sit
infinitū malū deus placarivult nisi si
bi offerat maius bonū q̄z p̄ctū malū
est. t̄ hoc sit q̄n patri xps passus offer-
tur. Illōvidet velle apl̄s Tho. v. **Vñ** abun-
davit delictū. superabundauit
gratia. **Vñ** erat in passiōe xpi oīa sa-
cramēta p̄sentata fuerūt. Baptismus
in aqua lateris. Eucharistia in sanguine
lateris. Cōfirmatio in aggressu ter-
ribilissime mori. Penitētia in lachry-
mis xpi. **O**rdo quia fuit hostia t̄ sacer-
dos. **M**atrimoniu in generatiōe filio-
rum eccl̄ie p̄ actionē lateris. **V**ncio
extrema in effusione sanguinis misericordie

Preceptum III

Tertio habet efficaciam a fide ecclie. si ne cuius fide collata non valeret. Quarto a charitate suscipiuntur quodammodo habent maiorem efficaciam. et in ultimum finem quod maius est in hoc etiam plus quam haurit de medicina valorem generale. Inuitat autem misericordia receptio sacrorum homines. quod ut cointer dicunt doctores. vim habent ex ope operato. id ex viute ipso signorum. ex pacto christi et fide ecclie. et in sacris dat generalis et non exigit quod homo semper disponat. sed exigit quod

Domino generale se non opponat. Quo ad sacramenta in speciali. primo de baptismo sunt tria scientia. Primo quod fructum debet per baptismum nobis dederit. Secundo quod fieri debet a confiterentibus baptismum. Tertio quod teneat scire talia. De primo ponuntur quaeque fructus. Primus est remissio peccatorum originalium. quod sicut oes in Ad mortuorum ita omnes in christo vivificantur. secundus baptismus. item. Co. xv. Secundo dant oes virtutes. videlicet charitas. spes. fides. iustitia temperantia. prudenter. fortitudo. ut determinatus est in clero. de summa trinitate. et fide catholica. Tertio characterem specialis imponitur anime quod cedit in gloriam perpetui beatitatis. et in fusionem eternam damnari. De quo charactere determinatur ab Innocencio. ex de bapt. et eius effectu. c. maiores. Quarto oes pena peccatorum relaxatur. quod per baptismum homo cosepelitur christo passo. et regeneratur in apostolum. Cosepulchrum enim sumus christo per baptismum in mortem. Quinto ianua celorum baptizato aperitur. In cuius signum celorum apti sunt super christum baptizatum. Iuc. iii. Que autem fieri debet a secularibus quoniam baptizare eos oportet. Siendu. quod tanto cautius hic debet procedere. quanto maior videlicet infiniti boni perpetuo fruendi defectus potest committiri per unum verbum additum vel subtractum. Primo ibi videatur ut materia sit apta. videlicet ut sit aqua elementaris. pura et natalis. Ex qua parte aqua materia sunt aqua pluvialis. maris. fluminis. stagni

Cap. III

putre vel fontis. et aqua resoluta ex rore pruina. nive. gradine. vel glacie. Et fieri non potest in aliquo alto liquore. virginitate. ceruisia. virina. medone. oleo. lacte. brodio expesse de piscibus vel carnibus. rosacea sublimata seu alchimica. sudore. salvia. nec de burreta extracta de subba pisto. nec in nive. glacie. gradine. et pruina. nisi sint resoluta. Dubium autem est an baptizetur aqua in lixivio ptisana extracta de sua hordei. balneo. sulphureo et luto. aqua. Secundo videatur ut forma sit debita quod ad ea quae sunt de necessitate sacramenti. et etiam de necessitate vitam perducendi. Forma autem baptisimi quoniam tener romana ecclesia est ista. Ego baptizo te in nomine patris et filii et spiritus sancti. Et habet enim de baptismo et eius effectu. si quis. Et permisit. prius nomine videlicet Jobannes vel Katharina de ritu romane ecclesie. Sed procedet oia non sunt de necessitate sacramenti. Nam vero non est de necessitate baptismi nec de essentia sacramenti. nec de necessitate precepti. nisi ubi consuetudo particularis habet. quia universalis consuetudo hoc non habet. nec est de forma christi. licet si ego sit de necessitate non sacramenti sed precepti ecclesie universalis. in illo baptizo enim prima persona intelligitur. et est semper regula iuris quod mutatione quo cum mo fiat in forma ecclesiastica sacramentum obligat ad peccatum. nisi ex importunitate vel ex necessitate fiat. Et consuetudo ecclesie ligat ut statutum sic et consuetudo populi ligat ut lex. Quis autem teneat hanc formam dicitur. Pe. pal. in. iiiij. diss. v. Formam baptisimi forte non oes scire tenet. nisi quod in cubitu ex officio. ut curat. vel obstertrix. cui sepe incubat. Et non solum patres seculares in causa necessitatis baptizare. sed dominus. qui si non occurreret mortis corporis cuius posses. eum reus moritur. Sic multo magis si non succurras mortali aie. unde si homines appetunt divitias corporales. ut dent elemosynas. cur non

¶ 2

appeteret plus diuersitas spuiales. vide
lacet scia. ut dent spuile elemosynas q
maiores sunt. **A**dvertendu. q si no
sit pculu de tardatione baptizadi. de
bet q expectare idoneum ministrum. q
solus sacerdos hz ex officio baptizari
nec alteri licet nisi i necessitate. tam
qncunq sua pscia dictabat ei q puer e
in petreculo moriedi ante q veniat po
tens et volens debens baptizare. ipse
no solu pot. h etia debet eu baptizare
si sicut formaz baptissimi. **E**t simplices
bebent chre a fatus an bene baptiza
uerint. v. an debitam formam sclat. In pe
riculo etia si sole man vel aliud me
brum nascit baptizadu e fin Tho. et
plures alios. e fin Sco. et i cemiterio
Fsepeliendu. hec ille. **T**ertio baptizas
debet attendere vt sit sit ablution in aqua
et forme platio. **H**uic dicit Aug. sup Jo
han. Quidam. viii. Accedat vobis ad ele
mentum et sit sacram. **N**on autem accedit rite
saltē nisi fiat simultas tal. **Q**uo declarat
Sco. dicēs. **N**oluit xps nos obli
gare ad tā subtilē similitatē quā vir hō
posset pcpie vel seruare. siue enim sacer
dos pūs immergar vna imersione vbi
moris ē ter mergere. et postea incipiat
verba cu scda immersioe siue pūs in
cipiat vba et dicat. **E**go baptizo te. im
mergit aut aspergar in casu cu verbis
sequentib. sufficiens ē simultas. dumō
tū platio no finiat an inceptione ab
lutionis. nec ablution an inceptione p
lationis. **Q**uarto qscq baptizat? sit se
et in suis patine meditari debet qd p
miserit patrini p eo. ac si met baptiz
atus pmississet. videlicet abrenunciare
diabolo et pōpis ei. **E**t licet illud no
sit prievo tu. q de necessariis certu
tū est baptizatus graui peccare q no
baptizatus ceteris parib. **Q**uinto ut
dendu ēt leuā no sit monach. **I**te
ut no sit p sanguineus y affinis. ut d
eet de confirmatione. **I**te ut sit vn. nissi

cōsueto obstat. **E**x pīmis oībus pī
q baptismus p̄stituit xpianū ut fami
lie xpī ascribat. ut de filius adoptiu
sit. h p confirmationē militibus chāst
ascribitur.

Capitulum. lviij.
Actuū sacramentū est cōfir
mationis. Cuius fructus sunt
tres pincipales. **P**rim⁹ quia a
character specialis anime sibi imponi
tur. **A**ctio est. q cōfirmatio est sacra
mentū quo homo deputat ad aliquod
sacrū. puta ad p̄fessionē fidei p̄stan
tem eius defensionē. **H**uic et in fronte
recipit hoc sacramētu p impressionē
signi crucis epo dicēte. **C**ōsigno te si
gno crucis ne erubescas xpm crucifi
xum p̄fiteri verbo et ope. **H**uic Tho. dī
cit q xpianop duplex ē pugna spūal.
Huia qua q pugnat contra impedie
tes salutē suūp̄s. et hec oībus indi
citur. h ad hoc no dās sacramentū cō
firmationis. h ad sistendu fortiter in
pugna q quis nomē xpī impugnat. et
vt inutus xpī confessor permaneat.
Et huic pugne no oēs exponunt. na
tūris cuiuslibet baptizati et credentis
sit confiteri fidem quādo confessio ab
eo experit. no tū est cuiuslibet se libe
re exponere. h tū cōfirmari. **E**t hoc p
in aplis i qbus hoc sacram initū sum
p̄sit. q an aduentu spūs sancti p̄firmā
tis eos erāt fores clause cenaculi xp̄
metū in deo p. postea vobis repleti spir
itusanco ceperūt cum fiducia loqui et
publice vbum dei p̄dicare. **E**tia xps
eis pūs ait. Sedete in ciuitate donec
induamini virtute ex alto. **L**uc. vlti.
Hic etia videmus q qui od mūdi mi
litiam eligunt eis imponit aliquod
signum pmanēs. vt aureum balteum
vel simile. **E**t olim cauterio brachiorū
talium signabat ad differentiā aliorū
Et etia i bello dimicatur certi signis
cōsignabat. **G**ic et in militia fidel per

Preceptum III

Sconfirmatio fit. Scōns effectus est specialiter noue grē sacramētalis insuſio. **N**ō ē. qz cōfirmatio depurat suscipiente ad aliquid sacramētū. qd̄ digne sine grā fieri nequāt. qz nō est speciosa laus in ore p̄ctōris. imo depurat ad op̄ arduissimū. et maxie charitatis. vt si am suū ponat qz p̄ x̄o. **I**ō de p̄se. dis. v. c. nouissime. dicit. qz in cōfirmatione dat spūssanc̄tus septiformis grā cum omni plenitudine sanctitatis. **T**erti⁹ effectus ē qz in cōfirmatōe cōtrahitur cognatio spūialis. sicut in baptismo. **V**nū dicit **P**e. de pa. in. lliij. dis. viij. **S**icut inter baptizantē et uxore eius matrimonio cōsumato et oēs filios ei⁹ ex uxora pte. et baptizantē patrē et matrem eius ex altera. **E**t sicut inter leuantē de sacro fonte et uxore ei⁹ matrimonio cōsumato ex uxora pte cu filii suis. et baptizatū ex alta pte cu p̄ter matre eius contrahit cognatio spūialis qz mīstimo nisi impeditz dīlūmī. sicut oib⁹ illis modis ē de cōfirmatōe de cōfirmatorē tenētē eu et uxorib⁹ et liberi. vt habetur li. vi. de cognatōe spūiali. c. i. **I**te sicut non debēt plures leuiare baptizatum. si in fiat spūialis cognatio ad oēs contrahit. nō quidē inter illos adiunicez. **S**icut quēlibet eoz ex una p̄ter baptizatū et parētes ei⁹ ex altera. **S**ic etiam est p̄ oia de tenētib⁹ cōfirmatū. de p̄se. dis. lliij. nō plures. **E**t li. vi. de cognatōe spūiali. c. ii. **I**te sicut vir nō debet tene re uxoriē nec filiū ei⁹ in baptismo. qd̄ si sciēter fecerit priuat se iure petēdi debitu. Si autē ignorāter. non p̄pter hoc separant. **S**ic p̄ omnia de cōfirmatōe. xxx. q. i. de his. **E**t de cognatiōe spūiali in decretalib⁹. hec **P**e. Qualiter autē cōfirmādus se habere debeat. sciendū primo. qz illi qz perfecte etatis sunt moueri debent ut confiteantur. quatenus mundi dona spūssanc̄tis veleant accīge. **L**extra de conse. dis. v.

Cap. III

vi teinī. **S**cōdo debet recipiēs eē feta nūs nīs necessitas yrgeat. vt dicit magister in. lliij. dis. viij. **E**t de p̄se. dis. v. ve teinī. **E**xcepīt autē ibidez infirmi et periclitantes more. **I**ō etiā p̄pter multitudinē p̄firmādoy sustinet ut a non leimō defz suscipiat. cōgruen⁹ tñ est. vt fiat a leimī. et a leimī suscipiat. ubi fieri pōt. **T**ertio p̄sideri debet de apto tenētē in cōfirmatōe. **C**irca qd̄ **P**e. de pa. nota cu **T**hom. qz mulier pōt tenere virum et eccl̄eso. et mulier in mulierē. et viri strū. **T**eneri enī debz cōfirmādus in signuz qz infirm⁹ indiges ab alio sustentari. hoc autē signū locum habet in muliere vel viro tenētē. **I**te nō plures uno teneri debet in p̄firmatione. sicut nec in baptismo. in quo tñ forte cōtraria consuerudo excusat. de conse. dis. lliij. nos plures. **E**t qn̄ mos erat crīmē nō erat. **I**te sicut in baptismo non baptizatus non debet tenere baptizandū. sic etiā in cōfirmatōe nō cōfirmatus nō debet tenere cōfirmādū. de cose. dis. lliij. in baptizante. **I**te nec qz leuant in baptismo dīz tenere in cōfirmatōe. nisi in nēcitate. **I**te nō dīz se tenere multo p̄sanguinei v̄l affines qz sufficere eis dīvinculum naturale et carnale. **Q**uarto **F**m. **H**ib. dī frons cōfirmati ligari denec desiccat. ne forte sordes cōtrahat. **E**t **F**m. **H**ib. dī de scāmētis pte. v. c. vii. decet p̄firmatū nō lauare caput septē dieb⁹ p̄ptē septē dona spūssanc̄ti. **E**t etiā qz spūsscti ad uētus septē diebus celebrat. **Q**uinto attēdi dī qb⁹ sit vāndū hoc sacramētū. videlicet qz oib⁹ xp̄ianis. **M**utis qz signo p̄nt confitēt xp̄m. **M**ulieribus. viris. moritūris etiā p̄pter mortū obediēt. et signū characteris. **P**ueris etiā dari posset. qz nō ponē obicē ḡfe hui⁹ sacramētū. **C**irca septen nū tamē dicit **P**e. de pa. consultū est dari ut memoriantur de sacramēto

Do nō sterabili facilius. **I** Ultimo q̄rit.
an p̄firmatio sit sacram necessitatis. id
est ad salutē necessariū. **R**ū. fīm Tho.
q̄ nō ē sic necessariū q̄ sine eo nō pos-
set q̄s saluari. q̄ pueri nō p̄firmati sal-
vanti. **S**ic ē necessitatis q̄ cōtempt⁹
eius dānabilit̄ ē. **A**rmicanus lī. ix. de
questiōib⁹ armenop⁹ sic dicit. **N**ihilvit
de p̄firmatio sic eē necessaria q̄ si ha-
beri poterit habeat. iō in adultis eius
acceptio habet vigorē precepit. vt mi-
hi videat. hec ille. **P**ostra illud multi-
pliciter p̄stulat. **S**co. dicit in. viii. dis.
. vii. Cōfirmatio non est sacram necessi-
tatis ad salutē nisi adulto. ablata om̄i
moda oportunitate. sic q̄ tūc nō con-
temnat. **V**n eī. de sen. excō. Nō ē ple-
nus xp̄ianus q̄ p̄temnit. **I**ndicaretur
aut̄ cōtemptus si om̄oda oportunita-
te ablata nō suscitet. **L** de **S**co. **A**dul-
tu s fīm **S**co. ē qui signa habet ysus ra-
tionis. Dicit etiā **P**e. de pa. vbi p̄l⁹.
Cū hō teneat semel in vita p̄firmari si
possit neglegat. Isct aliter sacramen-
tu m nō p̄temnat. mortaliter peccat et
damna f̄ morēs. nisi p̄firmet tūc si po-
test. vñ nisi peniteat p̄fiteatur de hoc
qđ in sanitate ponit et neglexit. **S**it
sīq̄s bellū allqđ mortale intrer. q̄ p̄us
p̄firmari ponit neglexit. deberet sīt
tūc de hoc p̄fiteret vel p̄firmari si possit.
Tē cōfirmatio est necessitatis sacram.
vbi imminet cōfiteri corā tyrāno. et h̄z
p̄firmantem. et om̄ia parata. q̄ tūc vix
pot̄ exausari a cōtemptu vel presump-
tione. hec de **P**e. pa.

Capitulum. v.

A **E**rtiu sacramentū est ordinis
vel potius ordinatiois. **O**bī
nōdū fīm mḡm vīs. xlii. q̄nt
et Thō. et alios doctores ibidē. q̄ sa-
cerdos q̄libet haber septē priuilegia.
pter q̄ multū honorādus ē ab alijs.
a se custodiendus a peccatis. et deo si
bene viviyalde acceptus. **P**rimo em

ad speciale dei chlū est septes ad mī-
nus plus q̄s secularis p̄secratus. **N**az
ordines sunt septem. et in quo libz p̄se-
cratur sp̄alster. et in q̄libet recipit spe-
cialē grāz sacramētale. quazyna ē p̄fe-
ctio; alta fīm ḡdus ordinis. q̄ in q̄libz
deputat ad sp̄alē actū diutinū. ad quē
grā exigit sp̄alis. **S**i ligl̄ locus sacer-
vt cemiteriū et ecclesia ac altare et vasa
sacra. puta colix mōstrantia. et vestes
sacret corpale. pale inquimēta. p̄ mis-
sa et hmōi sunt reuerēter tractanda. q̄
tū oīa sūt irrōnalia. cur rōnalis sacer-
dos septes sacram̄tis deo nō plus eēt
honorādus. **S**cđo q̄ quilibz sacerdos
ultra laycū haber septem characteres
aie sue imp̄ssos. specie differētes inde
libiles. q̄ q̄s hic in iudicio et in alio se-
culo agnosceat in q̄ ordine fuit. q̄ ei si-
gnacula in magnū gaudiū si saluabīt
cedet. vel in magnū tormentū si dāna-
bit. **V**n cuilibz sacerdoti ordinū ē il-
lad **P**. **F**ac meū signū in bonorū
videat q̄ me oderūt p̄fundant q̄m tū
die adiūsti me et consolatu es me.
Tertio quilibz sacerdos habet effect⁹
clauis regni celestis. saltes vbi habet
pplm. **D**e qbus dieis **M**atth. xvij. **C**i-
bi dabo claves regni celoru. et qđcūq̄
līgaueris vel solueris. **D**icit em Tho.
vbi prius. q̄ clavis realiter est char-
acter sacerdotalis cuius effect⁹ ē septi-
plex. **P**rim⁹ p̄tā delere si reperit in
confidente. et hoc dispositio. **S**cđus
maculas p̄tōp̄ tergere. **T**erti⁹ grām
acquirere dispositio. **Q**uart⁹ penam
purgatorij immittuere. **Q**uint⁹ pena
satissactoria ligare. **S**ext⁹ excōdicare
q̄n ē in ep̄o. sacerdote. archidiacono.
vel electo habete iurisdictiōez. **S**epti-
mus idulgētias dare si ē in ep̄scopo.
Quarto sacerdos h̄z potestate corp⁹
xp̄i p̄secrare. **C**et h̄z opio sit an ehat⁹ **H**
sit ordo supra sacerdotiū. tamen dicte
Sco. **Q**uicqd de hoc sit. actus nob̄.

Preceptum III

Cap. V

lissimus in ecclia simpliciter consecratio eucharistie, et ideo superius gradus sive nobilissimum est sacerdotium propter nobilitatem actus ad quem disponit videlicet consecratione eucharistie. Sex vero alijs inferiores ordines sunt qui in nobilitate sicut se excellunt ut primus sit ostiarius, secundus lectoratus tertius exorcistarum, quartus acholytarum quintus subdiaconatus, sextus diaconatus, et sacerdotium superius mensurando penes nobilissimum actu sacerdotum eucharistie. Prefatorum enim ordinum qui liber disponit aliquiter ad eucharistiam. Hac autem potestatem eucharistiam scilicet prescrandi, nec angelus habet, nec homo alius quam tuus potes aut sciens, sanctus, aut bonus. Quodammodo enim sacerdos eum qui celos ubi creavit ubi recreare habet. Et enim quem castissima Hugo semel genuit quotidie quodammodo regenerare potest.

Contra sacerdos est velut ales gabriel archangelus et celestis quidam panymphus medias inter deuotam aliam vestem spissam ecclesias et christum ei vestem spissam cunctum celebrando orat et offert vota anteriorum summo patri et clementiam prius renunciat populo, ac demum collungit christum spissum cunctis hoi misse assistenti deuote. Est etiam sic batulus domini nobilissimi presenti in scrinio specierum sacramentalium, quod scrinium pacem celestis per eum quotidie dirigit mudo. In quatuor dulcedinis et solitatis est deuento sacerdoti tamen sacramentum verbo confirmare. In oculis habere, et recreare manus, ore sumere, et alijs ministrare. Sexto sacerdos est utilissimum ecclesie, quod nullus christianus rite efficit necessitate depta nisi per sacerdotem. Nullus in christi militi presecuratur nisi per sacerdotem eum in confirmatione. Nulli etiam percutitur nisi per sacerdotem. Nec fame preservat spissum, si eucharistiam nullus presecuraret. Nec aliquis muniri potest melius ad mortem quam per sacerdotem eum eucharistiam etunctionem. Nec burlandi in matrimonio quod potest fructuose

nisi perennet. Nec aiabitis post haec vestitam subuenit salubris quam per eucharistiam finis Gregorius in libro duodecimo nec per precorem hic fieri potest mains quam ut per eo spissus offerat pueri eucharistia, ut dicit Thos.

Septimo vita sacerdotum boni tota est angelica. Quidam enim angelorum habet dominum in celo deo habet assistere sacerdos vero in terra id est habet facere deo in altari et in choro, Alij in celo et alibi deo ministrant. Hoc sacerdos in terra christi Preter omnes angelos in celo triplicia habebit officia, videlicet laudare, benedicere et predicare, quod in terra sacerdoti sunt propria. Ex istis sequuntur plura docimeta salubria. Primo quod omnis homo secularis tamen potissimum in magno honore tenere debet sacerdotem sive bonus sive malus. Pater quod profata maximo honore sunt digna. In David malum habet vincitur Saul quod mortale suum inimicum ledere noluit. I. Reg. xxiiij. Sic fecit Constantinus impator ut referat. Rupes, quod cum intrasset locum Nicentum concilium, et presquisitum reparet infra hanc iurgiam, acceptis ab eis oim iurgiorum et crimonia libellis, eos in sinu colligentes fecit extirpationem hominum innotescere posset percuti sacerdotum. Hoc et alibi servatum dixisse, et ponitur dicitur, xcviij. in scripturam impator. Constantinus dixisse narrat, vere si propriis oculis vidisset sacerdotem dei, aut aliquem eorum quod monachico habitu amicti sunt peccatum clamydem meum explicare et cooptare eum, ne ab aliquo videatur. Secundo sequitur quod graniter peccanti sacerdotes raro celebriates vel in diuis indigne ministrantes, et aliis peccatis mortalibus se inquinantes. Pater, quod cum cresceret dona, crescebat etiam finis Gregorius, rationes, et seruans scientiam voluntatem domini sui et non faciens plagis vapulabatur multis. Luc. xvij. In etiam Christus maxime in sacerdotes invenit, malos cum ve multiplex eis predixit Matth. xxvij. et quando de eorum templo

vendētes et emētes electū Matth. xxv.
Tertio sequit̄ q̄ gratis peccāt̄ q̄ sacerdotib⁹ coagant̄ ad peccādū, puta ludendo, crapulose punitādo, et p̄sertim luxuriādo, tactu, v̄bo, munusculis v̄l actibus, q̄ oēs tales maculat̄ sacerdotes dñi et indignos reddunt̄ maximis bonis q̄ facere possent boni sacerdotes. Quarto sequit̄ q̄ guiter peccāt̄ seculares sacerdotib⁹ indiscerte detrahētes. Pr̄. q̄ tales maxie honorare tenent̄ nō infamare. Quo cōtra de⁹ Exo. xxii. p̄cepit. Dñs nō detrahētes, et h̄ncip̄ p̄p̄litui nō maledicētes. Quinto sequit̄ q̄ matres et p̄ies ac alij nutrīcij sacerdotū bonoꝝ deo multū regratia et tenēt̄ et letari debēt̄ q̄ eoz ministro alijs fac̄t̄ ē sacerdos, pr̄iz q̄ p̄t̄cl̄p̄es sunt sp̄al̄s bonoꝝ opeꝝ talū sacerdotū et alij plures. Hec sunt tria sacramēta, videlicet baptis̄m̄, affirmatio et ordo. solū characteres im̄p̄metia indulſib̄les. Quoꝝ rōne assignat Pe. v thar. sup. liij. dices. Cuz character sit signū distinctiū fīm statū fidei in eccl̄sie militiāt̄. sc̄edūm̄ et trip̄lex ē diſtinctio. Una totū exercitū ab exercitu h̄zlo. q̄ sit p̄ characterē baptis̄m̄. Altera militū fortioꝝ a popularib⁹ infirmiōib⁹. q̄ sit p̄ characterē cōfirmatio nis. Tertia ducū ab utrīsq; q̄ sit p̄ cha racterē ordinis. Prim⁹ im̄p̄mis ad fidei susceptionē. Secundus ad ei⁹ p̄fessio nē seu defensionē. Terti⁹ ad doctrinā fidei sine traditionē. Hec autē trip̄lex diſtinctio in trip̄lici separatione et ele cione p̄p̄li Israēl significata est. Nam in electiōe et separatiōe eoz ab egyp̄ijs signat̄ character baptis̄mal̄. In sepa ratione bellatoꝝ ab imbellib⁹ character cōfirmatiōis. In separatiōe ho lenita tū ab alijs character ordinis. Is Pe. Unde etiā Tho. dicit. q̄ in cuiuslibet ordinis susceptionē quis dux efficitur quo ad aliquid populi xp̄iani.

Capitulum. vi.
Actionis extreme sacramēta
v̄exeuntibus de h̄ mūndo ē insti tuū. Obi p̄mo vidēdū de ei⁹ effectib⁹. Scđo quō sit recipiendum. Tertio an sit necessario recipiendū. Quidū ad p̄mū notandū fīm Tho. in. liij. dis. xxiij. et alios. q̄ q̄nq̄s sunt p̄n cipales effectus h̄i⁹ sacramēti. Pri mus et p̄ncipal̄s fīm Tho. est ablatio reliq̄p̄ peccati. Nō autē dicunt̄ hic re lique p̄ctū habit̄ v̄l dispositiōes pec catōp̄. h̄ debilitates ex talib⁹ p̄nt̄es. et alias aiaꝝ ad malū occasionātes. Vñ p̄mus effect̄ est q̄daꝝ sanatio sp̄ualis q̄ daꝝ cōtra quandā debilitatē vel in eptitudinē q̄ in nob̄ relinquit ex p̄ctō actuali et originali. cōtra quā debilita tē roborat h̄o p̄ hoc sac̄m̄. Vñ Pe. de pa. declarat illud v̄terius dices. q̄ morte in istāt̄ īminet grauissima tēratiō īmīni calcaneo īſidiāt̄. Et cau ſat ex q̄t̄noꝝ. Pr̄imo ex memoria p̄cedēt̄ delictoꝝ ex qb⁹ in desperatōz illabī q̄s posset. Quāto em̄ pluries et grauiorib⁹ p̄ctis q̄s p̄fensit. tantomagis meruit in ſēptationib⁹ deserit. Ibi autē īmīni gratissima temptatio. Sechdo ex habitib⁹ malis qui in cōtrariū grātie inclinat̄ et p̄t̄c h̄o pr̄nuſ ē ad malū p̄cti. Tertio ex inclina tione aie ad corpus infirmū. cui intēta est magis p̄t̄inc. et p̄ p̄nis min⁹ aia ſibi ipſi intendit. Naturaliter em̄ diliḡit corporis. a quo separari fīm p̄bīm. lij. Eth. terrib̄lissimum est. Quarto pa tieſ tūc viſiones terribiles h̄o. Ex his oībus aia debilitor efficit̄ et grauissima īmīni ſēptatio. Ideo q̄li pugil in ungis p̄tra demonē. ſic cōfirmandus h̄ mundū. et ſic infirmitas sp̄ualis p̄ hoc sac̄m̄ tollit̄ in ptevel in toto. et h̄ ſi infirm⁹ vñt rōne. Illia habes Iſra. c. xi. G. Si autē infirm⁹ ſā p̄d̄dit vñz rōnis lapsus in frenesig. ita q̄ peccare nou

Preceptum III

Lapi. VI

pōtūc adhuc restat in eo infirmitas, ab actu glie et pena debita pōtō actua li. Et cōira hāc q̄ est secūda infirmitas etiaz dāt vncio. dīc Pe. de pa. vt pugnās i fine vincat p̄urgat̄ sine grauſ purgatorio celū intret. Et p̄p̄ has duas infirmitates fit vncio. Hū triplex pōt̄ esse sibi infirmitas. Prima co:gal̄ Scđa spūalis ad resistēdū temptatio ni. Tertia specialis ad obligationē pe ne. Secudus effectus ē secūdari⁹, videlicet sanitas corporalis. Hūc aut̄ nō inducit nīl fm q̄ expedit ad finē p̄cipale sc̄z ad sanationē spūale. Et tūc semper inducit dicit Tho. dūmō nō sit impeditētū ex pte recipiētis. Terti⁹ si imminet dicit idē aliquid p̄tm̄ morta level ventale. quo ad culpā tollit sp̄m dūmodo nō ponat obſaculū ex parte recipiētis. Ita q̄ attrit⁹ pōt̄ fieri cōtritus si nō p̄ns fuit. Pe. de pa. addit̄ Ponat em⁹ q̄ duo ifirmi sint in extremitis. ambo solum attriti. non potetes cōfiteri. quo p̄ vñis iungat̄. alter nō. p̄mis pōt̄ saluari et alter dānari. q̄ in p̄mo vncionis sacramentū de attrito fecit p̄tritū. nō sic in secūdo. Item ponatur etiam eos esse cōfessos. tñ in cōfessione potuerūt habere tam h̄ngfēctum dolorē q̄ fuerūt facti respectu sacramenti penitentie. stat p̄mū q̄ vñctionē fieri cōritū. nō secundū. q̄ nō vngit̄. Itēz ponant̄ etiā esse cōicati adhuc vñi delebit̄ p̄tm̄ q̄d alteri nō delebit̄ nō vncio. Quartus est hilari tas mētis nō actualis h̄ habituallis. q̄ fit p̄ augmētūz ḡre habitualis si p̄fuit et infusio noue ḡre sacramentalis q̄ p̄cedentia efficit et omarus q̄dam sacra mentalis. Quintus effectus est professio q̄dam vltimate xp̄iane fidei. sic cōfirmatio est. p̄fessio q̄dam inchoate fidei p̄ baptisimū. Et ista immūt̄ Jacob. v. Infirmat̄ quis ex vobis inducat prosbyteros ecclie et orient super eum

vngentes en̄ oleo in noīe dñi. et oīo fl̄deli saltabit infirmū et alleuiabit enim dñs. et si in pctis fuerit dismitten̄ ei. Quo ad scđm tria obseruāda sunt. Primo iungēdū debet eē penitēt latē dolore attritōls. alias factus obſaculū sacramēto poneret. Scđo debet vti rōne actu v̄l alt̄q̄litter de pp̄ndi v̄lus fuisse. Ideo pueris nullaten⁹ est dandum. nec fatuīs. nec suriosis. seti amentib⁹ q̄ nunq̄ rōne v̄si sunt. q̄ sacraſtētū hoc requiriſt ut proſit q̄ ex quādā deuotidē ſuſcipiat̄ quā prefatis nunq̄ habuerūt. Freneticis tñz amētes si in mēte ſana p̄ſtitutis hoc ſac̄m̄ petuerunt eis dari pōt̄ iam alienatis a rōnis v̄ſu. dūmodo non faciant irreuerentia ſacramēto. vñ ligari poſſunt. Poſſut em̄ tales eē in pctō et in alijs defecitib⁹. et q̄ ſani petierūt. Ideo eis ſeffectū habere poſſunt in infirmitate. Tertio oportet sit infirmus in p̄cūlo mortis cōſtitutus. Nō eſt. q̄ nō q̄lbei ſanitas spūalis eſt effectus huī ſacramētū. h̄ vltima et pfecta q̄ diſponit immediate ad actu glie. nec in qualibet neceſſitate co:gali ſubuenit v̄rt⁹ diuina h̄i extrema deficiētē auxilio bia mano. Iō pp̄ter vtrūq̄ effecit ſolū in p̄cūlo mortis cōſtitutis debet dari. Hemibus etiā dāt q̄ moriunt̄ etiā ſine aliquid actuali infirmitate. q̄ defecit⁹ nature reputat̄ in eis p̄ actuali ifirmitate. Nō ḡ debet dari ſanis. nec oī infirmo adulto. nec in q̄libet p̄cūlo mortis. q̄ nō dāt decapitādis vel bellatūris. aut nauigātib⁹. q̄ mors talū imminet ex euētu fortune. nō ex defecit⁹ naure. In aut̄ i eadē infirmitate pluriſes ſit dandum. Nī. fm Tho. q̄ ſic. q̄n ē diuerna infirmitas. vt hydropisias. tisis. et ſiles. fm q̄ hō pluriſes in p̄cūlo moris p̄ſtituit. Si aut̄ q̄ ſanat̄ et reciduat̄. tūc a fortiori fit iterare i p̄cūlo moris. Quo tpe aut̄ p̄mo poſſit iuue

nibus dari in extremis constitutis. ap-
paret q̄ iūc q̄iū eucharistia eiſ dāſ. Et
an post eucharistiā vel ante sit dandū
cōsuertū dīnū vidēt relinquentū. Si tñ
eucharistiā sumere non posset. vngen-
dus eſſet. Dic̄ etiam Pe. de pal. q̄ si
quis exp̄ſe nō petiuit hoc sacramētū
anteq̄ p̄uatus fuit rōne. quia forte de
periculo nō credebat. tunc etiā nō vie-
ti rōne p̄t vart̄ deb̄eret. quia ad hoc
denotio p̄cedēt sufficere p̄t si verifi-
mille eſſet cū desiderasse ammonit̄.

C Quo ad tertium An vnicio sit sac̄m
necessitatis. R̄sider armican⁹. li. ix. de
questione armenici. c. xxvij. q̄ nō ē ſic
necesse q̄ ſine eo nullus ſaluet. adul-
tus tñ ſi infirm⁹ ſit forte in p̄tis mor-
talib⁹ v̄l vno p̄t p̄tingere q̄ nō adul-
tus altoꝝ sacramētoꝝ ecclie ſufragio
nec vnicioꝝ sacramētoꝝ. finaliter ſine
cōtritione dānare. qbus tñ adhibitis
dens ſibi p̄tritionē daret. Ideo ppter
poſſibile casum expedit h̄ ſac̄m reci-
pere. Et. c. xxix. dicit. Conſtat ſuxia p̄
fata q̄ p̄t eſſe caſus in q̄ dato hoc ſa-
cramēto ſinfir⁹ ſaluare. q̄ alias dā-
nare. Cuz igit̄ latecat ſacerdotes ecclie
q̄i ille caſus iſtāt. ſemp aut p̄ ma-
tori p̄te ſtūt incerti q̄i iſtāt. et ita artā-
tur ex c̄dra quā gerut p̄ illiꝝ ſacramēti
remediū ſuccurrere. Alioqñ em̄ nō vi-
deo q̄i aiam iſfirmi p̄iicit̄. Et ex iſto
ſequit̄ necceſſitas bñiꝝ ſac̄fi iſtaſ. ſ. ne
ceſſitatis talis. Itē elius necceſſitas ar-
guit ex magniuitate eius. Qui em̄ ſi-
tam utile ſac̄m negliget̄ cñz iſto in-
digeret. nō imerito deū offendere v̄l-
dere q̄i ſine oī diſſiſtate ex p̄ ſtūt
iſfirmis poſſet accrere. Qui em̄ ſi-
diſſiſtate ſi moleſtia p̄t melt⁹ facē.
vel magnū bonū cōmodū ſp̄uale acq̄-
rere ſi negliget̄. nō video q̄i ſi ſue ſa-
turiſ neglector̄ ſi beniſolēt̄ diuine cō-
temptor. imo amic⁹ dei nō eē p̄iincit̄.
q̄i eius bñplaciſtū cū illud p̄ſicere p̄t

nd explet q̄i ſine diſſiſtate ſi moleſtia
poſſet facere. vt dicum eſt. Dic̄ etiam
ergo hoc ſacramētū necceſſitū eſſe
ad ſalutē. ita q̄ ſi cōmode haberet po-
terit habeat. hec de Armeſano.

Capitulum. vii.

D E matrimonio qđ p̄ſiſtit in cō-
d̄iſenſiō duox. i ſigno p̄ſenſus. ſi ne-
tria videnda. Primo q̄ eius efficacia
Secundo q̄ matrimonij introitū inſi-
ciant. Tertio q̄bus modis ſanciſcet
matrimonij. ſi quā inretiōne habere
debeant. cōtrahētes. **H**icum ad pri-
mū notandū q̄ effectus matrimonij
ſim Cho. et alios i. iiiij. circa dī. xxvij.
ſunt quinq̄. Primus eſt ḡe ſacramē-
talis collatio ppter diſſiſtate perpe-
tue obligationis. et ppter inuainē ne-
ceſſariū in oībus matrimonij. On-
de q̄i querit. cū oī ſacramēta fluerit
a paſſione christi. et ex coſequēti p̄ ſa-
cramēta cōformam̄r paſſioni chri-
ſti que fuit penalis. qđ cōtrahētes
poſſunt cōformari paſſioni chriſti. p̄-
ſertim cum m̄fimoniū ſit delectabile
R̄n. Cho. Quāuis m̄fimoniū nō cō-
formet paſſionē xp̄i quo ad penā. tñ cō-
format q̄ ad charitatē p̄ quaꝝ p̄ ecclia
ſibi in ſponsam p̄iugenda paſſus eſt.
Nā ſicut aqua baptiſmi h̄ q̄ corp̄ia
gat et cor abluit ex tactu carnis chriſti
ita matrimonij hoc habet. videlicet
coſerre grām ex hoc q̄ xp̄s ſua paſſio-
ne illud repreſentauit. et nō principaliſ
ter ex aliqua ſatiſfactione ſacerdotis.
Et ſicut aqua baptiſmi cū forma ve-
borū nō opatur immediate ad grām
h̄ ad characterē. ita acius exterores et
verba ex p̄iumenta cōſenſum directe fa-
ctum neq̄i quēdā qui eſt ſac̄m matri-
monij. Et h̄mōi nexus ex v̄tute diuine
iſtūmōi dispositiōne opat ad grām
que grā concupiſcentie ſomitē in ſua
radice habet reprimere. hec Cho.

Preceptum III

Secundus effectus est diminutio
cupiscere propter collatam gram. Si di-
ceres, si matrimonium cupisceris quod gra-
habet minnere, ergo virgines et deuoti
oem debet etrare. **H**uic. **C**ho. verum
hoc est si non enim aliud efficacius reme-
diu p ope spuialae et carnis mortificati-
onem p silia. Tertius effectus consistit
in bonis matrimonij quod sunt fides, ut neu-
ter alieno macule thoracis sacramentum
id est, indivisibilis seu vinculum per-
petuum, signans unitatem Christi et ecclesie, et
proles ad cultum dei educanda. Hoc tamen
bonum prolixi est in obligatio sub pti-
tione scilicet si cuenlet quod suscipiant grata-
ter et religiose educet. **D**icitur est ibi obliga-
tio p semp ad semp non impedire istud
bonum studiose. Quartus est excusatio vel
decor in actu quod alii eunt ac turpitudis
Nullus enim prudens ut pati iacturam non
si p recopematio et quod bonum vel maiori-
ris. Sed in coniunctio virorum et feminorum
non iactura accedit. Cum quod ratione absor-
bet. Cum quod caro tribulationem patitur.
Ex apostolico. Cor. vii. Cum etiam quod nulli
potuerit gressu prophetarum perferunt in actu
ergo tria bona p dicia expectant ut fi-
at recopematio talium. Quintus effectus
consistit in accidentiis bonis. **D**icitur hos
hostes conciliat, et eo discernit heres.
Hoc ligat alma notat, lumen transiret an-
get amorem. **Q**uo ad secundum no-
tandum quod ad recipiendum quinq; p fatas
utilitates requiriunt ut accipe volens sa-
cramentum matrimonij in sex pspue
se licite teneat, alii pculum iminer peccati
moralis temporaneum aut distinuz
sunt doctores. Primo videat contrahentes
ut non sit in peccato mortali. **D**icitur non
notat. **S**co. quod quis queritur quod sit minister
matrimonij. videat ut plurimum quod ipsi
met contrahentes ministeri sibi huius sacra-
mentum, vel mutuo vel viro, sed nec hoc
requiri necessario. sed cum omni contractu
est sacramentum. **N**on aliquis pies contrahit

Cap. VII

pro filio et filia presentibus, non expin-
ebus signa propria. Si igitur ibi est sacramentum,
oportet dici quod minister est in differente
qui potest esse minister in tractu matrimo-
nij. **D**icit enim prahentes duas gram ac-
cepit, quod due sunt gram in animab; co-
trahentium, et huius est nisi sit obex pccati.
Supple moralis hinc inde. Non enim
sufficit ad gram recipiendam quod prahens
non sit fieri respectu sacri. sed oportet
quod pccatum penituerit, quod illud sacramentum non
dat primam gram, hec. **S**ed caue-
at prahens ne in tractu soli vel pri-
cipaliter intendat subiectam, auaricia vel la-
xuriosam voluptatem, quod dicit Guill. p-
arlisiensis de sacramentis. Qui matrimonio
pcontraria intendunt, multum peccant.
Verbi gram. Qui amore exinde libi-
dinis sue tam formidatus matrimonio in-
venit. **G**ilt quod pcpit solam voluptatem aut so-
la auaricia aut sola subiecta iniicit et ptra-
xit matrimonium, bovis matrimonium aut ex-
clusis aut neglegit. **S**ed non curatis, ta-
lik prahentes multum peccant, quod non in sci-
ficacione sed in ipuritate terrenorum sacramen-
tum recipiunt, immo abutunt isto sacro, et ve-
ritatislitter peccat mortaliter. **D**icit Guill.
Si sit quis adulterus aut adeo puer
et eruditus ut talia noscere debeat me-
rito, in tales enim demonium habet potestate.
Thobie. vi. **S**ed quereres. Est. **D**e-
ne inter tales matrimonium. **H**uic. quod sic,
quia et si amor libidinis sue exinde
solos illos monerat vel eorum alterum, ad
ea ramen onera matrimonij utrumque se
obligat pacto generali, hoc est ad uxori
rem regendar et seruandam ei fidem thoracis
alia onera. **G**icut enim si quis baptizaret
cum luxure tam cupiscere spem alicuius
christiane mulieris quam aliter habere non
posset nisi baptizaret, vere baptizaret
et vice sacramenti baptismi reciperet. **S**ic et
iste vice sacramenti matrimonij recipit huius non
recta intentio. **C**onsensus etiam iste et si
amore libidinis sit tam matrimonialis

tamē est nō formicarius aut amatoris.
Nō em in solā libidinē cōsentit. h̄ etiā
 in oia onera matrimonij. et ad oia illa
 se obligat. Sic et ille q̄ cā luxurie sue
 explende tm̄ baptizat. nō in solā luxu-
 riā cōsentit. h̄ etiā in h̄r baptizet xp̄i
 annus fiat. et ad oia agēda et sustine da
 que xp̄ianismi sunt se obligat ipsa su-
 sceptione baptismi. **G**uillb. Tertio
 caueant cōtrahētes ne inter eos sit af-
 finitas vel cognatio spūalis. aut psan-
 guinitas. matrimonij cōtractū impe-
 diēs et dirimēs. als sibi debitū reddē-
 do alter ad min⁹ adulteriū vel formica-
 tionē cōmitteret. **Q**uarto d̄z in cōtra-
 ctu cōnsensus fuisse in mēte et expre-
 sus in voce signo vel scripto. deficiēte
 em̄ alterius cōsentii. vel si nō fuit ex-
 pressus. nullū matrimonij eēt coram
 deo. **Q**uito vidēat ne scienter s̄ervotuz
 deo factuz inter ḡres de p̄tinentia. als
 vōnes peccare poss̄ mortaliter. et deo
 sponsam subtraheret. nec sine pecca-
 to mortalī fm̄ mltos vñq̄ postea pos-
 set perere debitū. nec p̄speritas tgaliū
 in tali matrimonio eēt multū speran-
 da. immo etiā grauitervidet peccare qui
 votiuā ducit sc̄lēter. q̄r cooptatur ei ad
 p̄fici mortale cām dando fractōisvo-
 li. **G**l̄r alij q̄ tales tradunt nuptiū. q̄r
Ho. i. dicit. Nō solū supp. excludunt
 a regno dei qui moralia faciunt. sed
 etiā qui p̄sentū faciētib⁹. **D**icit glo.
 Cōsentire ē tacere enī possis redargue-
 re. vel errore adulādo sonere. **S**exto
 caueat ne clādestine nuptias celebrēt
 h̄ b̄ndictionē recipiat in facie ecclesie.
 vbi nō sūt binubi. **N**euter em̄ cōtingū-
 tenē reddere debitū alteri statim cō-
 tracto m̄rimoniō. dicit **Tho.** i. iiiij. dis.
 .xxxij. Et fm̄ **G**uillb. sup **R**ay. peccat
 mortaliter q̄ ante b̄ndictionē nuptia-
 lētōrē cognoscit in locis ybi ē cōstue-
 tum b̄ndictiōz adh̄beri. **M**aler aut̄
 b̄ndictio m̄rimonialis. et sic p̄pter null

ta. vt notat **H**ubertus de officio ep̄l.
Et **G**uillb. parisien. de sac̄mētis. **Q**uā.
 q̄ em̄ m̄rimoniō annectitur sterilitas
 cōtra hācyalet b̄ndictio diuina. **P**̄s.
 H̄dixit eis et multiplicati sunt nimis
 Interdū paupertas p̄tra hācyalet eadē
 b̄ndictio. q̄r **P**rouer. x. **B**̄ndictio dñs
 d̄uites facit. Interdū discordia cōin-
 sum. h̄ b̄ndictio dñsyalet ad pacē. **P**̄n
 meri. vij. **D**ic b̄ndictis filijs israel. Cō
 uertat dñs vultū suum ad te. et det tib⁹
 pacē. Interdū demon' accipit p̄tārem
 in p̄rabentes. vt p̄z **T**hobie. iij. de de-
 mone q̄ interfecit septē viros **S**are. h̄
 p̄tra h̄ valet b̄ndictio. q̄r Ibi ē crucis si-
 gnum qđ fugat demonē. Interdū in
 piugib⁹ caro dñatur sicut equus et mu-
 lus. iō malo amore piugunt. p̄tra hoc
 valet b̄ndictio sc̄rā. q̄r dat gram. **E**ccī.
 xl. **G**ra sicut padisus in b̄ndictiōib⁹.
Gra aut̄ elevat mentē ad spūalitā. In
 terdū matrimonio adiūcta est multa
 prosperitas ducēs ad malū finē. h̄ b̄n-
 dictio dñsia ecōuerso adducit abūdā-
 tiā spūalitū bonor̄ ducentū ad bonus
 finē. **P**̄s. **B**̄ndictiōez dabit legislator
 s̄bur de virtute in p̄mētē debitis de' de-
 orū in syon. **Q**uia ergo b̄ndictio dñs
 ha p̄comitāt inuocationē diuini nois
 quam facit sacerdos in sua b̄ndictiōe.
 fm̄ illō **P**umeri. vi. **I**nocabitīs no-
 men meū sup filios israel. et ego bñ-
 dicā eis. iō rōnabiliter b̄ndictiō mar-
 moniū aliquor̄. **Q**uo ad tertium no
 tat **G**uillb. vbi. s. **Q**uā cū m̄rimoniū
 sit sanctar̄ sacrificatīna et pfecta socie-
 tas marior̄ feminī in specie hūana. et
 sanctitas sit fm̄ **D**iony. elongatio ab
 execratōib⁹ et p̄raminatōib⁹ vicioz et
 pctōz et adhēctia totalis ad deū. **I**d
 circo septuplex ē sanctitas m̄rimoniū
 suāda a p̄rabētib⁹. **P**rima cōsistit in
 elongatiōe a turpitudinē execratōe
 probibitor̄. q̄r p̄rabētes intēdere de-
 bēnt et se lōge faciāt ab his. **S**ecunda

Preceptum III Capitulum VIII

cōsistit in custodia et retractione p̄sonis ab hīmōl. Tertia p̄sistit in subiectiōne sui ad alterū. et in iugo p̄petue seruitutis. q̄ se alter alteri subiicit absq̄ participe. Quarta in susceptiōne oneris. videlicet p̄missionis et edicatiōis. Non ēt leuē ē onus vīro p̄uidere de pregnātibus enīxis et nutrītib⁹. Si mīliter custodire paruulos et erudire sūltiter et in muliere dolor partus. erūnōstas pregnantiū. qbus p̄dolet vir. Et miseria nutritiū et filia. Quīta est ex susceptiōne regiminiſ ipsi⁹ vīoris q̄ntuſ ad vīru. q̄ etiā regere habet torā domiū. vīl mulieri cōpetit p̄ sollicitudinē. Non em recipit vīore tñ ad ei exhibēda necessaria vīctus et veſtitus. h̄ etiā ad regendū in cōpositiōne morū. In correptiōe et p̄fectiōe eius nec leuis cura et modicū ē onus cura mulier⁹ vni⁹. Sexta ex fructu plis ad dei cultū nutriendū. Septima ex ipso sacramēto. I. sacre rei signo. Est em ſignum p̄unctionis xp̄i et ecclie. xp̄i et fidelis anie. xp̄i et beator p̄ patrie. H̄ sunt ſcificatiōes de qbus videt loq̄ apluſ. i. Thessal. iiiij. Nec est volūtas dei ſcificatio vīra. vt abſtineatis a fornicatiōe. vt ſeat vnuſq̄s vīm vas ſuūm p̄ſſidere in ſcificatiōe et honore nō in paſſione deſideriū. ſicut et gētes que ignorat deū. Nō em vocauit vos deus in immūciam. h̄ in ſanctificatiōne in christo Iesu domino noſtro.

Capitulum viii.

De penitētia ſacramēto cuius ſunt ſuī parts ſim Chrysostomū. Contritio. Confessio et Saſſificatio. Primo videndū eſt de origi- ne p̄tritionis. H̄cdo de cōditionib⁹ cōtritioni necessarijs. Et tertio de effe- ctiib⁹ p̄tritiōis. Minim ad p̄mū no- rāndū p̄mo q̄ ſim magistrus dī. xvij. quarti. Contritio eſt dolor voluntarie. aſſumptus p̄ p̄cū cū p̄poſito p̄ficiēd̄t

et ſatiſfaciēd̄t. Dicſ p̄mo aſſumptus. Oportet em in p̄tritione q̄ cōmūniter habet p̄cedere q̄dam. H̄ecus de pul- legiata. vt in latrone Magdalena et Paſſo. vbi deus fontē mīſcōle apūl ut fieret ſubito. qđ in alijs p̄atlatim. Sicut em ſanauit q̄dam ſubito xp̄s. alios q̄tīdī ſanat ſucessiue median te cursu cōmuni. ſic et i animab⁹ fecit. vt Cho. dicit p̄tra gētles. Sc̄do dicſ voluntarie. nō coacte p̄pter hoc p̄cī- loſum eſt in extremis p̄amo penitere vt habes ſ. c. vij. A. Tertio dicſ dolor ſez qui ſit diſplicib⁹līter maior cniuſ- cunc p̄iuatione citra deum. Et hic dolor eſt volūtatis. nec oportet neceſſario q̄ ſensualiter doleat. Nū ſtat. q̄ p̄pīe mortuo ſenſib⁹līter plus doleat nō iſtellectualiter et gaudeat p̄cōr de dolore tali. Sed q̄dī dolebit. Nū. q̄ id eſt. q̄nī reculit ſe male feciſſe. Quar to cū p̄poſito p̄fitendi et ſauſaciēd̄t. Sc̄do horādu ſim Hanouen. q̄ qnōs ſunt p̄ambula cōtritionis ut plurimū. Hā penitētia actualis q̄ eſt imediatā diſpōſitio ad grāz oris et incipit ſim or dīnē. Primo a fide. cui⁹ actus p̄mīnus eſt q̄ ho cogſcīt credit dei bonitatē et iuſticiā. et q̄ illi diuine bonitatē diſplī- cet oē p̄cīm. et q̄ dīna iuſticia p̄cīs ſic offendit q̄ nullo mō dimittit inaultū. pſequēterq̄ ho cogſcīt ſe malz cōmiſſe. et dei offensaz incidiſſe q̄ iuſticiā ſoluēdaz. Sc̄ds ē acī timorū ſullis q̄ timet ſe eternaliē miſer⁹ futuri p̄pī p̄cīm. et retrahib⁹ iſto mō a p̄cīs p̄pter metū gehenne in q̄ timore q̄ ſi ſoluz manerer desperaret. Tō tertī⁹ act⁹ fidēl eſt quo credit deū tā iſtūte iſiſerīcor- dem. vt ad veram penitētia remittat oēm offensaz. et in amicū dei recipiat penitētē. Quart⁹ ē actus ſpel d̄ vēnia pſequēda p̄pter dei mīſcōdām et boni- tatem. qnib⁹ paratus eſt indulgere et in amicitiā reaſſumere penitentem.

Quoniam est proprio*sit*u emendandi vita
et reuertendi ad deum. et se ei prefederandi et
et satisfaciendi per gemitu professione et sa-
tisfactione. Et hec oia inuit **L**uc. xv.
quod filiu pdigii. **P**rimus ibi dicta illi. s.
patri. **P**at peccavi in celis et coram te.
Secundum ibi. **I**anò sum dignus vocari si-
lius tu. **T**ertiu ibi. Et surges quod non
fecisset nisi de precis clementia proprio*sit*u
Quartu etiam ibidem videlicet. **S**urges
Quintu ibi. Venit. Et sic proprio*sit*u peni-
tentiia incipit a timore seruilli. et ut vide-
bit. terminat in amore filiali. **I**nnat est
ad principiu propriitiis mala considerare
quod facit procipiu morale. propriincipe de quod in prin-
cipio libet habes de transgredientibus pro-
Hcepta. ca. i. D. **Q**uo ad secundum notan-
dus form in mgistri in. iiii. i pluribus distin-
ctionibus de penitentiia. Et **T**ho. et **S**co-
tus quod ad hunc propriitione vel dispositioez
sufficiente ad eadem per deletoez oim procipioz
mortaliu exigunt plura. **P**rio diligens
discussio conscie et distinctia proco*sit*atio
oim procipioz mortaliu. de quod hoc non est
prius sufficienter proritis. et cuiuslibet eo*rum*
cum circustantiis aggrauatibus maxime cum cir-
custantiis in aliud genus mortal proceti tra-
hentibus. **D**abat autem ad memorandum
diligentia sic dicit. c. ix. **F**. et c. xij. **F**. ut
probatur in. iiii. dis. xvij. et pro Ang. libio
de vera et falsa penitentiia. Et ad minus in
prima contritione. et attritione et preparatio
ne ad contritione exigunt. ut dolet de sin-
gulis quod memoriae occurruunt mortalibus
et etiam de singulis eo*rum* circustantiis quod
procipi specie mutantur. id est. in aliud genus
procipi mortalitatis trahunt. **D**e quibus circu-
stantiis clarus dicit in materia confessio*n*is.
Non dicitur est. quod oportet ut i se
quemlibet membro dicatur de singulis detesta-
tione spalem hanc memorie saltem occur-
rerebunt. **N**on proceptum ecclesie. **D**is virtus
usque sexus li. v. de penit. et remiss. dicit.
Dis virtutibus sexus fidelis postquam ad annos
discretio*n*is queritur oia sua procipia

saltē semel in anno fideliter perfiteat. **D**e
hoc Ezechias rex ait. **E**sa. xxxvij. **H**e
cogitabo tibi oes annos meos in ama-
ritudine aie mee. **S**ecundum est displicentia
seu detestatio singulorum mortalium pec-
catorum suorum quod in predicta proco*sit*atione
poterat esse memor. **E**st autem detestatio
ista nolitus quod penitentes nollet se illa sua
perterita procipia fecisse. **E**st autem voluntio co-
ditionalis quod veller se non peccasse si esset
sibi possibile. **A**utem operativa. ut utramque
peccasse ita per deum. **O**ne autem singula quod
memoriae occurruunt oporteat in spali de-
testari. hoc proprio*sit*. **E**zech. xvij. ubi deus
tradidit modum iustificandi ipsius dices.
Si impius egerit proniam ab omnibus procipis
suis quod operatur est et custodierit universa
procepta mea secundum propriposito. et fecerit iudi-
cium. i. scrutinium super cornu*llis*. et iusti-
cia. i. exercitum effectualiter cuius quod suum est
tribuendo deo. sibi per primo. vita viuet
et non morietur. **I**de vult de plus. i. Co*r*.
.xj. ubi dicit. **P**rophetat autem se pro primum hoc. et
sic de pane illo edat. **I**de vult gloriam super
illud propris. **L**auabo quod singulas noctes le-
git meum. Per singulas noctes intelligere
debemus singula procipia super quod singulariter
flere debemus ad hoc ut lauet le-
git meum proscie. **N**on enim quod singula procipia
mortalia facta est spaliis auerso ab ictu
mutabilis deo quod res mutabili hoc adhe-
retur. **I**te propriito quod professione explicatur. sed
oportet de singulis mortalibus propriiter.
Igitur etiam o*rum* de singulis coteri*n*. **E**t li-
get illud ab omnibus sit facie*d*u*m*u*s*. et tamen singu-
laris necessariu*m* istis quod adhuc aliquam
malitia ita infecti sunt ut illa rix*v* non de-
mittere possint. indigent hi tandem lame-
tari. quo dominus per dei gloriam de omnibus dolet.
Concordat propriatis **T**ho. in. iiii. dis. xvij.
dices. **Q**uatu*m* ad principiu propriitionis.
Id est quantu*m* ad attritione quod hoc cog-
itat de peccator dolet et se preparat ad
contritione. oportet quod sit detestatio de
singulis peccatis que quae*m* in memoria

Preceptum III

babet. adhibita diligētia ad memorādum et inveniendū ea. **M**etum vero ad termīnū cōtritōis. s. q̄ si ipsa displicētia formās charitate. et si cōtritio. tūc sūficiat q̄ siat vna cōis de oībus similiis.

D(Tertīū requisiū est vna generalis detestatio om̄i p̄dōm̄z suoꝝ tam obli-
toꝝ q̄ ignoratorꝝ q̄ peccator cōmisit.
et nō scīuit et adhuc nescīt quō fnerūt
pctā. Pro intellectu aut̄ oblitioꝝ pec-
catorꝝ notādū fīm Tho. q̄ oblitioꝝ de
aliquo pōt esse dupl̄r. Vno mō sic q̄
totaliter a memoria exciderit. et q̄ hō
nō possit illud inquirere nec memora-
ri. Alio mō sic q̄ p̄tūm a memoria ex-
ciderit et p̄tūm remāserit. Sicut cū in
generali recolo me aliqd audīnisse. s̄
nescīo in speciali qđ fnerit. Et tūc re-
quiro in memoria ad cognoscendū et
reminiscēdū. Sic ēt dīcīt aliqd eē ob-
litioꝝ dupl̄r. Vno mō sic q̄ in generali
maneat in memoria. s̄ nō in spālī. vi
cū hō recolit sevñ v̄l plurā p̄missit
nescīt q̄. videlz an supbia. an auaricia
v̄l luxuria. vel gula. et tūc debz hō cuꝝ
diligētia recognitare ut inueniat p̄tūm
in spālī. quia homo teneat de quolbet
suo morali memorato in spālī cōteri
spāliter. Si aut̄ inueniri nō pōt nec in
p̄ticulari memorari. tūc sufficet de eo
cōteri. fīm q̄ in memoria p̄tīneat. s. do-
lere q̄ p̄missit qđdaz mortale de q̄ non
est memor. Et v̄z si solū sic in generali
dolere de quodā p̄tō p̄missō et obli-
toꝝ dz ēt cū hoc dolere de obliuione q̄
sibi ex negligētia p̄pria p̄tingit. **A**lio
modo pōt p̄tūm esse oblitū sic q̄ lpm̄
ōino a memoria excidit. nec aliquam
de eo h̄z noticiā etiā adhibita suffici-
entī diligētia. et tūc nō teneat hō de eo
cōteri in p̄ticulari. q̄ imposta tēta ex-
cusat en̄ a debito. et sufficet generalis cō-
tritio de oī eo in q̄ deū offendit. Et dī-
cīt Bonauen̄. q̄ penitēs nō dz de obli-
toꝝ cōteri in generali sub p̄dītōe. ut si

Cap. VIII

deīm in aliquid peccato offendit. s̄ de-
ber de eis cōteri sub p̄babili estimati-
one. Debet en̄ p̄babiliter et verisimili-
ter estimare q̄ in multis offendit deū.
et sic ex hac estimatiōe doleat ac si cer-
tus ēt. tūc ēvere cōtritus de eis et di-
mittunt̄ sibi illa oblitia sicut cognita
q̄ detestat̄ in p̄ticulari. **D**e Ignorāt̄ F
vero pctis quō sit cōterendū vbi vide-
licet q̄s peccavit s̄ nescīt ea fuisse pec-
cata. Nōndū p̄mo fīm Tho. iii. iiii.
dīs. xxij. q̄ Ignorātia ei⁹ qđ q̄s scīre te-
nēt nō excusat en̄. q̄ ipamēt l̄gantia
est p̄tūm. **V**n̄ cū aliqd nō cōfiteat̄ pctā
apt̄ hoc q̄ nescīt ea eē pctā. et suo mō
videat̄ si nō conterit de aliquibus pctis.
ap̄ter h̄z q̄ nescīt ea esse pctā. et potissi-
me ap̄ter ignorātiā lūris diuini. tūc
non excusat̄. als heretici excusarentur
qui aliqd peccata in q̄bus sunt nescīt
eē peccata. et etiā excusarentur simpli-
ces qui ex negligentia aut ex desidio
ignorāt̄. et quia ignorātia ex negligentia
sciunt̄ p̄ diligētiam. id teneat hō facere
qđ in le ēt pctā sua cognoscat̄ q̄ten⁹
de eis p̄terat̄. p̄fiteat̄ et satissificat̄. Et si
queris. q̄ qualē diligentia sit repellenda
l̄gantia. **H**u. Chryso. sup Matth.
Omēl. xxxix. Sivelles scripturaz in
grediveritatē. nūc poteris oīonibus.
nūc quereres in scripturz. nūc pulsares
bonis oīibus. nūc interrogares sacer-
dotes. nūc istos. nūc illos. Ex qđ fīm
Bonauen̄. sup. iiii. et Guillb. parisien̄.
de fide et legib⁹ elicit̄ q̄ etiā sunt iu-
nūtia p̄tra ignorātiā. Vno teneat q̄s
discere salutaria sibi. Et hoc per verbū
dei attentā audientiam. q̄ libroꝝ sacre
scripture diligētē lectionē. et q̄ cordi-
alē meditationē. Debet en̄ q̄libet fīm
status sui exigentia talibus intēdere.
non solū in quadragesima. sed etiā in
omni die festino cum ad hoc sit insti-
tutus. Si en̄ per altos dies tempora-
lisbus intendis. cur nō in die festo legi

dei int̄ederes. **N**isiq; prefata fecissent.
quāta iaz ignorata dicissem. **S**cđo
exigis ut q̄s frequēter cōuerſet cū bo-
nis hoib⁹. de reb⁹ loq̄ salutarib⁹. et
q̄rat de eis q̄ ad dei p̄tinent honorē et
Suā salutē. **T**ertio caueat a pctis q̄n-
bus q̄ iā cognoscit. et si incidit statim
cōterat. **A**ls fin Greg⁹. p̄ctm qđ p̄ pe-
nitentiā nō deleſ. mox ſuo pōdere ad
aliud trahit p̄ctm. et lumen rōni cecat
ut pbat mḡ. In. iij. dñs. xxxvij. **Vñ A.**
enumeratis qbusdā pctis et negligē-
tijs. dicit. **P**ropterea tradidit illos de-
us ſez phos in paſſiōes ignominie. q̄
deū cognoscētes nō ſicut deū glificā-
verūt. **Q**uartū ērī q̄s crebro deuotis
oīonib⁹ deū et sanctos inuocet. q̄tenus
eū de necessarijs potiſſime dignes ſi-
luminare. q̄ oīis ſapia a dño deo ē. ſic
ſancr⁹. **T**ho. fuit illuminat⁹ a deo. et ēt
ab aplis de quodā dubio instructus.
hoc em̄ faciēdo plurima q̄s diſceret.
De hoc ēt repies. i. p̄ceptio. ix. c. iij. **R**

In p̄poſitum igis qñ q̄s incipit
fin Bonauentura. sup. iij. agnoscere pec-
cata q̄ p̄t⁹ ignorabat. tūc tenet de eis
in p̄ticulari p̄teri. et cū h̄ p̄teri de igno-
rātiā ſua q̄ ſibi ex ſua culpa erent. **E**t
d̄z etiā iſtā ignorātiā emēdare. p̄ posse
alī nō videb̄ eē verus penitēs qñ ē de
necessarijs ad ſalutē. **N**ein aut ignorat
alīq; pctā. d̄z de eis cōteri in gene-
rali. ut qñ homo dolet in cōl de omni
dei offensia p̄ ipm cōmiffa. doleat etiā
in generali de oībus peccatis oblitis.
Et poſtq; hō cōrritus est in p̄ticulari
de oībus ſibi cognitis. et etiā de oībus
oblitis in generali. tunc debet hō eſti-
mare veriſimiliter ſe etiā in multis of-
fendisse deū q̄ ignorat et nō noscitur eſſe
pctā. et de talib⁹ debz cōteri in genera-
li. et cū hoc de ſua culpabilis ignorātiā
ſeu crassa. et p̄ talib⁹ humilit̄ veniam
preceſt. **H**oc docet lex dei in Ps. **D**e
iusta q̄s intelligit. glo. q. d. nullus oīa

Ideo additor. **N**ib⁹ occulitſer. et ab all-
enis parce ſeruo tuo. **E**t alibi. Delicta
ſtuēturis meer ignorantias meas ne
memineris domine. **G**z quereres. **R**
Quantus dolor ſeu quanta diſplicē-
tia exigis ad p̄titionē. **R**eli. fin Cho.
Duplex eſt dolor contritionis. **D**u-
plex in voluntate. et eſt ipa cōtritio met ſeu
diſplicētia pcti. et d̄z eſte maior de pec-
catis q̄z quicunq; deliberat⁹ dolor. aut
quecumq; volūtio eiusdē voluntatis de-
quacunq; tēporali re. **Q**uiā plus volū-
tas debz detestari p̄ctm. quia p̄ra deū
q̄z nolit quo deūcumq; dānnū in alijs re-
bus. in arīne qñ homo devtroḡ deli-
berat. et ea adiuuicē compat. **D**e em̄
debet ſup oīa placere. cū oīa alta final-
iter ſunt in ipm ordīnanda. et iō p̄ctm
qđ ab eo auertit eū offendit. d̄z iuper
oīa voluntati diſplicere. **I**deo Diere.
.vj. **L**uctuzyngent fac tibi. vbi glo.
dicit. **D**ocet penitentē quid facere de-
beat. **N**ā peccator nō habet nūi vñaz
aīam et. Et alia glo. **N**ihil dolentius
mortevnigenit. **E**t ita fin rōnem t̄vo
luntatē nibil debz eē detestabil⁹ et ma-
gis nolit eē q̄z p̄ctm. **E**t addit Cho.
et d̄c. q̄ ēt in caſu in q̄ oportet homē
peccare mortalit̄ aut mori. aut aliam
quācunq; penā tolerare. tenet hō in ta-
li caſu oēz penā hēligere. et p̄t⁹ uſti-
nere. q̄ peccare mortalit̄. aut q̄ velle
peccare et hēz voluntariā deliberatam
cōplacentiā in mortalī p̄ctō p̄terito.
Chi qñ non imminet talis caſus ne-
cessitatis. nūc nullus eſt de hoc tentā-
bus. eo q̄ hō nō ſcīt defacili affect⁹ ſu-
os regere aut mētrare. **B**onauentura
etiā dicit. q̄ magnū ē p̄culū et ſtil-
ticia ab alīq; infirmo. id eſt. in virtutib⁹
impfecto. vñ etiā a ſeipſo hoc que-
rere. s. an ycllet mori. aut quācunq; pe-
nā ſuſtinere vel mortalit̄ peccare. quia
hoc ē ſeyel altū tentare. et a nullo pen-
tentie debz cōfessor hoc querere. ſed ſi

Preceptum III

sponde quis illud dicit signū ē magne penitētē. Alius ē dolor sensibilis in parte sc̄z sensibili, z talis nō ē necessarius ad p̄tritōez p mortalib⁹. Primo q: nō est semp in p̄tāte n̄ra. Seco, q: sicut p̄ctm p actū voluntatis sufficiēter nascit̄. ita p actū voluntatis vīdelz p de testationē p̄ctivoluntariā que ē c̄entia līter cōtritio sufficiēter tollit sine do lore sensibili p̄ctm. laudabilis tñ eset

A si haberef moderate. Quartū requi sitū ad p̄tritionē est vt hō cesser a mortalib⁹. z vt etiā habeat p̄positū sibi ca uēdi p futuro. nō solū de p̄ctis cōmis sis. de qbus nūc dolet. h̄ etiā de oībus mortalib⁹ z occasionib⁹ p̄linquis rōe quo p̄verissimiliter eēt postea iterū ca surus in mortale. P̄t̄ illud p diffini tionē penitētē Gregl. que ē. Pecca ta p̄terita plangere. z plangēda sterū nō cōmittere. id ē. habere p̄positū nō ea amplius admittēdi. Ad idē est ma gister in. iij. dis. xv. z. xiiij. Hō p̄positi istius ē. qz si hō nō haberet tale p̄positū nullū mortale sc̄z p̄mitēdi. tunc haberet voluntate alicuius vel cōplacentiā mortalis p̄cti. Dicit em Aug⁹. It. de veraz falsa p̄nia. Scio deū inūni cum oī crīmīnoso. Quomō ergo qui vñ crīmē reservat de alio recepit ve niām. Nā Luc. xliij. z Joh. vij. torum hoīem sanū fecit in sabbato. Et nullū demonē in eo reliquit qui legiōnē ha buit Luc. viij. Ex q̄ p̄t̄ q̄ nō p̄teritur qui odī graue cōtra p̄ximū retinet. Itē qui occasiōes certas peccato z vi tare nō p̄ponunt. vt p̄cubinas. v̄suras z hmōi. Item qui nolūt reuocare se ductos malis cōsiliis z morib⁹ q̄ eos aut diffamatos inuste. Quintū re quisitū est p̄positū p̄fitēdi p loco z tpe fin ecclesie p̄ceptuz oīa sua mortalia p̄t̄ non cōfessa. z de quib⁹ p̄t̄ nō est legitime absoluit. z etiā p̄positū nō satissimēdi deo p̄ istis p̄ctis. Sextū

Cap. VIII

requisitū ē motus liberi arbstrij h̄ deum. qui videtur esse maxime del. d̄lectio sup̄ omnia. Ratio ē fm Cho. in iij. p. q. lxxxv. Quia tal̄ d̄lectio dei ē cā detestationis p̄ctōū finaliter ppter deuz. z inq̄tū suut dei offensiuā. et contra honore ipsius facta. vt patebit statim. De hoc etiā habes. i. e. x. p̄nt̄ precep̄to. **N**. Septimū requisitū est vna generalis detestatio oīm peccato rum mortalium. Id verā em penitētā requirif dicit Cho. ibidem. q̄ hō dese rat p̄ctm inq̄tū ē cōtra dei. Et post pauca subdit. Si em displicet hōi als qd̄ peccatum eo q̄ est contra deum su per omnia sibi d̄lectū qd̄ requir ad rationem vere penitentie. tunc etiam displicent sibi omnia peccata mortalia. Ideo magister in. iij. dis. x. xi. beatum Aug. allegando dicit. Arbstrij lib eratē q̄r̄t̄ deus. non necessitatē charitatē z nō solū timorē. Et subdit. Oportet nō solū timere iudicē h̄t̄ di ligere. ergo oportet q̄ hō deū sup̄ osa diligat. z q̄ actualis dei d̄lectio sit sibi causa z ei moueat vt detestef p̄ctū finaliter ppter deū. sc̄z inq̄tū ē dei of fensitūr p̄tra etiā honore. **E**x quo p̄z q̄ si homo peccata sua detestef so lum quia sunt oppositā virtutē morali. aut solū q̄ reddit̄ eu in dignū z vi tuperabilē. qualiter etiam p̄bi cognoverūt detestanda eē peccata. aut si so lum detestaref ea ppter timorez pene amissiōis vīte eterne. inq̄tū illud esset sibi ad incōmodū ibi fistēdo sineylte riori relatiōe in deū. tunc hō solū quereret suū cōmodū. z fugeret suū incōmodū. z nullo mō quereret deū. z illius honore. cōtra illō Ap̄l. i. Cor. x. Si tne māducatis sive bibitis tc. Nec talis detestatio eēt act⁹ v̄tūtis. qz nō cūstantionata debito fine. z p̄sequēs non formaret grā nec fieret p̄tritio. Iō nullū tolleret p̄ctm. imo ip̄a eēt viciū

K

et actualle peccati. qz circūstantiona-
ra in debito fine. z p cōsequēs etiā nō
ēt attrito vera q de cogruo meretur
grē infusionē z pctōrū remissionē. h
ēt actualiter offendēt ita mereretur
penā. Exemplū primo de Antiocho de
quo.ii. Mach. ix. q de pctō qd cōmit-
sit in dei fideles. nō ē a deo missōiam
psecutus. qvū dicit Tho. veniā fuisse
assecurius sive penituit. nō aut̄ ve-
re penituit. qz nō ex amore iusticie de
pctis pmissis dolebat. h ex timore pe-
ne quā expectabat. vel ex dolore pene
quā sustinebat. sic demones z dānati
oēs pniā agūt magnā p pctis. non
qz deū offendēt h qz incōmodū eo-
rum maximū ē. h licet ista septē pni-
ca sint pbabilit ex doctoribus sacre
theologie dicta. in q de talib⁹ p̄sertim
de pma. scđa z septima pditōib⁹ vult
pdicare. catenat ne pplm scđalizet v̄l
desperare faciat. h in ore prudētis me
dici. z fm pastorale bti Gregorij. caute
loqtur. itavt duros z dissolutois terre-
at emolliat. pusillanimes aut̄ despe-
D rare deuenia nō faciat. **A**ttū igis ad
tertiū principale qñ hō p illa septē su-
pradicta se preparauit z deuenit ad il-
lamvna generale oīm suo p moralū
detestationē bū circūstantionatā ma-
xime circūstāta debiti finis fm dicta.
Et qñ hmō detestatio ē satī magna
p totū tātis pctis. tūc moꝝ informat
charitatez sit p̄ritio. Et i eodē instāti
de m̄la bona p̄fert penitēt. nō ex ra-
lore p̄ritiois p̄cise seu attritiois. h p̄t
meritū passiois xp̄i. qz incipit iam alt
quo mō vñstre se xp̄o. ppter quā vñlo-
nem passioz meritū xp̄i sibi suffraga-
tur p modū influxus fm Tho. in. iiij.
parte. nō inq̄ ex valore cōritiois p̄c-
se. qz breuiat qua est z nō sufficēs sa-
tisfactio p̄ pctō moralī qd ē alīq nō
infinite malicie. eo qz p ip̄m infinituz
bonū cōremittit. h dimittit peccata

et alia bona cōfert ppter meriti xp̄i q
sua passioe nobis meruit qz qñ hō i si-
de xp̄i z ppter deū detestatur p̄ctā sua
fm modū pmissū. tūc de⁹ dimittit ea
pter hoc qz dei fili⁹ sibi dilectissim⁹ p
peccatis istis sicut p oībus alijs mo-
tus ēr deo patri hostiā se obtulit pl⁹
fm Ankhel. Cur de⁹ hō. deo placentē
qz pctm sit malū z nocīū. Sūt aut̄ ef-
fecitus p̄ritiois seu bone attritiois etiā
amēq̄ qz p̄siteat aciu. Primo fm xp̄i
exemplū Luc. xv. Dia p̄ctā mortalīa
penitēt in instāti dimittunt. z p̄ cele
stis ei tanq̄ filio pdigo reuertēti. misse
ricordia motus occurrit ei eternā pe-
nam in temporalez cōmutando. Secō
amicus dei efficit. ita qz iniquitatū ei⁹
amplius non recōdetur ad iram. fm
Ezech. xvij. qd significat osculū p̄is.
Tertio ḡra. charitas z cetera virtutes
in baptismo infuse z p pctm pdite aīe
infunduntur. Et hec est stola prima.
Quarto heres eterne patrie efficitur
que hereditas per fidē annulū in ba-
ptismo datur ei. z nūc fides charitate
formata certa est de eterna felicitate.
Quinto oīa opa vñha oīm z mortifi-
cata p̄ pctā renūscūt. vi velut calcia-
mēta pedes affectuū amodo muniēt.
Prefatas septē pditō esvere p̄ritio
nis breui⁹ p̄stringēs Cācella. parisien.
Joh. de gersona i tripartito suo. inter
cetera sic dicit. Sciens misericordissi-
mus pater deus z cognoscēs nr̄az fra-
gilitatē permāximāt ad malū pñita-
tem multiplicib⁹ vñs mortali vita di-
tate patissimus ē nobis delicta remis-
tere. z grāz p̄ferre. si dūtaxat veraciter
z ex corde tres sibi subscriptas verita-
tes porrīgam⁹. P̄ia veritas. Dñe sic
vel sic p̄tra tuā bonitatem peccati qd
mibi displicet. rōe cui⁹ pniā ago. qz
te offendī. qz tot⁹ es venerādus z colen-
dus. qz mādatū tuū trāsgressus suz.
Secūdoyertas. Dñe bouum babeo

Preceptum III

Cap. IX

Xpositum et desiderium tuum iunamini
mediante mibi in futurum preuenienti ne
incidat in pectus et occasiones iuxta pos-
sibilitatem virtutis evitandi. Tertia vita
Domine bona habeo voluntate pectorum
meorum confessionem integraliter faciendo
loco et tibi sum misericordia maris ecclie
mandanti et preceptu. Has veritates si
aliquis quicunque loco et tempore sincerum non
ficeret aut medaciter ex corde prouincia-
verit. secururus existat se in salutis et
gratiæ statu conservare et vita eterna mereri
quam oia crimina commisserit. si etiam ta-
lis absque alia confessione continuo dece-
deret in absentiâ sacerdotis dormien-
do. aut alio quicunque modo morte subita
veniatur. idem finaliter salvare acerbissi-
ma pena purgatoriij mediante.

Ex quo notandum et salubre consilium elicet. ut christia-
nus quilibet singulis diebus bis aut se
mel sero et de mane aut saltu festis die
bus redeat ad cor suum. conscientiam exami-
nans. an tres summissas vitates perferre
valeat cum cordis sinceritate. et si sic.
tunc intra statum salutis se esse perfidat. et
si eas pura mente fateri non valet obstante
volutate peccatum quod actualiter dele-
ctatur. aut iniquo xposito quoque occasiones
peccatorum vitare renuit. quemadmodum illi qui peccatis carnalibus
meriti resurgere nolunt. aut vultus suos
aut iniustas mercationes et lucra
continuant. vel iniuste retinunt alienum
quicunque alterius odio vel vindicta deside-
rio flagrantes in nocendi xposito pene-
rat. certissime sciatis huius et plures non eum
aut papam eos absoluere posse. quoniam ta-
libus salutare consilium det. ut per seipso
vel alios bona quod poterunt operari orando
vel elemosynas dando. quod deus eorum cor-
da illuminet et ad bonum dirigit et quer-
tar. hec cancellum. Sed quod attritio est
habenda de ventaliis. huius. Tho. iii. lxxii.
dis. xvij. et ad deletionem venialium non
exigit actualis contritus de oibus. nec

sufficit habitualis contritus per deletionem
omnis semper. sed sufficit media contritus
scilicet quorundam displices in spiritu. nisi
quis in deum feruide ferretur. ubi per
tunc sibi implicite omnia sua displice-
rent venialia. tamen oportet semper et anti-
mus nec implicite nec explite illi ve-
nit inherereat. quod sibi vult dimittit. aliis
asvoluntas curva esset. hec intellige quod
ad reatum pectus. sed de pena plus minus
dimittitur summa et plus doleretur aptius de-
uorum remediorum suscipit. ut aquam be-
nedictam. disciplinam. et alia huius-
modi.

Capitulum ix.

Confessio est secunda pars penitentie. de qua tria sunt videnda.
Primo quod eius fructus seu esse
ctus. Secundo quod quilibet. et quilibet
sit confessio. Tertio de confessione ge-
neralis effectibus et prioratibus. **P**ropter
tum ad primum notandum summa Tho. et
Sco. et Bonaventura. dis. xvij. qrti. et no-
tiae sunt effectus confessionis et sacramen-
talis absolutionis. Primus est magnus
meritum confessio et fuga transgressionis
istius precepti. De quod in hoc precepto Christus
est Job. xx. Quoniam remiseritis pecca-
ta remittuntur vobis. Obedit etiam quod hoc
precepto ecclesie. quoniam preceptorum transgres-
sio est gravis peccatum. Secundo valet ad
augmentum gratiae si quis eam habuit.
Tertio valet ad gratiam novae infusionis si
ea prius caruit. faciliter de attrito peritum.
Si enim dolor attritionis penitentie non
fuerit sufficiens dispositio ad contritu-
m. tunc confessio et absolutio ei superadduc-
tur suppleretur ei defectum. dummodo peni-
tentia ipsa tunc non ponat obicez gratie per co-
missionem actualis pecti mortalium. Quar-
to confessio et absolutio infinite longa pe-
na inferni et acerbam valde mutat in tem-
poralem penam et purgatorijs. et hoc facilius
confessio et absolutio habite in xposito
etiam ante hunc confitescet scilicet quoniam conterit

K 2

vere, qz sic qz pfectiōne mortis finali
ter salvareſ. Et qz pfecta pena qz sit
finita, tñ in proportionata ē virib⁹ pe-
nitētis in h̄ mundo vniūtis p vim cla-
ustri in pfectiōne et absolutiōe. int̄m
illa pena p confessionē et absolutionē
minuit qz remanet proportionata virib⁹
penitētis ita qz satisfaciendo pōt se ab
ea in hac vita totaliſ qz liberare. Id
circo qnō pfectio et absolutio sacramēta
lis in proportionata boſ virib⁹ penaz
cōtrito debitā reddit hic proportionata
boſ, et p pñs pena finita minuit ampli
us. Sexto pfectio et absolutio etiā pe-
nā p pctis debitas ppter verecūdiam
plus minuit qz prius fuerit iminuta.
Et iō quāto plus quis pfectet, tanto sibi
plus pena minuit, et totiens confiteri
posset qz ois pena sibi dimittereſ p p-
fata. Septimo, pfectio valet ad pecca-
ti cognitionē, qn̄ fit diſcreto cōfessori.
Octavo, valet ad psciētē assuratio-
nē. H̄i cū David corā pphera cōfite-
baſ pctm suum, statim audiuit ab eo
Tranſulit dñs pctm tuū. ii. Reg. xij.
Pn. ii. Cor. i. Gloria nra hec est ē te
stimoniuſ cōscie nře. Nono fm Tho.
specialē ornatū impiūt faciet sie deo
honorificū, primo exēplarē, et demo-
ni terribilez. **C**icum ad scđm pnci-
pale, de qnqz circūstatijs satijs necessa-
riū ē dicere, videlicet qz. vbi. qd. qn̄ et
quō xpia⁹ teneat cōfiteri. Primo qz
cōfiteri teneat. **N**ū. fm pnoiatos do-
ctores, qz adulitus qz habet vſuz rōnis
et qui post baptiſmuſ suscepuz pecca-
uit mortalit. Per adulituſ autē itelligit
Sco. nō aliquē rāte aut rāte etatis sed
hoiem qz habet etatē ſufficientē ad co-
gnoscēduz qd iuſtuſ et qd iniuſtuſ p le-
gē dei. Et qz prl⁹ inſtruct⁹ et interroga-
tus ordinate pcipit qd iuſtuſ et qd iniuſ-
tuſ in lege dei. qd in yno cīliuſ fit qz
in alto. In nōnullis etiā malitia ſup-
plet etatē ita etiā pōt fieri in bonis.

Sed ſant qttorū dubia h. **P**alīm D
qd de muto. **I**n ſcđo qd de ignorațe
idioma certū. **H**ū, cōter fm doctores
qz tales p signa et nūr⁹ cōfiteri pñt no-
ta tā pñtēti qz cōfessori. Si autē nō ha-
benſ signa vtricqz nota, nūc ſiat p inter-
pretē etiā ſecularē, qz tacere teneat ſicut
cōfessor pncipalis. **S**coro tñ videt nō
elle neceſſariuſ pñtēti p interpretē. **H**u-
lis qz nō habet ſacerdotē idioma ſcen-
tē, habet ipoſſibilitatē pñtēti hominiſ
idoneo. ppter qd vt dicit Scotus, ſuffi-
cit ſibi pñtēti deo cū ppoſito iſta pctā
cōfitedi etiam ſacerdoti oportunitate
oblata. **T**ertiū dubiū. **N**unqz non E
habent ſacerdotē pñtēti lſcet mittere
et pñtēti pctā p ſcripturā. **S**coro et ſcđo
doctori in qdlibetis videt. qz ſit cōtra
rōne pfectiōnis ſacramētaliſ ſcriptu-
ra miſſa ſacerdoti abſenti. **T**uz qz ſcri-
ptura talis de ſua natura ſemp ē patu-
la cuiucqz legēti. **T**um qz abſenti tol-
lereſ verecūdias qz eſt etiā pars maxia
ſatisfactionis. **T**um etiā ppter pericu-
la qz ſeq̄ poſſent i reuelādo pctā. **H**oc
xp̄ ſoſt ſumere ſacrm̄ vi videt fm
Auguſt. et magiſtrū. diſ. xvij. qn̄ **L**uc.
.xvij. pcepit leproſis vi ſe pñtarēt ſa-
cerdoti. **Q**uarto Quid dñ illo qz nul-
lum mortale h̄ ſolū veniale pcr̄m ha-
beret. **H**ūdef fm multos qz nō tenet
cōfiteri rōne diuini pcepit, qd p mor-
tale loliū latū eſt. **S**ed rōne pcepit ec-
clesie. **P**miſ ſtrutuſ ſexuſ. tenet fm
qsdā. **S**coro qd teneat aliqz pñtēti. **H**ū.
qz mortalia pctā cū qnqz pditioni-
bus, videlicet oia mortalitātē circūſtā-
tias ad mortale trahētes, dubia qdaz,
et quottas mortaliuſ, et fm qsdam qua-
titatē quādaz. **M**ortalia tenemur cō-
fiteri qz quis prius non ē rite pfectus,
et de qbus pōt habere memoriaz dicit
Sco. pmissa inquisiſiōe diligentē fm
poſſibilitatē fragilitatis humanae. **N**ō
eſt, qz qdlibet pcr̄m mortale efficit

Preceptum III

Cap. IX

quis dei inimicus. et separat ab unitate quoniam ecclesie. confessio autem directe unita est quod omnia deo et ecclesie reconciliatus. Item per omne mortale naufragat homo. et per tabulam secundam pnie post baptis mundum solum salus acquirit. Et etiam dictum est mortalita illa postea quod potest habere memoriam. ut tactus est. et dicitur Iohannes. quod homo debet tantam diligentiam apponere in scrutando conscientiam suam in quaero mortalium a se missa. quam diligenter apponere prudens vir circa aliquod multum audiunt quod valde est sibi cordi. Hoc postea quod homines per talibus arduis querunt diligentissime vias amicos et media prudenter. Unde Augustinus et allegat a magistro. dis. xvij. dicit. Quia patus facere per recuperandam vita aie quod ficeret per eunam corporis mortis. Et subdit. Cum gaudio. em facere debet immortalis futurus que faceret per differenda morte mortuus. Diuturna ligit deliberatio locum maxime hoc in diu non proficiens et contra credibiles raro et grossiviuos. Oportet etiam omnia memorata et singula vni et eidem professori postea. Non. quod confessio sit sacerdotii loco dei. sed in confiteitate oiam singula deo dominum omni. et in confessione. Et in casu quo confessio primus propter casus reservatos non possit absolvere ab oibus. non potest tenet primo confessori et confiteri oiam singula. et de illis a quibus non potest absoluere confessio debet eum ad superiores remittere. Plicet notarer. Dia mortalia. quod siue sunt consensus siue opposita. siue verba. siue facta. siue omissa mortaliter. oiam sunt confitenda. Addit. Unde ex parte profectorum qui erubescere debet coram christicario quod facere non erubuit coram omnipotenti deo. Ex parte etiam confessoris ut sciat de singulis iudicare. Et sic habemus quod oportet postea mortalita omnia quod in memoria haberi per eum sacerdoti. Oportet etiam tertio confiteri mortalita cum cir-

cumstantijs aggravantibus. et in aliis genus peccati moralis trahentibus. sicut sunt ille quod specialiter prohibetur per prorogationem. Verbi gratiae. Accipere alienum. prohibetur ibi. Non fursum facies. Sed si quis de loco sacro accepit vel rem sacram. alia prohibetur. id est opere ambo confiteri. videlicet de furto et de sacro loco. Sicut si fornicatus es cum adulterio vel cum moniali vel consanguinea. he circumstantie in aliis speciebus peccati mortalium trahunt. ergo sunt constande. Et sic forte est de hoc quod quod mortaliter peccat in die festo quod per mortale peccatum plus violat festum quam per opus mechanicum. De hoc habebes. c. i. b. huius precepti. Precedentia enim mortalium equivalent duobus mortalibus. Oportet etiam ita ratio quotas peccatorum mortalium dicere quod memoras quod. quod quoties est circumstantia. Unde oportet dicere. Primum vel ce feci cum talibus circumstantijs. et secundum davice taliter aut taliter. Oportet etiam finis aliquos dicere quantum. vel circumstantias quasdam quod licet non mutet spiritum. abundat in notabiliter qualitate malicie et deformitatis. ut in furto multum additur ad parum. Unde quoniam quod tales circumstantias noscitur ex sevel ex professoris inquisitione etiam sunt profite finis multos. Thos. non dicit quod non oportet. Iohannes dicit quod non est certus eas confitendas esse. sed iurum est fieri et utile. Oportet etiam quod quod confiteat peccata quod dubitat an sunt veniales vel mortalitas. Quia finis honorum. quoniam homo aliquod veniale suum credit esse mortale aut dubitat probabilitatem. an sit mortale aut veniale. et sic dubitat an confiteri teneatur an non. si illud non confiteritur. tunc exponeret se discriminet. et in his que sunt salutis dimittenter parte securior est quam faciliter posset. Et Thos. dicit dis. xxij. quoniam quod dubitat de aliquo peccato an sit mortale. tenet illud confiteri dubitatione manente. quod quicquid

h. 3

committit autem omittit in quo dubitat
est peccatum mortale. peccat graviter dis-
criminis se committens. Debet ergo confessio
rem punit habet in corde. non dicendo se
peccasse mortaliter. sed iudicium confessori
A de hoc relinquentio. **T**ertio aduer-
tendu[m] vivel cui quis confiteri teneatur.
Hu[m]. **f**m. **T**ho. **in.** **q**rto **d**is. **xvij.** q[uod] nō o[ste]ndit
sacerdotis haberi iurisdictionem in co-
fiteri. Et sunt plati quantum. Papa h[ab]et
iurisdictionem in o[ste]ndit. **E**ps in dyocesa-
nos. Plebanus in prochianos suos. et
platus collegi vel monasteri vel ordi-
nis in sibi subiectos. Et quilibet p[ro]fessor
potest praeferre suam alteri committere q[uod] est in
Non commissione potest absolvire. **S**ed
quod tenet ad celerationem confessionis ho-
mines etiam ad alia celada. **H**u[m]. **f**m.
Doc. **c**onfessio **in.** **lviij.** **d**is. **xxi.** q[uod] septem sunt
sigilla hominem ad tacenduz artantia.
nisi de re aliunde sciat. Prior ligat ead tac-
endu[m] p[ro]fessor de peccatis et circumstan-
tibus p[ro]fessionis in confessione p[ro]cepit. Scido
nō p[ro]fessor q[uod] audit p[ro]fiteri a casu vel a
xposito vel interpretando signa muti
vel verba idioma ignorantis. **T**ertio qui
cucus audit ab aliis p[ro]cedentium revelatio-
ne confessionis. adhuc tenet tacere. **Q**uarto
p[ro]fiteri q[uod] ex reuelatione iniunctionis pe-
nitentie probabilitate crederet confessio
rem ledi tenet celare. **A**lloquin veren-
da p[ro]p[ter]a sui nō cooperies vel discop[er]-
ens cu[m] Cham maledicist. **Q**uinto qui
vii ab alio petit confessum recommedans ut
hoc celat aut habet accipit ad celandum. te-
net celare. nisi aliunde deobligaretur
vi p[ro]p[ter]a infra p[ro]cepto. viij. c. iij. **D**. xiij. c.
Sexto q[uod] p[ro]cepit ab alio vba q[uod] ex natu-
ra facti talis sunt materie q[uod] reuelatio
noceret. tenet tacere min[us] illi q[uod] si se ad
hoc obligasset. **S**eptimo servus auscul-
tans a xposito v[er]o a casu secretu q[uod] tra-
ctat in curia domini sui tenetur celare. et si
frangit ius civile graviter cu[m] punit et
iis divinis. **O**ctavo mod[us] vocat sigill-

lam secreti. **E**rit dicitur Pe. de pa. vbi
prius. q[uod] o[ste]ndit sigilla frangentes de
quibus dictum est peccant graviter nisi ali-
unde sciatur vel ordo correctioris frater-
ne. vel denunciatio vel presumptio bo-
niviri cui dicitur revelatione quorundam
de his aliter fiendum explicant. **A**n autem possit fieri laico p[ro]fessor. **H**u[m].
q[uod] in nullo casu necesse est laico p[ro]fiteri.
q[uod] cum claves non potest absol-
vere. **S**ed quod non habet sacerdotes suffi-
cit xpositu[m] confitebitur. **V**eritatem dicit
magister dis. xvij. et alii doctores plures.
Penitentes talis in articulo mortis non
habent sacerdotem non tenet. sed p[ro]fite-
ri seculari. ut verecundia sibi cedat in sa-
tiatione. et alter sibi conciliari possit.
et ut ostendat suu posse se facere. **D**eberet
etiam p[ro]fites diligenter cauere ne alterius
famam sicut als etiam tenet in confessione le-
dat manifestando alterius p[ro]fessione occul-
tum peccatum graviter infamias. quia perso-
na p[ro]fessor actu noscitur. aut nosceretur ve-
risimiliter p[ro]futuro. nec p[ro]fessor scis-
tati d[icitur] ea p[ro]tegere nisi p[ro]pus circa ista
persona seruasset super hoc formam corre-
ctionis fraterne. aut enim forte aliqua
cause p[ro]pter quod etiam extra confessionem
posset aut deberet illi sacerdoti illas
res denunciare. aut als referre. als di-
ces vel iubebis dicere peccatum derrahedo
Et si cui ex inadversitate faciunt est. aut ex
ignorantia. d[icitur] illud p[ro]fiteri. q[uod] in sacra-
mento p[ro]p[ter]a multum est peccatum vitandum. **V**ni
peccat q[uod] in confessione dicitur. **V**icini
mei ista confiteri faciunt. vel commune est
hoc peccatum in ciuitate vel in patria
mea. **V**el nos o[ste]ndit summa tales. **S**ed
dices. **Q**uid ergo faciendum est mihi
in peccato circumstantiato taliter
q[uod] non possum eius speciem exprime-
re nisi alium notem. **V**el si filia cu[m] p[ro]cepit
peccatum. **H**u[m]. q[uod] debet querere alium con-
fessore habentem auctoritatem. quae
si non competenter repertus. petat licentiam

Preceptum III

alteri sacerdoti p̄fiteri. Et si talē q̄rat qui nec noscat alii nec verisimilē nosciturus sit. Et si nullū reperiret quin nosceret alia psonā. dicit Bonaventura. et Duran. si etiā imminet casus necessitatis. ut q̄ se putat statim moritur & famā p̄ximi quantū p̄t debet custodire. sed magis debet suā psciam purgare. Tho. in. liij. diss. xvij. q̄stione de cōfessione. ar. liij. dicit In casib⁹ illis q̄n confitens scit sacerdotē suū hereticū. aut sollicitatorē ad malū. aut fragiles q̄ ad pctm qđ q̄s ei cōfiteſ sit. p̄nus v̄l si reuelator̄ esse cōfessiōis pbabiliter estimeſ vel si pctm h̄ ipm cōmissuz sit de quo q̄s p̄fiteri debet. Et in casibus in q̄bus pbabiliter penitēs p̄culū sibi. vel sacerdoti ex p̄fessione ei facta t̄met. debet recurrere ad supiore. v̄l ab eodē petere licentiā alteri cōfiteſti. Et si liscetiā h̄ie nō possit idē ē iudicū qđ de illo q̄ nō h̄ copiā sacerdotis. Unde magis debet eligere laico cōfiteri. Nec in hoc trāsgredit̄ aliq̄s p̄ceptum ecclie. q̄ p̄cepta iurz positiū nō se extendit ultra intenſionē p̄cipiētis q̄ ē finis p̄cepit. Hec aut̄ est charitas fm ap̄lm. Vñ Herii. dicit Illud qđ ē institutū p̄ charitate nō debet militare cōtra charitatē. sed p̄fessio p̄ charitate inſtituta est. q̄ p̄tra charitatē militaret si h̄o ad p̄fitedū vni sacerdoti artareſ in casibus recitatis. Nec sit aliq̄ iniuria sacerdoti. si in p̄cedētib⁹ casib⁹ ab eo diuerit. Quia priuilegiū meret amittere q̄ cōcessa sibi abutit p̄tate. Nec o Tho. Itē cōfiteſti caueat fm prefata quantū p̄t ne p̄fiteſt reuelatori p̄fessionis v̄l ei q̄ p̄nus sit ad odiū andita p̄fessiōis materia v̄l ad luxuriā & sic v̄l alij. sed non necessaria ibi abſcidat vel aliu cōfessorē fm p̄dicta q̄rat. Nā q̄n cōſtūtāte in cōſtātes ad libidinē pctm aggrauātes. no tamē ad aliud genus peccati moralis trahunt. tales q̄nq̄ dō

Cap. IX

bent & possunt laudabilē reticeri ad-
hibita debita discretione fm cōſidera-
tione turpitudinis circūstantiarum &
pronitatis ad malū ex eius p̄fessione.
sine in cōſtente. sine in cōfessore. Ho-
minis etiā dicit Bonaventura. volenti me
ditari cōſtenda de luxuria cōpetit pri-
us domare carnē per telunia & huins-
modi. & p̄ſiderare vilitatē pctōp. inſer-
nit penas. & h̄mōl. & ſic detestari ne ca-
ro incaleſcat. Qđ ſi nō iuuat oportet
utiq̄ necessaria ibi fieri & sacramentū
ibi iuuare p̄t ne noceat. sed illud Mar.
v̄lio. Et ſi mortifex qđ hiberit nō r̄c.

Quartus modus in p̄fidente debet P
ſernari. videlz vt ſi vult absolui opor-
tet de neceſſitate & ſub pena noui pec-
cati qđ ſit in charitate vel atrit⁹. Vñ
& H̄co. dicit. q̄ h̄o tenet p̄fiteri cū diſ-
plicētā pcti cōmiffi. & cū p̄poſito ab-
ſtineſti a peccatis. & etiā cum p̄poſito
obediēti in ſeruādo iſtā ſatisfactionē
& p̄niam quā ab ip̄o ſacerdote ſibi im-
poſitā voluntarie affimpſit ſine in ſe
luſcipiet. Et Bananefi. dicit. q̄ ſi acce-
dit ad p̄fessionē & absorptionē ſine p̄-
miſſa diſpoſitione. pbabili. imo acce-
dit cū cōtraria diſpoſitione. vt q̄ ſibi
placet aliqđ mortale pctm. tunc pec-
cat mortaliter. q̄ illud faciūt quāli
in ſe eſt irriſū facit qđ nō eſt ſine p̄t-
em. periculū ergo ē nolētib⁹ reſtitu-
re. inuidiā tenentib⁹. & carnalē amoze
tenentib⁹ luxuriosuz. iſte ſi q̄ ſictus ē
id eſt. q̄ nō habet p̄poſitū cauēdi mor-
talitā. sed p̄ponit cōmittere. vel non diſ-
plicent p̄terita mortalitā. audiēdus ē.
& ſibi p̄nua imponēda p̄ emollitione
cordis. ſi nō eſt abſoluēdus. q̄ ſictio
talis eſt ſibi pctm mortale ſi ſic veller
absolutū. Item caueat cōfiteſti vt p̄
tunc non ſit in excommunicātōrē ma-
ri. q̄r a n̄llo peccato poteſt abſoluē nō
preobſoluens a ſententiā excommunicā-
tionis maioris. Itē p̄fessio ſit vero.

k 4

vt nshil ibi dicat hō sc̄iēter falsoū fir-
cere se laudādo vel vītugando etiam se
qz tūc mentiēdo cōtra mentē loquen-
do fieret p̄ctō. Itē sit nuda absqz ob-
scuritate vboꝝ occultate p̄crā aut cir-
cūstātias. h̄ p̄fīens oīa cōfītēda quan-
tūcung sūnt turpia exphnatur p̄t ho-
nestē z decēter. taliter tñ z cū talibus
verbis vt p̄fēsor plene z clare intelligi-
gar p̄cti spēm z circūstātias aggrauā-

Res. **Q**uinto qñ id est. tps p̄fīedi ob-
sernādū ē. Vbi notandū q ex p̄cepto
ecclie oīs vtriusqz i decretał. tenet hō
ad cōfēssione ī oī anno ad min⁹ se⁹. z
potissime in q̄dragesima aī pasc⁹. qz
tūc q̄libet tenet cōlcare. iux⁹ decre. oīs
vtriusqz sex⁹. H̄cō dicit H̄co. ex p̄ce
pto diuino ille q̄ cōmisit mortale q̄
nō ē p̄fēsus. tenet illud p̄fīteri q̄fīcūqz
est in mortis articulo. q̄a q̄llibet qñ
sibi imminet iudicium dānationis z in-
dicium misericōdie. tenet se ad misericōdiam p̄-
parare q̄tū p̄t. h̄ ibi est hūtūsimodī
scz in infirmitate vbi merito formidat
sibi morte iminere. H̄cūdō q̄fīcūqz
se exponit actib⁹ pericolosis ad mor-
tem. sicut in bello mortali. in naufra-
gio. z in similibus. Tertio qñ vult ex-
ercere actus q̄bus sp̄aliter debet reue-
rentia. vt qñ vult cōicare vēl celebrare.
p̄fīteri debet post mortale p̄ctū. ha-
bita sacerdotis copia. Subdit H̄co.
Et in sib⁹ sile ē īndisciū. Quarto
qñ quis h̄z p̄ntiam ei⁹ qui p̄t eū ab-
soluere z verisimiliſ timet q̄ nō sit il-
lus vi alteri⁹ absoluere potēts p̄sen-
tiā vñcī ī postep habitur⁹. Itē q̄nto
tenet qñ p̄scia erronea aut dubiū. p̄ba-
ble augeret ad p̄fīendū. Itē sexto qñ
vouissat certis t̄pib⁹ velle confiteri.

SEx h̄cedētib⁹ oībus patet z mani-
feste sequit̄ q̄ in certis casib⁹ ē p̄fē-
satio necessario iteranda. Primo qñ
quis dīvidit p̄fēssione sic q̄ sc̄iēter z a-
pposito. reseruat aliqd mortale. quod

oīno nō vñlt p̄fīteri. Aut qđ nō vñlt si
li sacerdoti h̄ alteri p̄fīteri. Tals rene-
tur oīa p̄fēssa iterato cōfīteri etiā ta-
cītum p̄ctū qđ tacuit sc̄iēter. Secūdō
qñ cōfītēs ē ī exēcīcatiōe maiori. qz
tunc dīc. Tho. in. iiiij. dls. xvij. nō par-
tīceps esse p̄t sac̄rōꝝ. nīsi sit p̄us a vi-
culo absolutus p̄fato. Tertio qñ quis
contēnit satisfactionē aut negligit im-
plere satisfactionē z satisfactionis ob-
liuiscit. Tunc fīm aliquā confessionem
oporet iterare. alias nesciret satisfa-
ctionē int̄tingere. Dicit tñ Bonaeſi.
q̄ primus z tertius casus intelligunt
quādō cōfītēs mutat cōfēsorē. Nam
si p̄cedētī cōfītē z talis memorat de
peccat⁹. tunc non oporet iterari. Aut
non. tunc oporet fīm aliquās iterari.
Item non oporet iterari p̄p̄re pecca-
ti oblī recordationē h̄ sufficit oblītū
cōfīteri p̄ctū z oblīuione p̄p̄re negli-
gentie. z alia p̄fēssa in generali dī-
cere. puta cū plura cōfēssus sum oblī-
tus fīi etiā de istis. **Q**uo ad tertium **T**
principale. de generali cōfēssione no-
tandū ē. q̄ generalis p̄fēsio ē duplex
Quedā generalis z publica q̄ fīrī so-
let in accessu sacerdoti ad altār: post
sermonē ad apl̄m. In religiōs⁹ etiā
quibusdā ī p̄ma z aī compl̄toriūz.
Hec valet ad remissionē ventaliū. qñ
quis dirigit cōtra ea cōfēssione illam
ad deletionē culpe eoꝝ z pene totius
vel partis fīm exigentia deuotōnis z
actualis p̄fītōnis etiā ī generali.
Ulla est generalis sacramētalis ī fine
cōfēssōnis vbi post scīta z cōfēssa p̄t-
iculariter dat quis se reūm ī multis
alijs. p̄t de ignoratis supra dicēt̄ z
et etiā de oblītis. Et talis valet ad de-
letionē etiā mortaliū ventaliū
Et plus h̄ precedens non sacramen-
talis. quia ibi est vīs clavūm.

Capitulum .x. de satisfectione.

Preceptum III

Capi.

X

Satisfactio. quia est tercia pars penitentie. idcirco circa eas tria sunt videnda. Primo qua de causa oportet fieri. et in quibus consistat Secundo de remedijis contra recidivam peccati. Tertio de piculo eorum q tardant a cōuertere et satisfacere. **D**ictum ad pri mū notandum ēm Tho. in. iiiij. dis. xliij. ad videndum quod et cur oporteat satisfaciēre deo sacerdotio accipi debet in hūanis. Nā hō q offendit p̄ximuz peccat contra amiciciā. inqntū sibi affectū debitū nō impēdit. Et euā peccar ēq̄litatē iusticie. inqntū rem alteri debita subirabit. Sic peccator quantū ad affectū peccati amiciciā dei violat. et q inobedientiā diuine legis deo debitum subirabit. Ex pmo amittere gram et incurrit offensam. Ex scđo meret penā. cuius etiā post actus peccati cessatio nē manet debitor et sp̄ vsc̄ ad pniā de peccato. illa autē obligatio ad penā vocat reatus peccati. Cōtingit autē inter hoies aliquā dimitti offensam alicui. et hoc q̄ reparatiōne amiciciā nō dimissa pena satisfactoria. vi cum offendēs placat offensum verbis et taliter q̄ recipit eū in pristinā amiciciā. attamen offensus adhuc ab eo exigit satisfactio nē. aut dāni illati recōpensationē. aut rei ablate restitutio vel simile aliquā. **S**ic ad p̄positum quādo homo p̄ peccatiā se deo subiicit p̄ peccatis cōterendo et p̄fitendo in voto ad minus deus remittit sibi peccatum q ad offensam. quia recipit eum ad amiciciā re stituendo sibi gram gratū faciēt. q̄ nōdū sibi peccatum dimittit quo ad totam penā. q̄ eternā mortali debitis sibi mutet in temporalē quādo p̄terit impropotionata tamē viribus penitentis in hoc mundo. et ideo in purgatorio liuendam ēm Tho. et Bonaventurā. Cum vero p̄fitetur et absolvit. tūc ea dem penā vi clauis sic minuit et effi

cit proportionata viribus penitentis hic et in toto aboleri pot p̄ satisfactionē in vita presenti. et vim tale diminuēdi christi passio penitentie sacramēto cōculit. Et sic p̄t cā quare oportet satisfactio nē fieri. **S**ed quereres. p̄ quāto tpe vel p̄ quor opa purgatoriū aboleat per satisfactionē b̄ vel in purgatorio. **A**n. Ich. sup. iiij. dis. xv. Quis hanc p̄funditatem inuestigaret. cum apl's clamet. O altimodo diuinarū sapientie et sciētie dei q̄ incōphēsibilia sunt in dī cia ei⁹. **S**ed ne estimes illuz sume bonū odio vel inuidia abscondisse s̄ potis ex bonitate sua. p̄ nostra vtilitate magna. Scit em ēm illō Gen. viij. q̄ sensus cogitatio hois sunt ad malū pro na. Vñ si sciret quāta sue culpe debeatur p̄tritio ut deleat reatus pene eterne vel purgatoriū. ita ad maiora nō tenret. s̄ his cōtent⁹ multa purgāda cocernaret cuz tñ purgatoriū pena oēm mundi penā excedat. **S**ed q̄ sunt opa q̄ q̄ satisfacere possum⁹. **A**n. ēm doc. xv. dis. iiij. Ad hoc q̄ opns aliquā sit satisfactoriū deo. p̄ peccat⁹ quinq̄ requirunt. Et idē intelligendū de p̄fōlione satisfactoria. Primiū oportet q̄ sit opus bonū et beneficū cedens ad honorē dei. Opus em̄ malū aut male factū quātūcūq̄ cēt penale nō satisfaceret. q̄ nō esset ad honorē dei. immo cōtra. et penā mereret illō agēs. **P**cōz plures etiā doctores opus satisfactoriū oportet q̄ sit in charitate formatiū. Secundū ēq̄ sit penale de sui natura. ita q̄ hō p̄ tale opns subtrahat sibi ali quā delectatiōnē corporalē. aut cōmodū corpore. aut velle tpeale. Opus em̄ bonū non penale id nō satisfacit. q̄ il lūd peccatiū q̄ peccādo plus iusto hūt nibil de suo subtrahit qđ tñ req̄rit iusticia. s̄ peccatiū p̄ tale opus soluz p̄ficit. ideo oportet opus satisfactorium esse bonum ut cedat ad honorem dei. et

penale ut aliquid cōmodum subtrahat
peccatorū q̄ nūmis habuit sequēdo p-
pria voluntatē p̄ra dei p̄ceptū. Ideo
dicit Aug. de vera et falsa p̄nia. Huius di-
gni fructus virtutū q̄ nō sufficiunt pe-
nitētib⁹. p̄nia em̄ q̄uisores expostulat
ut dolo et gemitib⁹ morū impetrat
vitā. Illia rō quare opus satissimū
debet eē penosum. q̄ debet eē p̄serna-
tiū a furia culpa. et sō ne faciliter re-
deat ad vomitū tanq̄ afflictū extitū
et medicinale debet eē penosuz. pene
Dem sunt medicinæ. ij. Eibi. Sed co-
tra Si sic. tūc quāto q̄s eē virtuosior
et in charitate maior. rāto min⁹ satisfa-
ceret. q̄ n̄ aut modicū ē penosuz assue-
tis talib⁹ feiunare. Itē oīo eadē rōne
nō esset satissimaria. Nā Jacobi. v. dī
Tristat q̄s i vob oret aut psallat. h̄n.
Tho. ad ambo. q̄n diminutio penalitatis
puenit ex pte actus. tūc dimi-
nuit satissimā. Nam ceteris parib⁹
minus satissimū q̄ feiunat cū p̄scibus
q̄ qui cū pane et aqua. Et minus satissimū
q̄ dat denariū p̄ deo q̄ qui dat flo-
renū. Sed diminutio penalitatis q̄ p-
uenit ex p̄mptitudine voluntatis quā
causat charitas et habit⁹ nō diminuit
efficaciam satissimā. Quelibet igis
oīo etiā h̄z vim satissimā. q̄ h̄uis
habeat suavitatē spūs. tūc haber etiā
afflitionē carnis spūs subservientis.
Dñ Grego. sup Ezeb. Dñ crescit in
nob fortitudo amoris intimi infirma-
mur proculdubio fortitudine carnis.
Tertius est ut sit voluntariū. ut sic sit
hois. Dñ si ab aliq totalis involunta-
rio. et renitēte exigere pena. Alle nō sa-
tissimā. h̄ forte satis patet. vñ apō
deū nō eē op̄ satissimā. si eē op̄
merē suavitatiū. Quartū ē ut sit as-
sumptū ab hoie ad hoc et p̄ illū fine
ut p̄ ipm̄ p̄niciat in se p̄ctū lūz. ut sic
placet sibi deūz quē offendit q̄ p̄ctū.
Quintū ē: illud opus sit alias inde

būtū. Id est. ut ad h̄ opus hō nō teneat
aliūde q̄ si sic tūc nō satisfaceret p̄ pec-
cato isto. q̄ nō eē corrīdēs illi fm̄ in
sticā h̄ alteri. **S**z h̄ Si sic. tūc null⁹. E
posset deo satisfaceret. q̄ rōne creatio-
nis gubernatōnis. redēptōis. et ppter
alii debem⁹ deo oē opus bonū. fm̄ il-
lud xpi Luc. xvij. Cum feceritis oīa q̄
p̄cepta sūt vobis. dicite. serni inutiles
sum⁹. q̄d debuim⁹ facere fecim⁹. h̄n.
Tho. q̄ q̄uis hō oīe q̄d p̄t deo de-
beat debito decentie. nō tū debito ne-
cessitatis et p̄cepti. q̄ nō exigis de ne-
cessitate ab hoie oīe q̄d p̄t facere. Imo
hoc ē impossibile totū conatū in vñ
dirigere. cū circa mīla op̄orteat distri-
hi. Est aut̄ hoī q̄dam mēsura a deo cō-
stituta ad quā teneat. et q̄ ab eo exigis.
scz obseruātia mādatorū dei. d̄ reliquo
ho scz de opib⁹ superogatōis p̄t sa-
tissimā p̄ p̄ctū. potuisset tū de⁹ nos
obligasse sic ut quicq̄d possum⁹ tene-
remur. h̄ ex maxima misericordia nō fecit
h̄ solū obligans vi p̄cepti ad decalo-
gum. et ad ea q̄ p̄ceptū in eo p̄tinēt
de reliquo possum⁹ oīa satissimā
exercere. Exempli ḡra Dñs liberalis
habet seruū empticiū quē si vellet in-
ste posset artare ut qcqd lucraret dñs
eēt. h̄ ex libalitate p̄n̄ misericōter solū
peit ut d̄ vinea magna decē mēsuras
tū vīni der annuatim. et de residuo ad
cōmodū p̄p̄tū et suop̄ lete vivat. Sic
etiā dens tū decalogū a nob exigit et
q̄ in eo p̄tinēt implicitē p̄ modū p̄ce-
pti. **S**unt igis v̄tē p̄missis inferri p̄
p̄t sex oīa satissimā in genere. ca-
pīdo opus satissimā generalis vi-
delicet p̄ interioreb⁹ et exterioreb⁹ la-
borosis actib⁹. Primiū ē corrītio in-
terior. p̄ p̄ctū. et etiā dolor p̄sequēs in
corpo et gemit⁹ et hulūsmōi. Et hec
corrītio tanta p̄t esse ut etiam omne
pena delect. Ex q̄ p̄t p̄mo q̄ quisber
q̄licq̄d de p̄ctū p̄terito recordat debet

Preceptum III

Xap. X

dolorē de eo. Et quoties hoc facit rotiens minā penā. H̄ si recordes cū delectatione. tunc anger penā. Sc̄bo expedit ut sepe cum amaritudine aie de preteritis lōpore doleam⁹. Hec em faciunt hoīem securiorē de dei amicitia delēt penā magnā. humiliant. et a recidivo. p̄seruant. Secundū opus satisfactio riū ē oris cōfessio q̄ humiliat se q̄s mala. p̄pria dicendo rōne cuius pena ellā minut⁹. p̄ pctis. N̄nde expedit distincte p̄fiteri et nudevi hūllitas malor̄ sibi sit. et medicamen aptius apponat. Tertiū satisfacto riū opus est passio penosa verecundie confessionē consequens. q̄ verecundia etiā multū tollit penaz. Vñ Aug⁹. et allegat maḡr̄ dīs. xvij. quarti. Qui p̄os peccatis p̄os erubescatis. Erubescētia em̄ ipsa p̄tez habet remissōis. Quartū ē elemosyna. Quintū tetiū. Sextū est oīo. Et hec sunt tria in genere q̄ cōster vocationis satisfactoria. Nā p̄ elemosynā intelligit omne illud qđ ex misericordia expendiūl impēdi p̄t p̄ximo in utilitatem. Per tetiū intelligit oīs corporis afflictio. sive p̄ abstinentias sive p̄ vigilias. p̄grinatibes. asperitates vestium. duricias stramentorum. discalciationes pedum vel labor corporalis. Id tēdē sunt flagella quib⁹ hic puniuntur que licet nobis non infligamus. ea tñ aliūndē inflicta. accipim⁹ patiēter p̄p̄t deū in purgationē n̄ram. Ixo. v. Trbulatio patientiā opa. patientia autē probationē. id est. peccato p̄ purgationem. vt dicit glo. Per oīonē vero intelligit omne opus exteriā ad cultum latrie p̄tinēs. et ad hoc ordinatū vt hō p̄ hoc adiut⁹ et stimulat⁹ ascēdat i deū cōtemplatiōne. vt oīo vocalis. psalmo dia. sacrificia. oblatiōes et filia. Po-nunt aut̄ tria fata in genere. Primo vt q̄ omnia q̄ habem⁹ a deo bona satisfaciamus. elemosyna de rebys exteri-

obus. secundio de corpore. et oratione de aia. Sc̄bo. q̄ tria circa cōtingūt p̄tia. Quedā em̄ sunt in rebus ut ana- ricia. Alia in corpore. ut luxuria et gula. Illia in spū. ut superbia. inuidia et ac- cidia. ergo q̄ oīa. p̄ oībus satisfaciēdū est. videlicet q̄ elemosynā cōtra auari- cia. q̄ orationē cōtra superbia. et p̄ fes- nū p̄tra luxuriā. Tertio q̄ tria bo- na temporalia tres radices sunt omnis p̄tō. Quāricle em̄ radices sunt exere- rīa bona. cōtra q̄ grande remedium est elemosyna. Hadix supbie. inuidie accidie ac ire ē in spū. cōtra quā ē oīo. Hadix p̄ guler luxurie in carne. con- tra quā est ieinū. Ex qb⁹ p̄t̄ q̄ cuih̄ bet cōsultū est ut videat ad qđ vicium plus inclinatus est. ut p̄tra illud as- sumat aptius opus satisfactoriū. Cōsiderū dubiū est an q̄s in mortali p̄tō possit satisfacere. H̄idef. Primo fm̄ Sc̄o. Qui p̄niam sibi in cōfessiōe et in abso- lutione intūcta a sacerdotē a consi- tēte voluntarie assumptā abiūcit volū- tarier sine rōnabili cāt necessaria no- lens eā implere. est inobedientis. et illa obedientia est p̄tēm mortale. q̄ ē trā- gressio p̄cepti ecclesie et vicarij dīs. Propter illud periculū est sanū consi- liū vt cōfessor nō intingat p̄tōi pe- nitentiā. nisi de consensu suo. nec al- quam nisi de qua sperat q̄ ea z imple- at. Imo a cōfessore admonēdus ē con- fiēns an sibi eā competat recipere. et verisimilis portare. Sc̄bo dīc Tho. et cōst̄ doc. licet Sc̄o. p̄trariū teneat q̄ nullus satisfacere p̄t̄ extra charita- tem dei. Dpa in pena extra charita- tem facta q̄ reliquissent effectū q̄ iam in p̄rito eēt nō oportet iterari. vt i ele- mosynas maceratōe carnis fieri p̄t̄. Est. n. fere tātū penosū dedissevū flo- renū. sic dare denariū. et sīr ybi q̄ ab- stinētia effectus in carne relictus eēt.

(Capitulum: xj.

Obla in satisfactionis iniunctio
qz appia impositione semper pri-
dendū ē ptra recidivū peti. Id
circo hie tria erunt vidēda. Primo de
remedijs ptra recidivū peti. Secō de
peculis eoz qui tardat cōverti et satis-
facere. Tertio an vius p pctō revino
satisfacere possit. et an talis mereatur.
Tertium ad p̄mū notādū qz p̄ docto-
res quosdā in p̄posito bū extatos tres
de hoc dant regule. H̄ia est qn̄ quis
est i graui peccato a quo desiderat sa-
nari et p̄seruari. statuat sibi firmiter ob-
seruare. aut ad ip̄us voneat qz p qlibz
vice qz recidivarnam v̄l plures de tri-
bus p̄ibus satisfactiōis velit implere
videlicet qz post peccatū p̄missum in-
fra tres dies se ieiunet in pane et aqua. v̄l
prima die dicat. viij. ps̄. Secōa se ieiunet
in pane et aq. Tertia det elemosynam
vnū solidū. Vel qz quoties p̄ungit eū
recidivare qz tūc infravnū v̄l duos vel
tres dies se obligat ad p̄fendū. h̄mōi
remedias verus penitēs rōnabilititer de-
bet acceptare. quia videmus multos
pp̄ter penas a viis cessare. vi fures et
latrones. Secōa regla seu secunduz
cōsilluz est. qn̄ quis se sentit pronū ad
certū viciū statuat firmiter vel ad tem-
pus se yoto obliget. qz si contingit eū
ram' vehemēter tentari de illo peccato
qz etiā oīno delib̄eret intra se sic agere
in nibilominus antea dicere velit. viij.
psalmos penitētiales. aut flectere ge-
nua corā cruce totiēs. vel orationē alt
quam dicere velit bte Marie. vel also
sancto ante qz opus illud nepharium
p̄ficiat. H̄o qz sic fieri p̄tot de cū ten-
tatione faciat puentuz pp̄ter oīone
humiliationes. et qz hō cesseret a malo.
C Tertia qn̄ pctō de certō vicio tenta-
tor. statuat firmiter et ad h̄ se assuefact
at. qz qn̄ sentit se ad tale pctō inclina-
ri. mox animū suū transferat ad cogi-
tandum aliquo terribile sibi futurū per-

tale peccatū. p̄ita damnationē eternā
mortē imminentē. admissionē virtutū.
et p̄sortū oīm sanctoꝝ deit regni ce-
loꝝ. societate demonū. Igni flamas.
H̄o qz illa valentur rō in p̄ntia tentati-
onis a sensualitate obubrata et affecta.
nō possit tūc pfectā solida cogitatio-
nem de deo et honestate virtutū habe-
re. Per p̄statū tertiu modū facilius re-
spicit. reducit et frenat a malo ad bo-
num. Nam p̄ illa terribilla rō quasi so-
pita excitari p̄t quasi ad fugiendum
causaz tali mali. Quātūcūqz em̄ quis
tentaret acriter si penalia intēse quis
meditaret. et firmiter qz crederet talia
se incursum. desisteret a cepto malo.
vt p̄ in volētibus luxurianti. qn̄ p̄cipi-
unt hoies videre vel se decapitando.
tūc em̄ excitata rō diceret. Quorū
tēdis. nunqz p̄ tamētū tantū bonuz
vis pdere. Nec remedia in foro peni-
tentiali imposta vel a se sponte extra
foro p̄nīe assumpta sunt cū adiutorio
diuino efficacissima remedia ptra reci-
diua. H̄o qz heu pauci cōfessi talia re-
media aggreduntur et p̄seuerāter suant
Idcirco paucis vere penitētes regunt
vt in estate post pasca transactum ref-
crebro pbat enētus. Quo ad scđm
principale notandū. qz pctō ē p̄uersi-
onē suā tardantē terrere debēt ad cō-
uersionē inuitare qnqz. Primiū est pe-
ricnlū mortis. et qz rara ēvera et sera pe-
nitētia. Nā fm̄ oīs doc. in. iiij. dis. xx.
qz dñi qz in hac viravitif rōe. p̄t salu-
briter et vere penitere. vi. pbat dñgl. in
li. deverat falsa p̄nia. p latrone. Iuc̄.
.xxiiij. Et Ezech. xvij. Quātūcūqz hora
ingemuerit peccator. vita viuet et non
morietur. fm̄ vnaꝝ līterā. vt magister
allegat. Sed tamē ab eo qui diu p̄us
distulit penitētē. vñt et multū difficul-
ter potest in extremis habere vera pe-
nitētia sufficiēt ad salutē. Quia aut
hō morit ita subito qz nou aduerit se

Preceptum III

Capi.

XI

mori, sicut dormiendo, et tunc expedita res est, quod tunc iudicat sicut regis. Aut peccator adiutus se mouit per punitam horam aut morulam modicam, et tunc quod hoc in repentinis operis factum habitudinem, sed non videt quod habituatur in peccatis tam repente fiat bonus. Tunc mors quod languore precedente, et sic adhuc quod prius dissulst penitentem vix et multum difficulter potest in extremo hie vera punitam sufficietem ad salutem. Quod probat Hugo ex verbis beati Augustini in de vera et falsa penitentia, quod in rationibus. Et magis allegat dicitur, quod ad contritionem exiguntur usus liberi arbitrii quod ratione diligenter de peccatis delibetur et voluntate libera detestetur ea. Hoc illo usus voluntatis imminorem mortis terribilissima timore et dolore vehementer impedit. Unde Hugo. Difficile est ut tunc sit vera punita, quoniam tam sera venit, quoniam cruciat mebra ligat, et dolor sensu oppressus, ut vix hoc aliquod aliud cogitare valeat. Melior tamen est sera quam nulla. Simile habes supra c. vi. q. Secunda ratio, ad veram punitam requiritur ordinata displicentia de peccatis. Ad hoc autem quod displicentia valeat et ordinata sit, oportet quod sit debite circumstantonata et maxime circumstantia finis et principiis actus principalis. Vt si sit voluntaria et propter deum. Hoc difficile est tunc habere et actum sic circumstantionatum, quod qui usque tunc fuit ippenitus non videt ex seipso extorquere displicantia nouam, nisi timore penitentis, et sicuto propter deum sit. Hoc propter se, et tantum propter virare malum damnationis sine. Presumit enim, si est remora a timore mortis et damnationis, non extorquere a seipso displicantia peccatorum, sicut nec prius fecit cum fuit sanus. Nec videt tunc mere elicere displicantia himenorum, sicut nec mere libere in pycnulo naufragium quod merces punitum, sed solus timore pycnuli maioris. Hic habens displicantia peccatorum solum timore mortis aut damnationis, eam videt ha-

bere. Et talis displicantia in eo non est mere libera, et quod sequitur non multum placens deo, nec accepta sibi. Tertius Augustinus dicit ibidem, Nullus expectet quoniam peccare non potest, arbitrii libertatem querit deus ut delere possit commissa, et non necessitate charitate et non timore tantum, quod non in solo timore vivit homo. Qui ergo sero penitentem oportet non solum timere iudicem, sed diligere, quod sine charitate nemo potest salvus esse, non ergo timeat tantum penitentem qui penitentem, sed et anxiorem per gloriam, hec dicit Augustinus. Tertia ratio est, malus habens usque tunc continuat et in pluerudine versus, multum inclinat ad peccatum ad eorum placentias et sic valde retrahit hominem ab actu vere penitenti. Nam quoniam actus penitenti vere oportet hominem peccatum fortiter detestari. Similiter habens inordinati amoris ad mundum et ad alia punita radicantis in peccatore impedient multum displicantiam propter peccatum. Quartus namque difficile est ut homo affectus suu quoniam toto tempore vite sue in hominibus fortiter inclinatus sit, ab eius retrahatur et in peccato flectatur. Unde Augustinus dicit, Hec concusio si pertingat alicui etiam in fine desperandum non est de eius remissione. Sed quoniam vix aut raro est tam iusta queratio, timendum est de eo qui penitet sero, maxime cum filii quos illicite dilexit sunt punies, multum et vox ad servos est, quod illicite dilexit, multos ex hoc solet sera punita decipere, hec ille. Intellige si punitas in seipso aut in causa fantasmatibus quod retrahatur a fortiter displicantia peccatorum. Quarta ratio, quanto aliquis est minus dominus actus sui, tanto ad contritionem requiri intenor displicantia, ut sit sufficiens ad deletionem culpe, sed iste in extremis positus est minus dominus actuum suorum, quia tunc nullo modo est dominus acarus exteriorum ad peccandum, non enim potest mechari, aut furari, et silia amplius facere, ergo requiri in eo factum strictam iusticiam intenor

actus displicente ad eius iustificatoe
et ad iustificationem santi, cu[m] tam[en] vix
et difficulter habere possit eque inten-
sum. Et si vix et difficulter pot[est] tunc h[ab]e
vera penitentia et sufficientia ad salutem.
Propter h[ab]eg. vbi p[otes]t. Age p[re]niam d[omi]ni sa-
nus es. Si sic agis secur[us] es, q[uod] pen-
tentiaz egisti, q[uod] peccare potuisti. Si
vis p[re]niam tunc p[ro]mo agere q[uod] pecca-
re no[n] potes, p[ro]cto te dimiserunt. no[n] tu il-
Fia. Inuitat q[ua]nto ad statim se a p[ro]cto
couertendu[m] multiplex scripture et san-
ctorum doctorum p[ro]lausio. **P**ropter Ecc[lesiast]i. v. Ne
tardes queri ad d[omi]num ne differas de
die in die. subito enim veniet ira illius, et
in tpe vindicta disperderet te. **I**n Ecc[lesiast]i.
.xxix. Ne promissio neq[ue]ssima multos
perdidit. Neq[ue] videl[er] q[uod] p[ro]cto repro-
mittit sibi q[uod] est p[ro]priu[m] deo d[omi]no futuro tpe
disponere. Illud. **A**ct[us]. i. Nō est v[er]um
nosse tpa v[er]a momenta q[uod] pater posuit
in p[re]tate sua. Neq[ue] est p[ro]missio illa, q[uod]
cu[m] t[em]ps infiniti valoris sibi a deo datus
satue exp[er]ederit. adhuc tamen presumit q[uod]
deus multu[m] t[em]psis adjicet sibi. Neq[ue]ssima
est illa p[ro]missio, q[uod] talis no[n] solu[m] t[em]ps
sibi datus p[ro]didiit. Imo etiam in p[ro]tumeliam
ipsius largitoris exp[ed]it. et in futuris
exp[ed]ere vult. **I**n tardates queri ter-
rere deberet illud. **G**en[esis]. vii. et viii. vbi li-
cet ad penitendum dati essent hoib[us]. cxx.
annis tamen. xx. annis recissi fuerunt p[ro]p[ter]e
nitentia. **I**n Luc[as]. xij. d[omi]n[u]s illi q[uod] dicebat
aie sue. Unia habes ista bona reposi-
ta in annos plurimos. requeſce. comedere
bibe. epulare. Multe hac nocte aia[us]
tu[m]a repetet a te. q[uod] autem p[ar]asti cuius
erunt. **I**n Luc[as]. Ibidem. Et vos estore pa-
rati q[uod] hora no[n] p[ar]atis fili[us] hois ve-
nienti[bus]. Ad idem est Aug[ustinus]. in ser. d[omi]ni innoce-
tibus. Hac inquit ad iaduersionis pena
p[ro]cto p[ar]atus ut moriens obliuiscatur sui
qui viues oblitus est dei. **E**t Grego.
Qui tribueniā p[ro]misit die crastini no[n]
spopodit. Qui p[ro]mittit penitentiā no[n]

non p[ro]misit peccati. **P**ropter notat d[omi]n[u]s **G**
Alb[er]t. sup illo Jobel. ii. Quis scit si co-
uertat et i[gn]oscat. Couerat inquit ab Ira
scz ad misericordiam. **L**icet enim veru sit q[uod]
d[omi]n[u]s Ezech[iel]. xviii. Quacumq[ue] hora p[ro]cto
ingemuerit o[mn]is ini[gn]orans ei[us] no[n] recor-
dabor amplius. t[em]p[or]aliter incertu[m] est utrum
ad ultima egritudine penitentia diffe-
renti gratia dare velit. In tali enim casu
dicit Grego. Qui no[n] vult cum poterit.
iustu[m] est ut i[gn]oscat ei no[n] posse cum volue-
rit. **P**ropter puerb[us]. i. Vocauit et renuistis
extremi manu[m] mea et no[n] fuit quod aspiceret
desperistis omne opiliu[m] meu[m]. et increpa-
tiones meas neglexistis. Ego quoq[ue] in in-
terioru[m] vero ridebo. Sequitur in Jobel.
Et ignoscat. i. q[uod] scit ignoscere velit.
quis certu[m] sit dirito ignosci. tamen in cer-
tu[m] est an s[er]uere corit. **I**n Eccl[esiast]es
.vii. Nemo pot[est] h[ab]ere corrigerem que ille
despererit. **E**t. ii. **N**achab. ix. orauit
scelestus videlicet Antioch[us] ad dominum.
a quo no[n] erat misericordiam consecuturus
hec Alb[er]t. **H**uic consonat verba Aug[ustinus].
in f[ormula] de p[re]nia. vbi dicit. Si quis
positus in ultima necessitate voluerit
accipere penitentia et accipit mox recor-
dabilis ei. hinc vadi fateor. no[n] illi ne-
gam q[uod] perit. sed no[n] p[ro]sumim q[uod] bene
hinc exit. si securus hinc exierit ego ne-
scio. dare p[re]niam possum. s. extremitate
securitate no[n]. n[on] quid dico danabile. s.
nec dico q[uod] saluabile. Si vis domino li-
berari age p[re]niam domini sanu[m] es. si sic ag[er]s
dico tibi q[uod] securus es. q[uod] p[re]niam egisti
eo tpe q[uod] peccare potuisti. Due res sunt
aut ignoscit tibi. aut non ignoscit. q[uod]
bonu[m] tibi sit futurum nescio. q[uod] tene certu[m]
et dimittre incertu[m]. i. age p[re]niam sanus.
hec Aug[ustinus]. **T**ed quo ad tertiu[m] princi-
pale. **D**ubium est an viuimus pro te vnuo
peccatore satificece possit. **A**ni. **T**ho.
in. iiiij. diss. xx. **V**nuus apud humanam
amicitiam pro alio potest satificare. q[uod]
multo magis ap[er]to deu[er]tu. s. q[uod] satisfacio

Preceptum III

Cap. XI

est etiam in remedio pro fatus lapsu in futura pietate. Et quod unius non preservat a peccatis per satisfactionem alienam, id non est, quoniam intenditur virtus vestra per alium vel penitentia agat, nisi in ipso penitente appareat aliquid defectus, scilicet corporalis, per quem si importes ad sustinendum satisfactionem, vel spiritualis, per quem non fit promptus ad portandum penam. Unde poterit non poterit duplex satisfactione iniungi, una perpter aliam per futuris, etiam unum operem ppter ambo iniungit. Satisfactione igitur potest viuere per alium vino et panem agere, ut dicit P. de pa. in. lxxviii. dis. xx. secundum doctorem, ceterum cordis in multis casibus. Primo quod forma iniunctionis sacramentalis illud contineret, ut si dicit. Dia sicutum quod tu fecisti vel aliud, pro te fecerint, sunt tibi in remissionem pietatis. Tunc alterum lectionarium pro me factum, pro me satisfacit. Sicut si tibi iniunctum est ire ad sanctum Jacobum per te vel alium. vel sicuturare pro te vel pro aliis. Secundo si est oimoda indifferetia, tunc id est, ubi gratia. Si positum est alicui dare pecuniam, non oino idem est si tu das vel alii, pro te de suo. Si servus tuus de tuo daret etiam te in gratiam illo in mortali constituto satisfacceret. Tertio quod elemosyna est in casu talis tibi meritoria, ergo hoc opus est satisfactionis. Tertio quod quis non potest satisfacere per se, tunc potest facere per alium, quod talis videlicet voluntas imponens quod noluit ad impossibile obligare, nec ad purgatorium dirigere. Unde cum dicit in panis Ieiunes intelligit, id est, per seipsum si potest, si non, fac per alium, sicut etiam facta est panis pro nobis per Christum. Sed tamen supra dictum est aduertendum, quod quod potest satisfacere per seipsum, et quod penitentia data sibi est in remedio, si tunc talis alio modo non recoperset, certum est quod non sufficit per alium fieri satisfactionem, ut si sicutum est tibi impossitum ad dominandum carnem per laetitiam, non sufficit per alium pro te sicutum, quod carnem quamvis nutrit, nec aliquid equum

pollenti edomare, hec P. de pa. **S**ed nunquam merebitur satisfactionem per alio. **R**espondet Thos. et P. de pa. quod quandoque in charitate per alio satisfacit pro viuo vel mortuo sibi semper meretur, sed non satisfacit per se, sed per alio solu. unde per se ita tenetur ac si nihil fecisset. Hinc est, quod per alio debet creditor solvitur, illi solu liberatur non seipsum nisi suo nomine illi soluat, item apud illum de amicis laude habeant. **P**ropter I volentes per se satisfacienti ut pridem et si deliter agatur tria dicitur notanter servare. Primum ut satisfactionem sit in charitate, et taliter querat quod secundum contumeliam et turpitudinem opinionem accepit qui non est deo acceptus non potest esse satisfactorius per facientes, nec per alio, ergo quod vult panem suam alterius imponere nisi vellet se periculo exponere aliquem, dum querere hominem de quod considerat, quod sit in charitate viviens caute. Secunda doctrina quod vult panem suam alterius sicuturare dum satagere quod non solu ille sit bonus, sed quod sit melior se, ut non solu sit satisfactorius sed etiam magis satisfactorius. Unde hec est tercium casum propter quam licet alterius panem suam imponere, etiam ubi non posses metu, scilicet satisfactionem quod scilicet tu vis melioribus occupari sed non propter amorem carnis quam benevis als domare, sed quod deo magis charitatem vis facere. Tertia regula assidue est dilectoribus nobilibus, poteribus et humeris aliis pietatis, quod quartus principatus bonorum quod in religionibus sunt quod ibi sunt penalitates plures quam alibi, et magis accepte deo quam alibi. **S**ed adhuc est dubium, quod tres sunt partes satisfactionis, id est, ieiunium et elemosynam, quod eorum est magis satisfactionis. Respondet Duran. dis. xv. Quando aliquis comparet inter se debet comparari ceteris paribus existentibus. Et secundum hunc dicendum quod supposita pars gratia vel charitate sicutum est magis satisfactionis quam elemosyna vel oratio. Indirecte in et cocomitatibus elemosyna est magis satisfactionis. **P**rimus probat, quod supposita

charitate illud ē magis satisfactoriū qđ ē magis penale. qđ i ope satisfactio formalis p̄ditio ex p̄ op̄is est penalitas. h̄ ieiunū est magis penale qđ elemosyna v̄l oratio. cōprehendendo sub ieiunio quicqđ ē corp̄is afflictū ut discipline. vigilez filia. ḡ ieiunium est magis satisfactoriū. Nec obstat il Iud. i. Timoth. iiiij. Corporalis exercitatio ad modicū valer. pietas aut̄ ad oia qđ differt meritū et satisfactio. Meritū em̄ est ad acquirendū premiū. ad qđ requirit et sufficit bonitas op̄is. et qđ melius est magis meritoriu. Et sic dare elemosynā ē magis meritoriu qđ ieiuniū. cū sit opus bonū dantit recipi enti. ieiunū aut̄ non sic. Satisfactio aut̄ eū ordīne ad explanationē pene requirit quidē opus bonū. h̄ formaliter in ope ē penalitas. qđ p̄ penaz recop̄esat ppter qđ ieiunū ē magis satisfactoriū. Indirecte aut̄ cōcomitattue elemosyna est potior pars satisfactiōis. probat. qđ illa ē potior pars satisfactiōis in qua continent virtutaliter alie ptes satisfactionis. ut de se p̄. h̄ elemosyna est hm̄di. vi p̄. p̄mo. qđ elemosyna ei cui dat constituit debito rem ad ieiunandū et orandum alia qđ p̄t ei qđ dedit. loquēdo de debito morali nō ciūsili. Scđo qđ elemosyna ppter deū data est quasi qđam oblatio deo facta. fm̄ pbm. liij. Cib. Oblatio aut̄ deo faciatim oīonis h̄. frequenter em̄ plas ip̄petrat domū qđ supplicatio. Ter tio cū bona exteriora ad p̄severationē corp̄is ordinens. subtractio eoz p̄ elemosynā virtute p̄tinet ieiunū. Et plenū contingit qđ aliqđ artius vinit ex hoc qđ sua dedit. Iḡ elemosyna cōpletius h̄ v̄l satiſfactiōis qđ oratio v̄l ieiunium. Et ppter hoc elemosyna inducit v̄niversalis medicina peccati. Iuc. xj. Date elemosynā oia mū da sunt yobis. Et Thobie. xij. Elemo-

syna a morte liberat. et l̄pa est que pur gat peccata. ast Raphaēl. et facit innere misericordiā et eternaz vitam. hec Durandus.

Capitulū. xij. de sac̄o eucharistie. **D**ōstreto de nobilissimo sac̄ento eucharistie vidēda sunt tria p̄incipaliter. Primo qđ exi gant ad cōicandū sine nouo p̄cto. eūz augmento meriti. Scđo qđ fruct⁹ bñ cōicannū. Tertio qđ exigant ad freq̄nter cōicandos. Quarto ad p̄mū nota dū fm̄ Tho. et alios doctores in. liij. circa materiā. dis. ix. et sequentū. ad su mēdū eucharistiā sacramentaliter et sp̄ualiter qndecim exigū fm̄ qđ quis quis se p̄bare d̄. Probet inquit apl̄s. i. Cor. xi. seip̄m h̄. et sic de pane illo edat eccl̄. Primū ēvt coitans sit homo Naz solus h̄. hoc sac̄m qđ se sumere p̄t sacramentaliter et sp̄ualiter saltem. nō angelus bonus. nec malus. nō aia exuta i purgatoriō lymbo v̄l in iferno nec aial bruiuz. Probat. qđ ille solus sumit qđ se sacramentaliter et sp̄ualiter qui utiqđ sac̄ovi ē sac̄m et xp̄o incorp̄at. h̄ sic nullus p̄fator yalei. ḡ ambe p̄mis se vere. Probat. qđ ille sol⁹ utiqđ sac̄o vi ē sac̄m qv̄tis sp̄eb⁹ sensibil⁹ et ve lantib⁹ aliqd sp̄uale contentū. et qđ xp̄o ampl⁹ vel de novo incorp̄at. h̄ null⁹ istoꝝ est hm̄di nisi h̄. Ex qđ p̄t̄ maxi mū donū det. Nā qđ in p̄ta sunt xp̄o frumenti leti⁹ qđ nos. h̄ nos xp̄m i eucha ristia sumim⁹ fructuosis. qđ p̄ficere possum⁹ in cōstitali et accidētali p̄mito. H̄ si xp̄m h̄nt secur⁹. h̄ nos mirabil⁹. **S**ecundū est vt qđ sit h̄. v̄tato. non cōprehensor. Et sō v̄taticū dicit vt nos preseruer ab hostib⁹ et ab impedimentis. H̄ si apparerent aliqui sancti. p̄ta pater̄ inf̄ defuncti. p̄tentes sacra mentū sicut quandoqđ est factum. nō debet sacerdos ministrare. sed potest in missa sacrificium tale p̄. eis offere

Preceptum III

Tertium est ut quod sit fidelis et baptizatus. Ideo non est datum cathecumini. nec vestimenta debet infideles. quod nullus nisi ad Christi populi scriptum baptismatis sacra debet admitti ad sanctam eucharistiam. Quartum est ut quod sit adultus. Nam masculus. xiiij. et feminus. xij. si primum prius vel posterius quam peccare possunt mortaliiter. discernere cibum corporealem a spirituali. et deuotio non debet hoc sacramentum masticare. In septimo. octavo vel alio quocunq; debito anno. et huius dicio boniviri relinquendum est. et statuto synodali. vel praeuerendini bone non preindicare dicitur. Quintum est ut quod sit mente fidem. propter demoniacos et amenites. Obsecranda quod si faciens gestus periculosos sunt suriosi. de quibus possit perpendi quod ejusceret corpus Christi vel tractaret impudice vel irreuerenter. in huius casu non erit eis eucharistia ministranda. propter reverentiam sacramenti. Si autem sit amans et non suriosus sed in loquens mania et alienus a sensu. distinguendu est. quod aut pertinet actus et signa deuotionis ad sacramentum. Et sic determinat. c. de conse. diss. iij. de infirmitate. tali eucharistia non est neganda. Aut nullum primum intendit acrum vel signum deuotionis tunc currendu est ad tempus procedens passionem. vel enim tunc penitentia et deuotione ad sacramentum praeteredit. si alio non immitteret pectoribus. posset quidem sibi licite dari. Sed non videtur dicere deo dicitur Propter de patre. necessitate magna sed si talis amans haberet lucida internalla. possum dare eucharistiam temporare lucido. Demoniacis autem scilicet possessorum a demoni habent deuotionem ad communicationem dari debet eis secundum Thomam. Nam Cassius collatione serenitatem dicit. et multo illud liberari sunt a demoni. Predictis oib; recordat Thomas. Sextum est ut sit letitius ieiunio nature. Non prima. quod sic placuit spiritus sancto. quod hoc per apostolos ecclesie fieri tradidit. ut dicitur

Cap. XII

Huius ad inquisitores Januarij. Secunda propter reverentiam corporale. Dignum enim est ut panis celestis procedat omnes terrenum panem. Tertia ut malorum deuotio habeat quod solet impediri sepe per cibum vel potum. Dis igitur potio vel cibarie propter quocunq; sine fuerit sumpta impedit dignam eucharistie sumptioem. ut dicitur Propter de patre. Exemplum tres causas in quibus non letitius potest celebrare vel coicere. Primo ratione infirmorum de quo propter pectora timet ne sine viatico vadant. tales coicandi sunt etiam non letitiantur. Secundo sacerdos qui sumit aquam puram per errorem propter post eucharistiam. tenet integrum sacramentum postmodum pectora. Tertio in paucis cottingere possit quod antequam eucharistia quod deglutiatur vino precederet in stomacho. Ide in estate pingere posset coicantem cuiuslibet cuius palato adherere possit nec deglutiatur nisi deluere vino vel aqua post stomachum intrare. Ex quibus pectora qui si cibus aut potus propter sumat ratione medicina solitus. non intenteret se nutriti. impedit eucharistiam. Itē si quis heresiaturam in ore posuerit hodie trahit. ipse dicit eucharistiam. Itē quod probando vino seu gustando vel cibis aut aqua casu deglutiatur. licet statim enomeretur. non alteratur in aliquo. adhuc impeditur. quod eet comes vel bibitio. nisi in aliud conductum guttur transisset et statim electum eet. tunc non impediret. Quoniam fieret deglutitionis casualis saltuvel reliquias cibi vel aqua remanentibus post lotionem dentium vel oris non impedit. Dicit etiam Lachus. quod si sacerdos ante missam lauet os et casu gutta aqua intrat stomachum. non credo quod id teneat dimittere missam. maxime in die solent. cum non videat impedire dignam preparationem nec reverentiam sacramenti. Et de similibus id est iudicium habebatur. Itē si quis sale et acetum perfunderet dentes. et quicquid ficeret dum tamen non

deglutiret. sine mededo sine lanado. non eet comedio nec bibitio. Et licet os non sit lejuniu, in stomachus lejuniu est id non impedit. Aliisque etiam aq ex quo casualiter non exposito os abluendo traiectum licet non sint conuerse in saliu non speditum. Item cocivl tabernarij vel ministrates ad menses qui cibu vel potu ponunt supra linguam solu ad pbondum statim piciunt. Quis apere reuerentia primi duo prout deberet a tabilibus se tineret tertius alterius pbam committere. non non speditum. Si autem qd talia deglutiret in statim euomeret non alteratu speditum. Hec oia. Pe. de pa. Dicat at lejuniu nature. qd incipit ab abstinentia pnoiatorum a media nocte. Dic etiam Landolph. Nisi cibu vel potus digestus fuerit sano iudicio ministrantis vel recipientis eucharistia non debet sumi hoc sacrum. Dormitio tamen post cibu non exigit nisi in certum quis sine somno indeuet efficere. Non multus etiam debet bibere post matutinas serodictas et multo minore comedere. nisi necessitas surgeat. Septimus est ut sit sine conscientia peccati mortalium post diligentem discussioz conscientie sue. Vbi apostolus. Cor. xij. Probet autem seipsum hoc sic de pane Fillo edat. Vbi notandum fin Tho. dis. ix. et Pe. de thar. et Sco. qd duobus modis potest pingere aliquem in pcto mortali accedere. Uno conscientiam de hoc habendo. Secundo non. Primum sit tripli. Primo sic accederes cum conscientia pcti mortalium quod conscientia consurgit ex certitudine sufficienti ut quod scit se formicatum vel scit se in actu pcti mortalium interiori vel exteriori. puta qui sibi sunt conscientia pcti mortalium. non de eo volentes. tales accedendo peccati mortalium quod continentur. Et quod indigne manducant. iudicium sibi manducant. quod abutuntur sancto scopo. Et metuntur se incorpari christo quod eucharistia figurat. Secundo sunt quodam hunc conscientiam

entiam pcti mortalium quod conscientia probatur ex certitudine probabilitate. puta quod diligenter delectati sunt. et timent fuisse mortale conscientia tunc sic accedendo sine perditione adhuc peccati mortalium. quod discrimini se permittunt circa tam mysterium. Tertio qd huius conscientiam pcti mortalium cui conscientia ex leui surgit. ut hoc scriptum. Iesus qui timet de leui delectato ne surrexit perinde mortale. et taliter accedens dicit Pe. de thar. non peccat mortaliter quodverum est finis Pe. de pa. qui firmam conscientiam non habet huius timore quedam vel vacillationem cui renitit. Unde Pe. de thar dicit in primo casu qd premittit. in secundo se discriminari permittit. huius tertio non. Secundo quidam sunt qui non habent conscientiam pcti mortalium. et tamen in pcto mortalium ignoranter. Et hoc etiam sit tripli. Primo quod quis preparauit se et discussit preparatione sufficienti diligenter conscientiam examinando. et pitos consulendo. et talis accedendo non peccat. huius remissionem pectorum sique latenter accipit et meret. Videbat autem ista examinatione diligenterissima quod tradidit Sco. dicens. Diligenter inquisitio habita fin possibiliter nostre fragilitatis. quamvis scilicet diligenter faceret prudens vis in ardua re quam rellet examinare conscientiam. Quia etiam inquisitio oportet diffiseretur et diversitate penitentium. ut maiorem apponat diligenter. quod forte dicitur non est confessus. et minus in animu suu posuit conscientiam sua. ut ea memoriter retinereret suo type distinctoriter. missa insuper conscientiae et confessionis sufficientem finem probabilitatem corrispondentem ad huiusmodi inquisitionem. si tunc comunicet non peccat. immo si aliquid alia conscientia lateat per illud sacram dimittens. Alii sunt qui conscientiam suam examinant probabilius et confitentur. Et tales dicit Pe. de thar. accederes non peccant sed tam remissionem peccatorum non accipiunt nec merentur. Huius Tho. ubi prius dicit.

Preceptum III

Cap. XII

Si quis per quattuor signa facta diligenter inquisitione sine pscie. quis forte non sufficienter ad corpus Christi accedit. alio modo per mortali in ipso remanente quod ei cognitio pterfugit. non peccat simo magis ex vi sacramenti per remissionem sequetur. **Huius Aug.** dicit in quidam sermone. quoniam corporis Christi manducare videlicet mortuos. **Que autem** sunt illa quattuor signa dicuntur. certitudo haberi non potest. an aliquis sit sine per mortali. **i. Cor. iii. 1.** nihil mihi pse. us suus sed non in hoc iustificatus sum. Potest tamen de hoc haberi aliqua plectura picipue per quattuor signa. sic dicit Bernardus. Primo cum quis deuore proba dei audiret. quod quod ex deo est verba dei audiret. **Job. viii.** Secundo cum quis se promptius ad beatum operum inueniret. quod probatio dilectionis exhibitus est opibus. ut dicit Gregorius. **i. omel. iii.** Tertio cum quis abstineret a peccatis in futurum apostoli habet. Quarto cum de pteritis doleret. quod in his vera penitentia consistit secundum Gregorium. Tertio sunt quod negotio modo se discutiret. non negligenter. Et tales videlicet Pe. de Thibar. peccatum mortaliter accedendo et demerentur. maxime si negligenter sit magna. Dicit etiam Gregorius. quod peritus qui haberet copiam professoris. tenet confiteri sub ista lege. videlicet. Probet autem se ipsum homo. Octauum requisitorum est ut quis non sit querentem in criminis notatus. ut duellare volens persertim imperiet. Et publicam penitentiam ageretur. non debet dari nisi completa penitentia. nec histrionis nequicosis. nec suspensus soribus querens. Intellige de sanis et quousque appareat emenda aliqua post eorum querentem. Non est ut sit in corpore mundus. Huius notandum quod quod duplex est immundicia. Prima corporalis concupiscentia cum immundicia spirituali in veritate. sicut in vigilia somniantes qui in castitatem celebrant. vel statim. Secunda est corporalis concupiscentia immundicia spuall. secundum quadam silith dinem. ut si somnijus sit sordidis cum pollutis. Tertia est immundicia corporalis horrore causans in primis. sed nec in re nec imagine plenaria pectoris. vi leprosa instrumentum fluxus semis ex debilitate nature causatur. Quarta est indifferens ut esse sordidum pedibus intossis. vel fuligine tactum. aut sudante. Prima impedit. Secunda si ex causa procedenti in vigilia vel paulo ante quod mortale pectoris est egressa. impedit etiam. Tertia impedit ut non publice quis celebret aut crebro colceret. hoc ocalte non impedit celebrare. Quarta est indifferens. Non latus enim manibus manducare non coinqnat hominem. propter retinientiam in imundicia debet seruari quantum como de fieri potest. **Decimum est** ut sit quis sine pyculo vomitur. et idem est de eo quod stomachum haberet taliter dispositum quod a se sumpta cruda egererentur. prout ei etiam fieret irreuerentia sacramento. et colcare quis non deberet. dicit Petrus de patre. Undecimum est ut quis non sit apparitione miraculosa prohibetur. Si enim in speciebus illis appareret fructus carnis. purus vel aliquid hinc non essent tunc species ille picipede. Sed quod res ipsa in statu quod sumeretur eucharistia in specie panis et vini. Duodecimum est ut recipiat a ministro idoneo non a muliere. non a latrone. nec a diacono. ubi potest copia sacerdotis haberi. Nec a quolibet sacerdote sed a papa episcopo et plebano presbitero vel a presbitero vel ab eo cuiuslibet taliter licentia dederit idoneo sacerdoti scilicet nec etiam a quocumque presbitero sed a non excollato. non interdicto. non suspenso. Tertiudecimum ut recipiat tempore debito. ut ad minus semel in anno. et secundum diversos status a diversis diversimodo de Quartudicimum est. ut fiat recta intentione secundum quam christus instituit per medicinam videlicet aie. non corporum nec ad maleficium. **Quintudicimum**

ut fiat enim actualis deuotio ne. qz enim
eucharistia dicitur in cibis potu. co-
siderada est manducatio nostra realis qz
consistit in spiritu attritione. sacramenta
lis autem consistit in interiori intellectus
et affectus ruminacione p fidem considera-
ndo christi passionem dignissimam. et in
incarnationem. et similia beneficia. et spes ful-
ti ad amorem eius accensis eius uulnere
desideremus. qz sicut nocet aut parvus
pedest cibus corporis in stomachu tra-
jectus sine masticatione oris et calore
stomachi. Sic nec eucharistie sacra-
mentum nisi rumineat ut permittatur. et cha-
ractare christum calecamus. Utualis enim
deuotio causat ex timore et amore. Ti-
moris insurgit ex consideracione nostrorum
defectuum. et christi magnitudine aut iu-
sticia. Sed amor iungendus est qz christum
nendum velut piissimum patrem benefacio-
rem. immo vita cordis desideremus am-
plexibus. Quo ad scdm principale.
de effectibus eucharistie finit Tho. sunt
septem notables. dss. xij. qrti. Et recipi
untur ad silirudinem cibi corporal. Primus
principallissimus qz nos deo per
amorem amplius vnit. Iste enim cibus non
christum in nos facit mutari. sed nos in christum
fin illud christi ad Aug. li. ptes. Cibus suz
grandius. cresce et manducabis me. nec
tu me mutabis in te sicut cibum carnis
me. sed tu mutaberis in me. Secundus est re-
stauratio depitorum in regattione culis.
cumqz defecerit procedet. Tertius est augmen-
tum oimi virtutum. Quartus remissio pec-
catorum ventaliu oim aut multorum qz ad
culpa finit et deuotio minor et maior
sbi fuerit. Quintus est remissio peccatorum
mortaliu si innenit in subiecto. non in
peccatoria mō supradicto vel racto. Se-
xtus est remissio pene debite p mortali
et ventali in toto vel in parte. Sed hoc dicit
Tho. facit eucharistia solu quoniam est sacri-
ficiu. ut in missa p aliquo lecta qz certum va-
lorum hz ad satisfaciendum. Et ultra illu-

habet efficaciam ex deuotio ministris et
percuratis missas. Septimus est remissio
sontis et minorum penitentiarum ad victoria. Ha-
c illud enim cauet quod futura etiam mortalita
roborat h pane. hec Tho. ubi prius.

Quo ad tertium principale. de frequentia
tibie eucharistie hunc scriptum Tho. i. iiiij.
dss. xij. An quilibet die possit quod eucha-
ristias sumere. Huius. In hoc sacro requiri ex
pte recipiens desiderium punctum ad
christum quod facit amor et reverentia sacra.
qz ad donum timoris patinet. Primum in-
citat ad frequentationem huius sacri quoti-
dianam. sed secundum retrahit. Unde si aliquis
experimentatus cognosceret ex quotidiana
sumptuosa feruore charitatem augeri. et
reverentiam non minus. deberet quotidie
colcare. Si autem sentiret qz quotidiana
frequentatione reverentia minuit feruo-
re non multum augeri. talis deberet inter-
du abstinere. ut cum maiori reverentia et
deuotio postmodum accederet. vñ quā
tum ad hoc unusquisque relinquendus est iudi-
cicio suo. Et hest quod Aug. dicit. Dixit
quispliciter non esse accipientem quotidie eu-
charistiam. Alius affirmat quotidie sumē-
dam faciat unusquisque quod finit sicut pte
credit faciendo ee. hec Aug. Et probat
exemplis Zachei et Ceturionis. qz vñ
recepit dominum gaudes. Alius dicit. Non
sum dignus ut intres sub tecum meum
et veteres misericordiam consecutus es.
hec Tho.

Capitulum. xij.
Omnia autem inter ea qz sanctificata
da sunt loca dei punctiones. Idcirco de sanctificatione
scitorum locorum. puta altaris ecclesie. et cemeteriorum
tria sunt videnda. Prior cum ecclesie
sanctificari debeant et p qz. Secundo cum omo
vel alijs cultus latrone in ecclesia faciti deo
plus placeant et cistis impetrant ceteris
paribus. qz si extra locum sacrum fierent.
Tertio per qz de honestent loca deo sa-
crata. Et hunc ad primum notandum

Preceptum III

¶ ecclesia frequētāda ē sex de catiſis.
quas ſciūs Tho. posuit ſup illō Job.
.ii. Molite facere domuz pñis mei do-
mu negociaſtois. Ecclesia inq̄t frequē-
tāda ē ꝑpt sanctoꝝ reliquias. ſacruꝝ
efficaciaſ. officioꝝ frequentiaſ. angloꝝ
reſidētiaſ. mltas indulgētiaſ. ⁊ mor-
tuoz indigentiaſ. Is Tho. in poſtilla.
Idcirco dicit beat⁹ Augl. in regla ſua
In oratoio nemo aliquid agat. niſi ad
qd ſacrū ē. vñ nomē accepit. Et cām
aſſignat dīcēs. Ut ſi forte aliq̄ etiam
preter horas pſtitutaſ ſi eis vacat ora
revolverint. nō ſint eis impediſtō
q̄ ibi aliquid agēdū putauerūt. ¶ Biſ du-
bitaſ an ip̄e grē debeat cē loc⁹ orandi
ſpēalis. Dideſ q̄ nō. q̄ multeſ Job.
.iii. de loco orādi q̄renti Ieſus rūdit.
Dente hoia in q̄veri adoratores ado-
rabūt in ſpūr yitate. Hider H̄ubert⁹
in regule expoſtōe. Nō ē in loco po-
nēda talis fiducia q̄ credat aliq̄ ſibi
ſe nō poſſe exaudiri. ſicut fecerūt aliq̄
ſudei. h̄ curādū est ex alijs trib⁹ cauſis
de loco. Prio q̄ ſi nō eēt aliq̄ locus
deputat⁹ ōzoni. tūc neſcireſ v̄t hoies
oraret v̄l no. ⁊ multi omittēt orare.
Scđo q̄vadēs ad locū orādi plns la-
borādo ampli⁹ meret. Tertio vt ōzoni
locus ad orānū exciter⁹ moueat. ſic
locus comedēdi excitat appetitū cib⁹

⁊ mēſale ad idem. ⁊ ſic de alijs. ¶ Biſ du-
bitaſ ſcđo q̄ in oratoio poſſint fieri li-
cite. H̄ideſ ſm eundē. q̄ tripliſ ſunt
actiōes i genere. Quedā ſunt ſpūales
vt p̄diciatiōis audiētia. ⁊ ea q̄ noīata
ſunt p̄ Tho. ⁊ talia regulariter pñt ibi
fieri. Hoc eſi inuit nomē oratoij. qđ
ab ōzone dicit. accip̄ido ōzonem
generaliter. p̄ oī exercitio quo aia erigit
in deū ſm q̄ ōzo a Dñm. diſſimil. H̄o
eſt ascenſus mentis i deū. H̄i ſup il-
lo Iaith. xvij. Hoc genus demoni-
ouſ nō ejicit niſi q̄ ōzonem i ſequitum
gloſa dicit. Oratio generalis nō ſolū

Cap. XIII

est in verbis. h̄ in oib⁹ q̄ in obſequiū
deiſ fidei deuotione; gerimus. Siſe
dictū ſuit ſupra de prib⁹ ſatiſfactōis
trib⁹. Alle bo actiōes ſunt neceſſitatiſ
⁊ ſine pctō pñt ibi fieri diſpēſatiue. nō
ecclie cū oib⁹ o māmētis ſiſlo dñſ te-
neri mūnde. nec dñt ibi putuſ fieri. vel
hoies ibi lacere. aut ſua ſuppellecillia
miſſere niſi ppter hostiles icurſuſ aut
incēdia reperitna. ſeu alias neceſſitatiſ
vrgēteſ. ſic th̄t neceſſitate ceſſate res
in loca p̄tina reportent. Id p̄bat ſu-
miſte. ex de cuſto. euchariftie. Requie-
diſ. xljj. c. penultimor vlti. Itē. xp̄ me
tum paganoꝝ. hereticop. p̄ſataꝝ. ſeu
predonuſ p̄t ecclie in castellari ſeu
muniri. Et pñt ibi habere refugiuſ nō
ſolū clerici h̄ etiā laici. ⁊ defendere ec-
clieſar̄ ſic in ea ſunt. probal v̄t pñs. Et
ad idē eſt Ray. Hostieni. Non ergo
biſ in ecclieſa comedere. bibere v̄l lace-
re regulariter. h̄ diſpēſatiue ex cauſa
Tertio dñe H̄ubert⁹. H̄ut actiōes qdā
quevix aut nunq̄ ſine pctō ſiunt. ⁊ ta-
les nunq̄ debent ibi fieri. niſi forte in
ncēdia pegrinādi. De qbus dices in
tertio mēbro. ¶ Quo ad ſcdm p̄ncipa E
le noranduſ. q̄ ſm H̄ubertū vbi pñs.
qñuiſ ōzoniſ Ŋ alia ſub ōzone contēta
in oī loco poſſunt fieri. ſm illud. j. Ci-
mooth. ii. In omni loco lenātes puras
manuſ. th̄ p̄petētius Ŋ ſtuctuſius in
oratoio effundunt. ſep̄tē de cauſis v̄l
rōniſbus. Pria. q̄ pte credendū eſt q̄
de ſaciliuſ exaudiat i loco ſibi depu-
tato ad h̄ q̄ in alto. P̄i. ii. Paral. vii.
Q̄cli mei erūt aptiſ aures mee erecte
ad ōzoneſ eius q̄ in loco iſto orauerit.
Scđo q̄ credendū ē q̄ angeli ſancti lo-
cum tale ſanctuſ magis frequētent q̄
eſt dom⁹ dei. Unde in huins rei argu-
mētuſ Jacob Geh. xxviij. vidiſ ange-
los dei ascēdentes Ŋ deſcēdentes in lo-
co q̄ dicitur Herchel. id eſt. domus dei
Ipsi autē ſunt q̄ neceſſarij ſunt iſpis

orantibus ad ferendū oīones nīras eō
ram deo. Tertio p̄babile ē q̄ demōes
qui libētus ip̄diūt oīones nō audē
ant ita accedere ad h̄mōi locū sanctū
sicut ad alia ppter terrorē q̄e incurit
eis locus sanctus. **D**ñ Gen. vbi p̄us
terribilis ē locus iste. qd̄vēx ē p̄cī
pue de demonib⁹. Quarto. qz oratori
um p̄scrātiū est i honore alicui⁹ sancti
P̄iu aut ē credere q̄ sanct⁹ patronus
ecclie sp̄cialē curā habet de puenien
tibus ad locū sui parronatus. sīc p̄in
ceps terre de his q̄ pueniunt ad loca
sui dominū. Sicut inuenit de b̄to Ja
cobo. r de mltis alijs sc̄is sp̄aliter in
uātib⁹ sua loca visitatē. Et qz orātib⁹
nō modicū necessariū ē adiutoriū san
ctoz. q̄ sunt potētes apud dēū. Fm il
lud Job. v. Ad aliquē sanctoz p̄uerte
re. cōsultis orat̄ in locis sacris q̄ alibi.
Quito ibi ē freqūtēter corp⁹ xpi cō
tinue. aut hora misse ad min⁹. rōe cu
sus q̄libet ecclie excellit tēplū p̄mū
Salomonis in q̄ nūq̄ tantū bonum
fuit. i p̄ntia aut̄ xpi siq̄s forū fide orat
cīti exaudiri poterit. Sicut latro ppe
xpm̄ in cruce. r Magdalena r chana
nea cito exaudiebat xpo p̄ste. q̄ i fide
accedēdo q̄ plus mereri p̄t q̄ p̄ntia
corpalis xpi faciēt m̄tracula hodie tā
cito exaudiri possum⁹ q̄ oīlī. Onde
Job. xx. xps illud Thome inuisse vi
detur dices. Quia vidisti me Thoma
credidisti. b̄i qui nō viderūt e credide
runt. Sexto in ecclesiis sunt reliquie
sanctoroz. nec dubiū talia coopari ad ef
ficacīa nīre oīonis q̄i fuerūt veneratae
Ideo quo ad quīnū r sextū Heb. ix.
dicit. Manna qđ figurabat corp⁹ xpi
tvirga Aaron r tabule Noysi tāq̄ eo
rum reliquie custodiebāt in xp̄titatio
rio sine oraculo. r nō alibi tanq̄ cōpe
tentia oīonis xp̄titati. Septimo. ibi
sunt imagines crucifixi. beatevīrgis.
sanctoroz siue angelorum p̄t frequenter

quasi libri laicorum. hec aut̄ sensibili
ter in mentē introducūt hōy memori
am. q̄ introducta multū valēt frequen
ter ad excitandū devotionē. deuotōis
aut̄ affect⁹ summe facit oīonem effica
cem. Dñ Aug⁹. ad Probā de orādo
dēū Dignior seq̄tū effect⁹ q̄i feruen
tio. p̄cedit affectus. Fm illud. i. Cop.
.ii. dīl affectū cordis respicit de⁹. pe
riculosūz ē depingere imagines luxu
riosas. Czech. viij. In oratorio eti⁹ fit
cōcursus multoꝝ. Sīc em̄ ferrū ferro
acut⁹. sic denotio fidelū muiuo exci
taſ. Impossibile em̄ ē preces multoꝝ^y
nō exaudiri. Itez Matth. xviii. Dñ
duoꝝ tres r̄. **O**riū ad tertū p̄nci
pale. s. de honestatib⁹ ecclias aduertē
dū q̄ de ecclia q̄libet intelligi p̄t illō
Gen. xxvii. Terribilis ē locus iste
nō ē hic aliud nisi dom⁹ dei r porta ce
li. vere etem dñs ē i loco isto. Dñ irre
nerētes ecclias peiores q̄dōmmō sūt.
q̄ demones q̄ terren⁹ a locis sacris. s̄
nō boies illi mali. Dñ p̄tra tales terri
bilis legi hysteris. ii. Machab. iiij. de
Heliodoro p̄ncipe cui irreuerēter tē
plū intrāt̄ apparuit equus terribi
le h̄ns sessore. optimis opimēt̄ ado
nat⁹. Isq̄ cū ipetu Heliodore priores
calces ellit⁹. q̄ etiā insidiebat h̄bat au
rea arma. ali⁹ āt appariēt duo suue
nes q̄ circūstetēt̄ cur ex vtraz p̄te fla
gellabāt sine intermissione. Abito āt he
liodor⁹ cecidit i terrā. r i sella gestato
ria depositar⁹ ē ex erario. r facebat mu
t̄absq̄ oī spe. r salute p̄uat⁹. s̄ p̄p̄ci
bus Dñe sacerdot⁹ vita ei donata est.
Gūt aut̄ plura q̄ irreuerēta sacro
loco sine sit cemiteriū sine ecclia exhib
erti p̄t. q̄ tangit Greg. decim⁹. Et
ponunt in ḡnali cōcilio Lugd. li. vi.
de eminentiā ecclie r cemiterio p̄. c.
decet. Decet inquit domū dñi sancti
tudo. decerit cuius in pace factus est
locus ei cōsul⁹ sic cū debilitate generatiōe

Preceptum III

pacificus. Sit itaq; ad ecclias humi-
lis et denotus ingressus. Sit in eis qe-
ta cōuersatio deo grata. Inspiciētibus
placita q̄ cōsiderātes nō solum instru-
at h̄ reficiat. Et addit. q̄ quotiens no-
mina nomē Iesu christi ibi specialit
int sacra mysteria flectant genua cor-
dis. et illud capitū inclinatione quis
testet. nullus ibi seditionē exciter. cō-
clamationē mouear. impetrūve cōmit-
tat. Cessent etiam in locis illis vniuer-
sitatū societatū quelibet p̄cilia. oten-
tiones. et publica glamēta. Cessent va-
na et multoflorius fedat p̄phana col-
loquia. Cassent p̄fabulationes ql̄b̄t
Cessent in ecclias et earū cemiterijs ne-
gocia. et p̄cipue nundinaz ac fori cu-
tiuscung tumuli. et oīs i eis seculariū
iudicioꝝ strepit̄ conq̄escat. nulla ini-
bi causa p̄ laticos criminalis maxime
agitet. Hinc loca eadē a laicōꝝ cōgre-
gationib⁹ penit⁹ aliena. Et ponit ibi
causam illā. Ne vbi ē peccatorꝝ venia
postulanda. ibi peccādi occasio detur
aut comprehendant p̄ctā cōmīti. hec
Hybi prius. Secundo habet emuni-
tamē hāc ecclia ut multi ad eam cō-
fugiētes. vita tueant̄ et pagani. De illo
beatus Aug⁹. li. i. de ciuitate dei. ca. i.
dicit. q̄ etiā barbari pepcerūt basiliice
apostoloꝝ rome etiā pagani ad eam
confugientibus. Postea q̄ plura capi-
tula p̄bat q̄ pagani veteres et etiā ro-
mani nōnūq; legunt̄ pepcisſe in cor-
pore fugientib⁹ ad deoꝝ suox tēpla. Et
ca. vii. concludit. q̄ id qđ barbari p̄su-
gientibus ad aploꝝ tēpluz latissimus
peperunt. hoc xp̄i nominis. h̄ xpiano
templo tribuenduz q̄sqs inuidet cec⁹
q̄sqs inuidet nec laudat inq̄uis q̄sqs
laudanti reluctat̄ insanus est. hec ibi.
H̄nde nullus ad eccliam cōfugiens
inde p̄ vim abstrahi debet. Excipit pri-
mo latro qui stratas publicas insidijs
taggressuris obſidet. Secundo quis

Cap. XIII

de nocte agros vastat v̄l cōburit. Ter-
tio qui in ecclia cōmisit maleficium
sperās se ab ecclia defendi. qđ semip
presumit. nisi cōtrariū p̄beatur. Et ta-
les etiam in alia ecclia extrahit pos-
sunt. Quarto si cōfugies sit seruus q̄
si prestita a dominō o cautione de im-
punitate nō velit de ecclia exire. in-
uitus expellit̄ reddit domio. Quinto
heretici qui vident̄ in tertii cōclu-
di. Alijs autem etiā iudeis et pagani
imo de excōicatis si cōsuetudo de ex-
cōmunicatis tenet. debet rectores ec-
cliarū saluare vitā et mēbra. hec oīa
per diuersa iura probant̄. sed breuita-
tis causa dimitto.

Capitulum. xiiiij. De sanctificatiōe
sabbati.

Tertia particula tertij precepti
et de satisfactiōe sabbati est. Sex
diesbus op̄aberis. Obi labor
mādatur extra dies festos. Circa q̄
tria sunt videnda. Primo quādo la-
bor sit in precepro. quādo in consilio
et quādo p̄siblitas. Secundo qui pos-
sunt de elemosynis vniuer sine labore
manuum in toto vel in parte. Tertio
quibus modis labor exerceſ debite.
Quum ad primum notanduz q̄ sug. ii.
Thessal. iii. vbi dicit. Si quis nō vult
operari non māducet. si quis nō obe-
dit verbo vestro q̄ eplam. hanc notate
et non misceamini cum illo ut cōfyn-
datur. glo. p̄cipit ut operent̄. Obi
querit Horra. vtruz op̄ari manib⁹ sit
p̄ceptum. Qđ sic. patet q̄ glo. et textū
p̄ allegarum. Respōdet q̄ sicut q̄dam
sunt bona per se. ut sanum esse. q̄dam
per accidēt ppter alterum. ut medi-
carū. Prima aut appetēda sunt sibi sp
et omnibus. secunda in easū et aliqui-
bus. Sic quedam p̄cipiunt̄ propter
se. quia per se bona. ut deum colere.
parentes honorare. Et hec sunt sem-
per habita oportunitate implenda. et

ab oībūs. **N**iedā hō sc̄ipturā. ppter
aliud. vi generatiō vacare ppter mul-
tiplicationē p̄sernationē humāni ge-
neris. Et hec nō semp nec ab om̄ibūs
sunt implenda. s̄ alqñ. q̄ sc̄ necessi-
tas horū ppter q̄ data sunt imminet.
nec subuenit ab alijs. **L**aborare hō et
operari manib⁹ nō ē de his q̄ sunt bo-
na et p̄cepta xp̄ se. dicit em̄ de se opus
indifferē nō virtuosuz. s̄ est de his q̄
sunt bona et p̄cepta ppter aliud. vñ nō
ligat oēs et semp. s̄ aliquos. et in casu
necessitatis ppter quam preceptū est.

C **P**receptū autē partim ppter necessi-
tatem spūalem ad vitanda sc̄ peccata
que ex ocio nascunt. p̄t̄m ppter cor-
poralē ad acquirēdū. sc̄ vñ sustentek
corporis sanitas et vigor. vñ ergo oc-
curr̄t alia necessitas spūalis. q̄ ex
ocio implicat peccatis q̄ nisi p labo-
rē p̄vylare debet laborare. **H**bi etiā
occurrit necessitas corporalis q̄ alia de
nō p̄t̄ necessaria invenire d̄ labora-
re. **H**bi etiā occurrit necessitas virag-
sil. vt q̄ alias nō p̄t̄ inō lictorē hone-
sto vivere sine p̄ctō vel furti vel adu-
lutionis vel hmō necessaria invenire
debet laborare. **A**lias exceptis his tri-
bus casibus nullū puto teneri ad la-
borandū p̄cise. **A**liqñ tñ expedit labo-
rare. alias non. **S**i em̄ hō alias h̄z ne-
cessaria modo lictorē. et alias p̄ exerci-
tiū spūale sufficiēter v̄stat p̄ctā. q̄
uis nō teneat laborare. si tñ vacat op̄i
spūali vel tgali v̄tilior. vel si vacat v̄ti-
lio. tñ p̄ labore hunc ab illo ope non
expedit notabilis. expedit laborare. qm̄
p̄fectus ē virūc facere. q̄ alterx tantū
Hic aut̄ alias nō expedit. vt qñ impe-
dit exercitiū vel publicū. vt lectionis
aut̄ p̄dicationis publice. vel p̄uanū vt
lectionis vel oīonis p̄uate. hec Gor.
Cōcordat Cho. in tractatu cōtra im-
pugnantes enāgelicaz paupertatem.
D **S**ed notandum q̄ ppter exercitiū ma-

nuale alia sunt exercita spūalia licita
corpus etiā multuz aggrāaria. p̄ta
oīo devota. meditatio bona. studiū li-
citū lectio v̄tilis. laus diuina. p̄fessio-
nis audiētia. datio cōsilior̄ in causis
spūalib⁹ vel rēporalib⁹. et hmō q̄bus
exercitiū inherēdo licite nullus cen-
seri deber p̄t̄ne esse octosus. q̄ spūa-
lis labor est penalior corporali q̄ntupli-
ci de cā fm̄ medicos. **P**rimo q̄ labo-
res spūales extenuāt v̄ires naturales
et aiales quas labor exterior tanq̄ cor-
porale exercitiū v̄lgorat. **S**ecō quia
labor spūaliū q̄dam vexat die ac no-
cte q̄ somnia dura. **S**ed labore corpo-
rale sequit̄ somn⁹ q̄etus. et q̄ p̄sequēs
bona digestio et virtū fatigata p̄ restau-
ratio. **C**ertio q̄ v̄ires spūales magis
lese sunt originalē peccato. **I**deo ma-
iore difficultate patit̄ hō cū illis ope-
rando q̄ cū virib⁹ exteriorib⁹. **Q**uar-
to labor corporalis calorē naturalē p̄for-
tat. corpus mūdificat et agilitat. s̄ sp̄i-
ritualium laboꝝ multi calorē natura-
lem conculcant et extinguiū. humorib⁹
bus replent. et ex sanguineo melācho-
liscum faciunt. **Q**uarto labor spūalis
emulos h̄z malos spūis impeditentes
ne hō ad veritatē et sp̄aliter ad virtutē
queniat. s̄ nō sic de corporali. **O**ciū
igitur. id est. carentia tā corporalis q̄
spūalis exercitiū q̄nc̄ mala facit. **P**rimo
dat locum diabolo. **H**ic sancti pa-
tres dixerunt occupatū uno demone
sed ociosum innumeris temptari. **E**c-
Hiero. **S**emp aliquid boni facito vt
te diabolus inueniat occupatū. **S**ecō.
graue damnū sustinet sine causa in vi-
nea sui corporis. que est aia. **N**az de ore
solum q̄s octo fructus posset collige-
re q̄ sunt dei laudatio. gratiarūactio.
oīo. p̄fessio. modestia verboꝝ. abstine-
tia. fraterna eruditio. vicioꝝ correctio
Tertio ociosus bruitis ē deterior. **B**ru-
tis enim competit comedere. **S**ed de-

Preceptum III Lapi. XIII

ocioso dicit apłs. ii. Thessal. iii. Si q̄s nō vult op̄ari nō manducet. Quarto consumit tēpus et nibil noui lucrat. et se facit receptaculuz oīm sordiuī. Dñ Berū. Omniū rēptationū et cogitatio nū malarū et inutillū sentinar sem̄ narium est oīcum. Exemplū David occupatus bellis non luxuriat̄ est. h̄ tēpose oc̄is adulteriū et homicidiū cōmisiit. ii. Reg. xi. Sic etiā et Salomō circa templū et alia occupat̄ nō eccl̄dit. h̄ ociosus. Quito oīciū facit fugere sanitatē corporis et aie. q̄ sequunt̄ plus labo re q̄ oīciū. vt p̄t̄ exēplo catene de ferro quā nō vsam rubi go p̄sumit grauius q̄ si q̄s ea vtere. q̄ et si v̄st̄ p̄sumit. th̄ minus q̄ rubigine et etiam dealbat. Oclusus etiā non p̄t̄ acquirere habiliū virtutū. q̄ habi tū generat̄ p̄ actus frequentatos. sic etiā anima octosa semp manet nuda.

F Quo ad secundū p̄ncipale notādū fm̄ Cho. tractatu cōtra impugnātes paup̄itatē euangelicā. Et. ii. iij. q. clxxvii. ar. v. q̄ nonē sunt genera hominū qui excusari possunt a labore manu a li in toto veli p̄t̄ uti possunt elemo synis. Pumo plati ecclesie et clericis. Quod apłs ostēdit. i. Cor. ix. dicens Nescitis qm̄ q̄ in sacrario op̄ant. que de sacrario sunt edunt qui altario de seruit cū altario p̄cipiāt. Scđo reli giosi p̄cipue mendicātes eadē rōne q̄ ad plura qua et clerici. q̄ orant. laudāt student. p̄dicant. celebrant. sacramen ta etiā quedam ad minus cōferunt p̄pter que opera p̄ cōmunitate ecclesie sacra tam iuste sustentationē ab alijs recipiunt. quādo faciunt ad q̄ insti tūti sunt. sicut stipendarij et famuli rerū temporaliū precium sui laboris. Ter etio p̄bie studio vacātes. aut litteris ar gitum. vt scholares. q̄ tales nō p̄t̄ stu dere et simul laborare. et eccl̄ia de tali b̄s fructū sperare potest. p̄ republis

ca futurū. Quarto inspirati et vocati speciali instinctu spūssanci ad volun taria paup̄itatē. Quox exemplar fuit bñus Alexius qui mēdicauit plurib⁹ annis. Nas in edissa civitate in atrio eccl̄ie beate Virginis. xvij. annis ad ele mosynā sedit. et postmodū i domo pa terna totidem annis velut mēdic⁹ est nutritus llet a patre ignoraret. Unde xp̄s inueni decalogum seruāti ait. Si vis p̄fēcūs esse vade et vende oīa que habes et da pauperibus. Quinto inualidi ad laborādiū. vt pueri vel senes vel egri aliter. talib⁹ em̄ clericus si haber. vel alijs seculares p̄uidere de bent. Sexto elemosyna etiā ut p̄t̄ q̄ laborare p̄t̄ h̄ non tm̄ vt se et suos nu trire possint. residuū em̄ de elemosynis accipe p̄t̄. vt sunt interdū debiles mulieres vel senes. Septimo si quis dñes oīa sua dedisset paup̄ibus. et in seculo vel religione manēs egeret. nec artē opandi sc̄ret vel exercere nō pos set p̄pter dissuetudinē. talis de elemo synis vivere posset sibi datis vel mo nasterio ad q̄b se cōtraxisset. Octauo penitētes aliq̄ mēdicare p̄t̄ v̄l elemo synā recipie. p̄ta hi q̄bus p̄ graibus p̄t̄is inunctū ē. Sed tales si h̄sit de bent imp̄stri de suis bonis quārū lyst p̄sumerēt. alijs paup̄ibus. Nono p̄t̄ elemosynas accipe aliq̄ p̄ loco v̄l stra ctura cōmunitati vel obvio seruistro va lenti. et sic mēdicāt aliq̄ p̄ ecclesijs. alijs p̄ p̄ote alijs p̄ repatiōe v̄t̄. Nēs istos modos p̄bat sc̄rus Cho. lscitos tra ctatu q̄ sapra. Et. ii. ii. Qui v̄o sub talium numero non p̄tinēt. et nō ociose viuūt etiā de redditib⁹ alijs nec recō pensant. p̄t̄ tenent̄ oīonib⁹ v̄l alijs diuinis. ad q̄ aptitudinē habēt. aut q̄ elemosynas fideliū recipiūt. tales no cent sibi et paup̄ibus alijs et p̄ximum decipiūt. Ex q̄bns pat̄ et plura ge nera hoīm deberēt per capita xp̄ianū

populi corrigi. qd octo se viverer volunt
Primo clerci et religiosi ociosi. He-
cudo nobiles ociosi. qd eo qd diuinas
no habent a predecessorib poti depdatur.
et alta mala faciunt qd velint labo-
rare. ad qud tamen labore in tali casu
tenent. Tertio validi mendicantes va-
rus mendacijs populum decipi entes.

Quarto usurarij iudei et christiani. cu
viris qd in lege eorum sit prohibitum.
Quinto christiani cabibis malis et co-
tractibus pueris insistentes. Sexto
incantatrices et prophetesse demonum de-
vaticinio eorum elemosynā recipientes.

Septimo ciues reddituati etiā octo
se viventes nulli plunt. non deo cui no
serunt. non primo. quia no mercā-
tur. nec laborāt. sed alios inficiunt. se de-
struunt. et omnia nostra mala interdum
reperunt. Henq multi reperiunt qd
talē statum desiderat habere.

Quo ad tertium principale norat magis Hein
ricus de bassla sup Gen. iij. In sude
re vultus tui et. qd quinqz requirunt
ad hoc qd quis rem artificialē faciat vñ
naturalē fieri pcurer. Primum ē recta
intentio. que est ut ipse suis laborib
necessitatē vite acquirat cōpotentem
sibi et cōmuni utilitati deseruat. Se-
cundū est ut opus suum vñliter sine
falsitate et sophistificatione faciat. Ter
tium est qd certi et pribus ab ecclesia
constitutis. hoc est in festivitatib labo-
res suos intermitat. ut divinis plen
us vacare possit. Quartū vt opus suū
legaliter et fm iusticiam ciuilem ven-
dat sine fraude iuxta eius valorē pen-
satis oibz ex parte materie opis et la-
ris et status cōtinuādi laboratis. Qui
tum est qd no sint artifices curiositatū
et vanari novitatu inuētores. in vesti-
bus edificijs ut magis lucent. Vide
de hoc primo mandato de curiositate
et superbia.

Sequitur quartus preceptū. Capi. I.

Receptum

D quartū capitulum p̄num. Diliges prox-
mū sicut teipm. Notandū qd sicut sub A
p̄ceptio dilectionis dei
comprehendunt tria p̄cepta p̄me tabu-
le. de qbus hactenus dictū est. sic sub
p̄cepto de diligēdo p̄ximū cōpreben-
dunt septe p̄cepta secūde tabule. p̄p
qd xp̄s ait. Matth. xxiiij. Diliges do-
minū deū tuū ex toto corde tuo. et ex
tota aia tua et ex oī mente tua. Hē p̄mū
et maximū mādatū. Scđ sile ē hūc.
Diliges p̄ximū tuū sicut teipm. In his
duobz mādatiū vñversa lex pender et
xp̄he. Idcirco aīqz descedam ad se-
ptē p̄cepta residua nccē ē dice de p̄ce-
pro dilectōis p̄imi. Et ponent q̄ttuor
Prō quo tenemur diligere nos ipsos
Scđo quo tenemur diligere p̄ximos
sub p̄cepto. Tertio de ordine diligēdi.
Quarto qd p̄ficere debem⁹ in diligēdo
p̄ximū p̄nit ē p̄siliū. Quo ad B
primum tria ponent. Prō qd sit dilige-
re se. Scđo qd req̄runt ad bñ diligēse
Tertio cur no ē spāle mādatū de diligēdo
se vel saltē no taz exacte positū.
sic alia mādata. Tuum ad primum
notādū fm Tho. II. d p̄fectiōe spūalis
vite ca. xiij. qd diligēse ē sibi bonū vel-
le. Sz qyl qd sunt tibi bona. Nūdet qd
qñqz. Prō maximū bonū ē felicitas
tua. s. deus imediate in p̄ia tibi vñz-
dus. Scđo vñtes vñatio vicioz. qd
sine his null⁹ brifical. Tertio scie aliqu
les. qd sine his nesciret qd vñtes es-
sent acq̄rede. et vñtāda victa. Quarto
bona corporis ut fortitudo. sensuū viua
citas. pulcritudo. sanitas et. Quinto
bona extiora ut fama. et possessiōes. ac
pecunie. Pr̄is tria definiunt p̄ncipalit
anie. duo residua corpori. Prima tria
interiori homini. Allia duo extiora